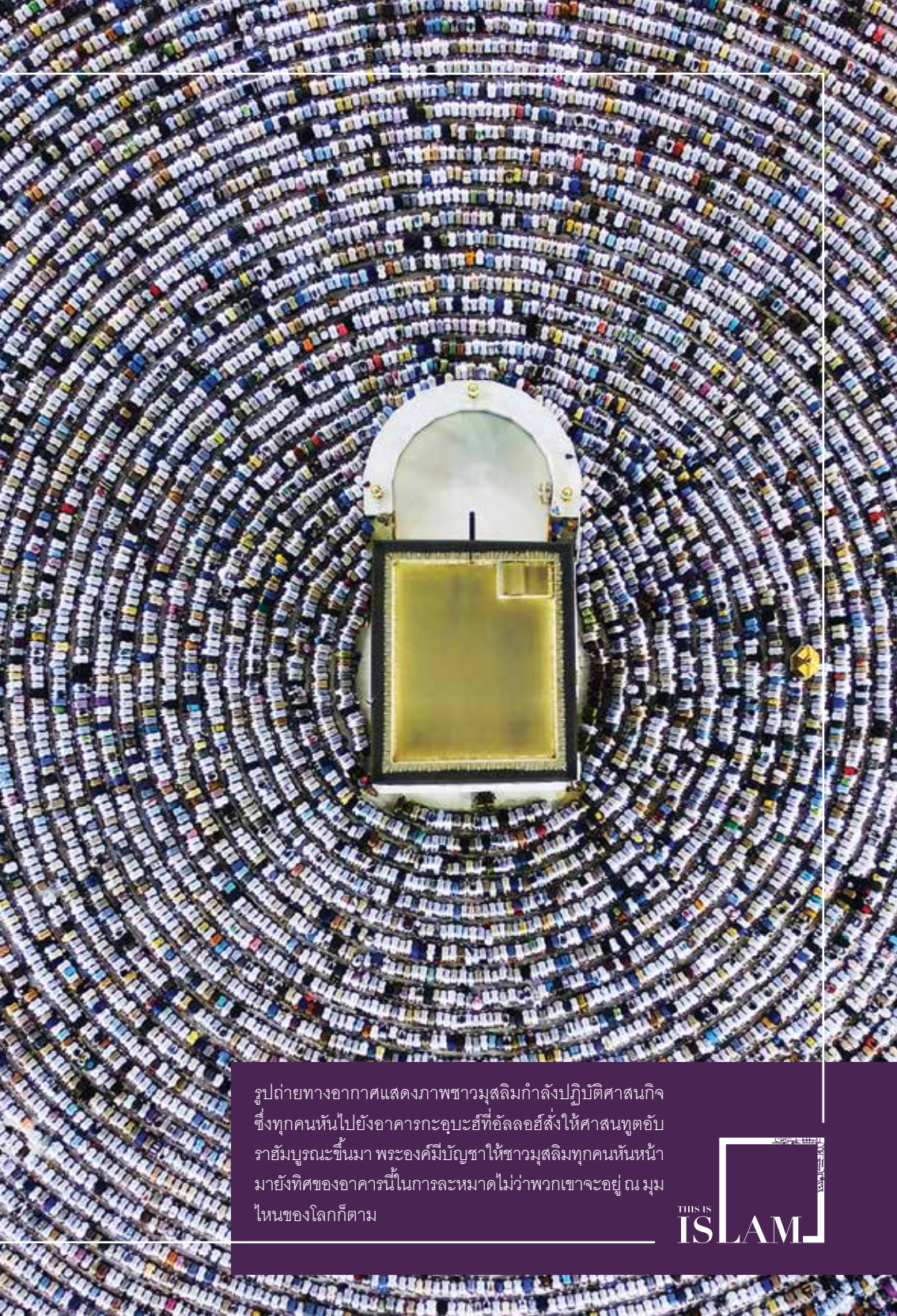

นี่คือ อิสลาม

มุมมองเจาะลึกศาสนาที่โตเร็วที่สุดในโลก

รูปถ่ายทางอากาศแสดงภาพชาวมุสลิมกำลังปฏิบัติศาสนกิจ
ซึ่งทุกคนหันไปยังอาคารกะอฺบะฮ์ที่อัลลอฮ์สั่งให้ศาสนทูตอับ
ราฮ์มบุรณะขึ้นมา พระองค์มีบัญชาให้ชาวมุสลิมทุกคนหันหน้า
มายังทิศของอาคารนี้ในการละหมาดไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ ณ มุม
ไหนของโลกก็ตาม

THIS IS
ISLAM

دار الدليل المعاصر للنشر والتوزيع ، ١٤٤١ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

باهمام ، فهد بن سالم

هذا هو الإسلام - تايلندي . / فهد بن سالم باهمام - الرياض ،

١٤٤١ هـ

١٥٨ ص ، ٢٢ X ١٥ سم

ردمك : ٥-٤-٩١٣٧٢-٦٠٣-٩٧٨

١- الاسلام - مبادئ عامة أ.العنوان

ديوي ٢١١ ١٤٤١/٢٦٠٨

رقم الإيداع : ١٤٤١/٢٦٠٨

ردمك : ٥-٤-٩١٣٧٢-٦٠٣-٩٧٨

นี่คือ อิสลาม

มุมมองเจาะลึกศาสนาที่โตเร็วที่สุดในโลก

พะอັด ซาลิม บาฮัมมาม

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง

2021

สงวนลิขสิทธิ์

MODERN GUIDE

ท่านไม่สนใจบ้างเลยหรือ..ที่จะมองภาพของศาสนาอิสลามที่กำลังเป็นประเด็น
ถกเถียงมากที่สุดในสื่อต่างๆ..รอบตัวท่าน..ผ่านช่องทาง และวิธีที่ชัดเจน
กว่า?

ไม่เหมาะหรือ ถ้าท่านจะลองหยุดพิจารณาเพียงชั่วครู่ เพื่อทำความรู้จักแบบเจาะ
ลึกกับศาสนาอิสลามที่มีการแพร่ขยายกว้างขวางที่สุด และถูกยอมรับอย่างรวดเร็วที่สุด
ตอนนี้ตามสถิติที่มีอยู่ทั่วโลก?

ท่านไม่รู้สักส่นกและได้สาระบ้างเลยหรือ ที่ได้ค้นพบเรียนรู้วัฒนธรรมต่างๆ ของ
ผู้อื่น และปรัชญาต่างๆ ของพวกเขา เกี่ยวกับการใช้ชีวิต ศาสนา และสรรพสิ่งที่มีอยู่
ล้อมรอบตัวเรา?

ทำไมท่านไม่เปิดโอกาสให้ตัวเองได้คิดพิจารณาข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับศาสนา
อิสลามจากแหล่งอ้างอิงโดยตรง..แล้วท่านก็ใช้ความคิดและสติปัญญาของท่านใน
การตัดสินใจ ?

หากท่านเห็นด้วยเช่นนั้น หรือเห็นว่ามีความสำคัญ หรือน่าสนใจ หนังสือ
เล่มนี้จะช่วยให้ท่านค้นพบความต้องการของท่านได้

อัลกุรอานมาจากที่ใด?

86

คำถามเชิงตรรกะที่จะแวบเข้ามาในหัวทันทีเมื่อพูดถึงคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของชาวมุสลิม ก็คืออัลกุรอานและความเกี่ยวข้องกับศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) .. ดังนั้น ทำไมเราต้องยอมรับการรายงานของชาวมุสลิมเกี่ยวกับเรื่องเล่านี้ด้วย? เรามีสิทธิหรือไม่ที่จะตั้งคำถามในเรื่องนั้น?

สารบัญ

คำถามที่วนเวียนอยู่กับเราตลอดเวลา

12

- ศาสนาอิสลาม
- ความหมายของคำว่า "อิสลาม"
- อิสลามคือศาสนาของบรรดาศาสนทูตทุกท่าน

อิสลามศาสนาแห่งสากล

16

- การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา
- ศาสนาแห่งความรู้
- โลกนี้ (ดุนยา) และโลกหน้า (อาคิเราะฮ์)
- ศาสนาแห่งการประสานความร่วมมือระหว่างกัน:

พระเจ้าผู้สร้างมีเพียงหนึ่งเดียว พระองค์ผู้
คู่ควรแก่การเคารพภักดีจึงมีเพียงหนึ่งเดียว

32

- ระหว่างกฎแห่งธรรมชาติและกฎแห่งบทบัญญัติ
- ไม่มีนักบวชในอิสลาม
- มีพิธีทางศาสนาเป็นการเฉพาะเพื่อเข้ารับอิสลามหรือไม่?

โดยความเป็นจริงแล้วบรรดาศาสนทูตคือใครกันแน่?

40

- สภาพการเป็นมนุษย์ของบรรดาศาสนทูต
- ความสมดุลในสถานะของการเป็นศาสนทูต
- จุดยืนของอิสลามต่อบรรดาศาสนทูต

จุดยืนของอิสลามต่อศาสนทูตอิซา
(ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน)

44

ใครคือศาสนทูตของอิสลาม?

50

- ชื่อศาสนทูตของอิสลาม
- ศาสนทูตของอัลลอฮ์ที่ถูกส่งมายังมนุษยชาติทั้งหมด
- อัลกุรอานถูกประทานลงมายังท่าน
- เป็นศาสดาและศาสนทูตท่านสุดท้าย
- มาทำความเข้าใจกับศาสนทูตของอิสลาม "มุฮัมมัด" (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) โดยสังเขปด้วยกัน

 มุฮัมมัด ศาสนทูตของอัลลอฮ์ในมุมมองของ
ผู้ที่มิใช่เป็นธรรม _____ **56**

 บางส่วนจากชีวประวัติและจรรยาบรรณ
ของศาสนทูตมุฮัมมัด _____ **62**

- ความถ่อมตน
- ความเมตตา
- ความยุติธรรม
- ความอดทนและความขยัน
- ความอารีและความเอื้อเฟื้อ
- ความสมถะต่อโลก
- รักษาสัญญา

 คำกล่าวบางส่วนของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด
(ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) _____ **74**

 อัลกุรอานคือมหัศจรรย์อมตะของอิสลาม _____ **80**

- ความมหัศจรรย์ในการปกป้องรักษา
- ความมหัศจรรย์ในการร้อยเรียงและอรรถรสทางจิตใจ

 อัลกุรอานมาจากที่ใด? _____ **86**

- การใส่ไคล้ที่มีอยู่อย่างต่อเนื่อง
- ทำให้เราไม่ถือว่ามันเป็นเพียงความอัศจรรย์
- บางทีอาจจะเป็นคัมภีร์ที่ผ่านการปรับเปลี่ยนสำนวนมาแล้วก็ได้
- ข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ที่แตกต่าง
- ทุกคนมีคำพูดสุดท้ายของตัวเอง

 การเคารพภักดีต่อพระเจ้าในอิสลาม
มีข้อเท็จจริงอย่างไร? _____ **96**

- หลักการอิสลาม
- ทำไมจึงต้องมีการกำหนดให้ปฏิบัติและมีการทดสอบ?
- การละหมาด
- การจ่ายซะกาต
- การถือศีลอด
- หัจญ์

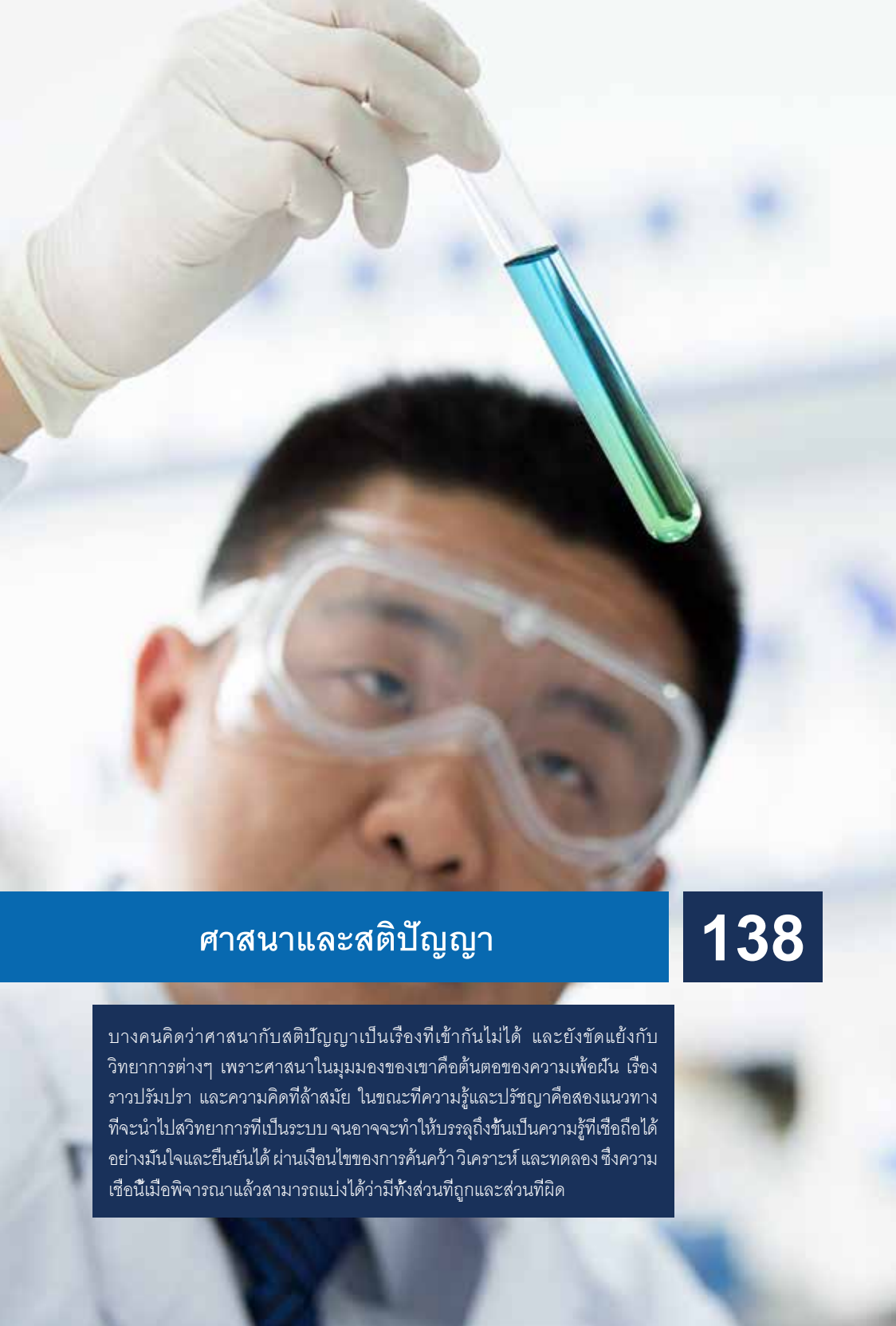
 ครอบครัวในอิสลาม _____ **112**

- อิสลามได้เน้นย้ำให้มีการแต่งงานและสร้างครอบครัว
- อิสลามได้ให้เกียรติอย่างเต็มที่แก่สมาชิกทุกคนในครอบครัว ไม่ว่าเขาจะเป็นชายหรือหญิง
- อิสลามได้ปลูกฝังให้มีความกตัญญูและให้เกียรติต่อบิดามารดา ดูแลเอาใจใส่ และเชื่อฟังคำสั่งสอนของพวกเขาจนกระทั่งเสียชีวิต
- อิสลามสั่งใช้ให้รักษาสีบทต่างๆ ที่ลูกๆ ควรได้รับ และจำเป็นต้องมีความยุติธรรมระหว่างพวกเขาในคำเลี้ยงดู
- กำหนดบังคับให้มุสลิมเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีกับเครือญาติ

ครอบครัวในอิสลาม

112

เราสามารถที่จะพูดได้ว่าครอบครัวส่วนใหญ่ในยุค
ปัจจุบันเปรียบได้เหมือนกับกลุ่มคนที่มีกุญแจหลาย
ดอกเพื่อเข้าบ้านหลังเดียวกัน!

ศาสนาและสติปัญญา

138

บางคนคิดว่าศาสนากับสติปัญญาเป็นเรื่องที่เข้ากันไม่ได้ และยังขัดแย้งกับวิทยาการต่างๆ เพราะศาสนาในมุมมองของเขาคือต้นตอของความเพ้อฝัน เรื่องราวปรัมปรา และความคิดที่ล้าสมัย ในขณะที่ความรู้และปรัชญาคือสองแนวทางที่จะนำไปสู่วิทยาการที่เป็นระบบ จนอาจจะทำให้บรรลุดังขึ้นเป็นความรู้ที่เชื่อถือได้อย่างมั่นใจและยืนยันได้ ผ่านเงื่อนไขของการค้นคว้า วิเคราะห์ และทดลอง ซึ่งความเชื่อนี้เมื่อพิจารณาแล้วสามารถแบ่งได้ว่ามีทั้งส่วนที่ถูกและส่วนที่ผิด

สถานะของผู้หญิงในอิสลาม

118

- ตัวอย่างของบทบัญญัติที่เป็นการให้เกียรติแก่ผู้หญิงได้แก่
- ผู้หญิงที่อิสลามได้เน้นย้ำให้ดูแลพวกนาง
- อิสลามไม่มีพื้นที่ให้ทั้งสองเพศขัดแย้งกัน
- ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง
- ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงในอิสลาม
- ทำไมอิสลามจึงบัญญัติให้คลุมหน้าสำหรับผู้หญิงที่เป็นคนนอก?
- หลักการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงคนนอกที่ไม่ใช่ชะหมัหรือ

หลักการอิสลามในการบริโภคอาหารและเครื่องดื่ม

128

- สุราและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
- เนื้อหมู
- อัลกุรอานมีแนวทางแก้ไขปัญหาเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และสุราอย่างไร?

ความผิดและการสำนึกผิด

134

ศาสนาและสติปัญญา

138

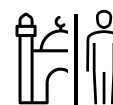
- อุปสรรคต่อการคิดที่ถูกต้อง ดังที่อัลกุรอานได้ระบุไว้:

อิสลามศาสนาแห่งสันติภาพ

144

- อิสลามคือศาสนาที่มีการแพร่ขยายอย่างรวดเร็วที่สุดในปัจจุบัน
- บังคับให้คนเข้ารับอิสลามได้หรือไม่?

ระหว่างอิสลามกับความเป็นจริงของมุสลิมบางส่วน

150

- มุมมองใหม่

คำถามที่วน
เวียนอยู่กับ
เราตลอดเวลา

มีใครบ้างที่ไม่เคยหยุดถามตัวเองเลยในช่วงชีวิตที่ผ่านมาว่า
ฉันคือใคร ? ฉันมาจากไหน ? ฉันต้องไปไหน ? บั้นปลายชีวิตของ
ฉันจะเป็นอย่างไร ? อะไรคือเป้าหมายของการมีชีวิตอยู่นี้ ? และ
ทำไมทุกสิ่งที่มีลมหายใจในโลกนี้สุดท้ายแล้วต้องตายและสูญ
สลายไป ?

ชาวมุสลิมและผู้ที่มีศรัทธาในศาสนา
แห่งฟากฟ้าต่างศรัทธาว่าการใช้ชีวิต
ของคนคนหนึ่งโดยปราศจากการ
ศรัทธาต่อการมีอยู่จริงของผู้ทรงสร้าง
ที่ทรงยุติธรรม รวมถึงการศรัทธาต่อ
ชีวิตในโลกหนึ่งที่จะมีการตอบแทน
คุณงามความดีแก่ผู้ที่ประพฤติดี และ
จะลงโทษผู้ที่ประพฤติชั่ว มั่นยำอม

สุญเปล่าและไร้ความหมาย มันคือความทุกข์ทรมาน
และความเจ็บปวดที่ไม่มีอะไรชดเชย และมันคือการ
ดิ้นรนที่ไม่มีคำตอบแทนใดๆ

และเป็นไปไม่ได้ที่จะเข้าใจความหลากหลายของ
การใช้ชีวิตและเหตุผลเบื้องหลังของความทุกข์ยากใน
การใช้ชีวิต รวมถึงสิ่งผิดถูก และความทุกข์ยากลำบาก
นอกจากเมื่อเราได้ศรัทธาต่อพระผู้อภิบาล ผู้ทรงสร้าง
ผู้ทรงบริหารจัดการ ผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงยุติธรรม
ซึ่งทำให้ปั่นป่วนของแต่ละชีวิตนั้นพบกับผล
ตอบแทนตามที่เขาได้กระทำไว้ในก่อนหน้านี้

สภาพเช่นนี้เท่านั้นที่จะทำให้การศรัทธา อันลึก
ซึ้งต่อคุณค่าและแนวคิดทั้งหมดที่เราได้เรียกร้อง
อาทิ ความยุติธรรม ความรัก ความเอาใจใส่ ความ
จริงใจ ความอดทน และความเมตตา กลายเป็นสิ่ง
ที่สอดคล้องกับชีวิตของเราจริงๆ ทำให้ความท้าทาย
ในชีวิตมีความหมาย ความสำเร็วจึงมีรสชาติและความ
อดทนของเราก็มีความหอมหวานขึ้นมาได้

เราพบว่าอัลกุรอานที่เป็นคัมภีร์ของชาวมุสลิม
ได้บ่งชี้ถึงเรื่องนั้น ซึ่งอัลลอฮ์ได้สาธยายให้เราถึง
กลุ่มคนที่มีสติปัญญาและมีความคิดใคร่ครวญไว้
ว่า “และพวกเขาพิจารณาถึงกันในการสร้าง

เป็นไปไม่ได้ที่จะเข้าใจความแตกต่างของการมี
ชีวิตและเหตุผลอื่นๆ ของความทุกข์ยากลำบาก
ในการใช้ชีวิต รวมถึงจะเข้าใจสิ่งถูกผิดและ
ความทุกข์ทรมานนอกจากเมื่อเราได้ศรัทธา
ต่อพระผู้อภิบาล ผู้ทรงสร้างสรรค์ ผู้ทรงบริหาร
จัดการ ผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงยุติธรรม

บรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน (โดยกล่าวว่า) โอ้พระเจ้า
ของพวกข้าพระองค์ พระองค์มิได้ทรงสร้างสิ่งนี้มา
โดยเปล่าประโยชน์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งพระองค์ท่าน”
(อัลกุรอานบทอาล อิมรอน โองการที่ 191)

ศาสนาอิสลาม

ศาสนาส่วนใหญ่ที่มีอยู่มักตั้งชื่อตามบุคคล หรือ
กลุ่มชน หรือเมืองที่เป็นแหล่งกำเนิดของศาสนานั้น
เช่น ศาสนา มะสียะฮ์ (ศาสนาเมสสิยาห์ หรือ
ศาสนาคริสต์) ก็ถูกตั้งชื่อตามศาสดาที่ชื่ออัล-มะ
สียะฮ์ (ขอการสดุดีและความสันติสุขตลอดกาลแก่ท่าน)
ศาสนาเยฮูดีเยฮ์ (หรือศาสนายิว) ก็ถูกตั้ง
ชื่อตามชื่อเผ่าเยฮูซา ส่วนศาสนาพุทธก็ถูกตั้งชื่อ
ตามผู้ที่ก่อตั้งศาสนานั้นคือพุทธะ และศาสนาฮินดู
ก็ถูกตั้งชื่อตามประเทศฮินดี (หรืออินเดีย)

ต่างจากศาสนาอิสลามที่ไม่ได้ตั้งชื่อตามบุคคล
เผ่าพันธุ์ เชื้อชาติ หรือพลเมืองใดพลเมืองหนึ่ง
เป็นการเฉพาะ เพราะอิสลามไม่ได้จำกัดสำหรับ
ประชาชาติใดถึงขั้นต้องตั้งชื่อตาม และไม่ใช่ว่า
ประติฐนของบุคคลใดจะต้องอ้างตามชื่อของเขา
แต่มีชื่อว่า “อิสลาม” เท่านั้น

ความหมายของคำว่า “อิสลาม”

หากเราย้อนกลับไปดูรากศัพท์ของคำว่าอิสลาม
ในภาษาอาหรับ จะพบความหมายมากมายที่
หมายรวมถึงการยอมรับ การยอมจำนน การเชื่อฟัง
ความบริสุทธิ์ใจ ความสันติสุขตลอดกาล และความสงบ

อิสลาม คือการยอมรับและการเชื่อฟังโดยบริบูรณ์

ต่อพระผู้อภิบาล ผู้ทรงสร้าง และ ผู้ครอบครอง
กรรมสิทธิ์เหนือสรรพสิ่งทั้งหลาย รวมถึงการเป็น
อิสระจากการเคารพภักดีต่อสิ่งอื่นในทุกรูปแบบ

และนี่คือความหมายที่หลายโองการของ
อัลกุรอานได้เน้นย้ำไว้

อัลกุรอานได้แจ้งแก่เราว่า ใครก็ตามที่มุ่งเข้าหา
อัลลอฮ์ด้วยหัวใจและอวัยวะทุกส่วนของเขา และ
ยอมมอบน้อมและสละมอบแก่พระองค์ พร้อมกับ
ปฏิบัติตามคำสั่งใช้และคำสั่งห้าม แน่แน่นอนว่าเขา
ได้ยึดสายเชือกแห่งความสำเร็จที่ไม่มีวันขาด ซึ่ง
เขาจะประสบกับความดีงามในทุกรูปแบบ
(ดูอัลกุรอาน บททกวมาน โองการที่ 22)

เพราะฉะนั้น อิสลามก็คือการเคารพภักดีโดย
บริบูรณ์ต่ออัลลอฮ์ และเป็นอิสระต่อการมอบน้อม
และเคารพภักดีต่อสิ่งอื่น ส่วนมุสลิมก็คือผู้ที่มีความ
บริสุทธิ์ใจในการเคารพภักดีต่อพระองค์ เขาคือ
ผู้ที่มีชีวิตอยู่ด้วยความสันติสุขภายใน และเผยแพร่
สันติสุขไปยังคนอื่นๆ รอบตัวเขา

แล้วอิสลามเป็นศาสนาที่บรรดาศาสนทูต
ทั้งหมดได้นำมาหรือไม่?

อิสลามคือศาสนาของบรรดาศาสนทูตทุกท่าน

อัลกุรอานได้ยืนยันว่าประชาชาติทั้งหมด ในยุค
สมัยต่างๆ ได้มีศาสนทูตคอยอบรมสั่งสอนศาสนา
ของอัลลอฮ์/พระผู้เป็นเจ้าแก่พวกเขา และอัลกุรอาน
ยังได้กล่าวถึงท่านนบีมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจง
มีแด่ท่าน) โดยตรงว่า “แท้จริงเราได้ส่งเจ้ามาด้วย
สัจธรรม เป็นผู้แจ้งชัดและผู้ตักเตือน และไม่มี
ประชาชาติใด (ในอดีต) เว้นแต่จะต้องมีผู้ตักเตือน
(ถูกส่งมา) ยังพวกเขา” (อัลกุรอาน บทฟาฏีร
โองการที่ 24) ซึ่งบรรดาศาสนทูตทุกท่านจะมา
พร้อมกับศาสนาที่แท้จริง โดยไม่มีความแตกต่าง
ในพื้นฐานของหลักการศรัทธา หลักแห่งบทบัญญัติ
รวมถึงหลักจริยธรรม

ศาสนาอิสลามที่มุฮัมมัดผู้เป็นศาสนทูตท่าน
สุดท้าย (ขอการสดุดีและความสันติสุขตลอดกาลแก่ท่าน)

แต่ท่านได้นำมาตั้งแต่ 1,400 กว่าปีที่แล้ว ถือเป็นการ
เติมเต็มศาสนาที่บรรดาศาสนทูตก่อนหน้านี้ได้นำมา
ซึ่งอัลกุรอานได้สั่งใช้ให้ชาวมุสลิมศรัทธาต่อสิ่งที่
บรรดาศาสนทูตก่อนหน้านี้ได้นำมาด้วยเช่นกัน ไม่
ว่าจะเป็น อิบรอฮีม (อับราฮัม) อิสฮาก (อิสอัค)
ยะอกูบ (ยาโคบ) มูซา (โมเสส) และอีสา (เยชู) เป็นต้น
(อัลกุรอาน บท อัล-บะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 136)

สังเกตได้ว่าอัลกุรอานได้บอกเล่าให้เราถึงคำสั่ง
เสียของท่านศาสนทูตอิบรอฮีมผู้เป็นบิดาของ
บรรดาศาสนทูตที่มีต่อลูกหลานของท่าน เจกเช่นที่
ท่านศาสนทูตยะอกูบได้สั่งเสียลูกๆ ของท่านใน
ขณะที่พวกเขาได้เข้ามาหาว่า แท้จริงอัลลอฮ์ได้
เลือกศาสนาที่เที่ยงแท้แก่พวกเจ้าแล้ว ดังนั้นจงยืน
หยัดในศาสนาอิสลามจนกว่าความตายจะมาเยือน
ยังพวกเจ้า (อัลกุรอาน บทอัล-บะเกาะเราะฮ์
โองการที่ 132)

ดังนั้น นี่คือนิยามศาสนาที่เติมเต็มศาสนาของบรรดา
ศาสนทูตของอัลลอฮ์ทุกท่าน ซึ่งมีหลักความเชื่อ
เดียวกันโดยไม่มีแกนหลักใดเปลี่ยนแปลงไป แต่ที่
เปลี่ยนแปลงคือบทบัญญัติ รวมถึงรายละเอียด
ปลีกย่อยต่างๆ ที่เป็นไปตามความเหมาะสมของ
แต่ละยุคสมัยที่มีความแตกต่างกัน จนถึงยุคสมัย
ของศาสนทูตท่านสุดท้าย นั่นคือศาสนทูตมุฮัมมัด
(ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ที่ได้มาประกาศใช้
หลักบัญญัติสุดท้ายสำหรับมนุษยชาติ

ณ จุดนี้ อัลกุรอานจึงได้ยืนยันอย่างชัดเจนว่า
ศาสนานี้มีหนึ่งเดียวคืออิสลาม ส่วนความแตก
ต่างเกี่ยวกับหลักความเชื่อที่เราได้พบเห็นในหมู่
ผู้คนที่นับถือศาสนาแห่งฟากฟ้าล้วนเกิดจากการ
บิดเบือนที่ผิดเพี้ยนไปอย่างห่างไกลจากสิ่งที่
บรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้นำมาแต่แรก
(อัลกุรอาน บท อาล อิมรอน โองการที่ 19)

คำว่า “อิสลาม” ในภาษาอาหรับอยู่ภายใต้
ความหมายแห่งการยอมสละ การมอบน้อม การ
เชื่อฟัง ความบริสุทธิ์ใจ ความสันติสุขตลอดกาล
หรือความสงบใจ

อิสลามศาสนาแห่งสากล

เป็นเรื่องราวแปลกที่ในอัลกุรอานไม่มีคำว่า (อาหรับ)" เลยทั้งๆ ที่มันถูกประทานลงมาด้วยภาษาของพวกเขา และท่านศาสนทูตมุฮัมมัดผู้เป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ก็ถูกบังเกิดมาจากพวกเขา และเรายังพบว่าชาวอาหรับในปัจจุบันถือเป็นมุสลิมชนกลุ่มน้อย ถ้าจะเทียบกับโลกมุสลิมทั้งหมด พวกเขามีจำนวนเพียง 20% ของประชากรมุสลิมทั้งหมด ส่วนประเทศอิสลามที่ใหญ่ที่สุดกลับเป็นประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งอยู่ในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นอกจากนี้มุสลิมชนกลุ่มน้อยที่อยู่ในประเทศอินเดียเพียงกลุ่มเดียวก็มากกว่าจำนวนประชากรมุสลิมที่มีอยู่ในประเทศอาหรับที่ใหญ่ที่สุดมากเกือบเท่าตัว

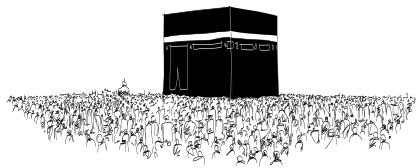
ศาสนาอิสลามมาพร้อมกับความเมตตาและทางนำแก่กลุ่มชนต่างๆ ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม เผ่าพันธุ์ ชนบทธรรมเนียม และสภาพภูมิประเทศในแต่ละพื้นที่ ดังที่อัลกุรอานได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า

“และเราได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อเป็นความเมตตาแก่ประชาชาติทั้งหลาย” (อัลกุรอานบทอัล-อัมบิยาฮ์ โองการที่ 107)

อิสลามได้นำเสนอวิสัยทัศน์ในประเด็นความต่างของมนุษย์ด้วยรูปแบบที่ระบอบอื่นไม่เคยรู้มาก่อน และไม่เป็นที่คุ้นเคยของกลุ่มชนโศกหน้าแผ่นดินนี้มาก่อน

ให้เราได้พินิจใคร่ครวญคำแนะนำของอัลกุรอานที่ไม่ได้กล่าวถึงชาวอาหรับหรือชาวมุสลิมเป็นการเฉพาะ แต่เป็นการกล่าวถึงมนุษยชาติโดยรวม ไม่ว่าจะเป็นชนเผ่าใด หรือแนวความคิดอย่างไร อัลลอฮ์ได้ดำรัสในอัลกุรอานว่า

“โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้ามาจากเพศชาย(อาดัม)และเพศหญิง(ฮาวาห์) และเราได้ให้พวกเจ้าแยกกระจ่ายเป็นเผ่าและตระกูลต่างๆ เพื่อจะได้แลกเปลี่ยนทำความรู้จักกัน แท้จริงผู้ที่มีการติดโยงในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์นั้น คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน”

มูฮัมหมัด ศาสนทูตของอิสลาม

“โอ้ผู้คนทั้งหลาย ฟังทราบเถิดว่าพระผู้เป็นเจ้าของพวกท่านนั้นคือองค์เดียวกัน และบิดาของพวกท่านก็คนเดียวกัน และฟังทราบเถิดว่า ไม่ใช่คนอาหรับจะประเสริฐกว่าคนที่ไม่ใช่อาหรับ และไม่ใช่คนที่ไม่ใช่อาหรับจะประเสริฐกว่าคนอาหรับ และไม่ใช่คนที่มีผิวขาวจะประเสริฐกว่าคนที่มีผิวดำ และไม่ใช่คนที่มีผิวดำจะประเสริฐกว่าคนที่มีผิวขาว นอกจากด้วยความยำเกรงเท่านั้น”

(อัลกุรอานบทอัล-หุญรอต โองการที่ 13)

ด้วยเหตุนี้ อัลกุรอานจึงเน้นย้ำว่ามนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะมีสีผิวอะไรและชนเผ่าใด ต่างก็เป็นลูกหลานของอาดัมและฮาวาห์ (เอวาหรืออีฟ) (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่านทั้งสอง) ส่วนความแตกต่างและความหลากหลายที่มีอยู่นั้นไม่ได้เป็นตัวแยกแยะถึงความสำเร็จว่าใครดีกว่าใคร แต่เพื่อเป็นการสร้างความรู้จัก การร่วมมือร่วมใจ และการช่วยเหลือเกื้อกูลกันต่างหาก ส่วนความสำเร็จและการมีเกียรติยศนั้นเกิดขึ้นสำหรับผู้ที่เป็นป่าวของอัลลอฮ์และมีความยำเกรงต่อพระองค์

ยิ่งกว่านั้น อัลกุรอานได้พลิกเนื้อหาหมาดอกย้ำแก่เราว่าความแตกต่างของสีผิวมนุษย์ รูปร่างสรีระ ภาษาที่ใช้สื่อสาร และวัฒนธรรมของพวกเขาล้วนเป็นความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และเป็นสัญญาณของพระองค์ รวมถึงเป็นความมหัศจรรย์ในการสร้างสรรค์ของพระองค์ในโลกนี้ และพระองค์ยังกล่าวถึงความยิ่งใหญ่ในการสร้างมนุษย์ให้แตกต่างกันไฉไลๆ กับโองการที่พูดถึงความยิ่งใหญ่และความสำคัญในการสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน พระองค์สละคิดว่าไม่มีผู้ใดที่ตระหนักและเข้าใจในเรื่องนี้ นอกจากกลุ่มชนที่มีสติปัญญา และได้พินิจใคร่ครวญเท่านั้น (อัลกุรอานบทฮัรุม โองการที่ 22)

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิของมนุษย์ชน

ยืนยันความเสมอภาคของทุกคนในด้านเสรีภาพ สิทธิ และศักดิ์ศรี

ในขณะที่ปัญญาสากลชิ้นสำคัญที่สุดและชิ้นแรกที่มีขึ้นเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนว่าด้วยความเท่าเทียมกันของมนุษย์ทุกคนในเรื่องเสรีภาพ สิทธิ และศักดิ์ศรี เพิ่งจะมีขึ้นอย่างเป็นทางการในปี ค.ศ.1948 เท่านั้น และได้นำไปปฏิบัติจริงก็เมื่อเวลาผ่านไปนานหลังจากนั้นแล้ว แต่ท่านศาสนทูตมูฮัมหมัด ผู้เป็นศาสนทูตของอิสลาม (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้ประกาศอย่างกึกก้องมาตั้งแต่ 1400 กว่าปีที่แล้ว และถือเป็นการเปิดศักราชใหม่สำหรับมนุษยชาติ ด้วยการกล่าวถึงผู้คนโดยตรงว่า “โอ้ผู้คนทั้งหลาย ฟังทราบเถิดว่าพระผู้เป็นเจ้าของพวกท่านนั้นองค์เดียวกัน และบิดาของพวกท่านก็คนเดียวกัน และฟังทราบเถิดว่า ไม่ใช่คนอาหรับจะประเสริฐกว่าคนที่ไม่ใช่อาหรับ และไม่ใช่คนที่ไม่ใช่อาหรับจะประเสริฐกว่าคนอาหรับ และไม่ใช่คนที่มีผิวขาวจะประเสริฐกว่าคนที่มีผิวดำ และไม่ใช่คนที่มีผิวดำจะประเสริฐกว่าคนที่มีผิวขาวเว้นแต่ด้วยความยำเกรงเท่านั้น” (มุสนัดอะห์มัด หมายเลข 23489)

การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา

นักปรัชญาถือว่ามนุษย์เป็นนายของสรรพสิ่งทั้งหลาย ซึ่งเขาจะใช้สอยตามความต้องการของตนเองอย่างไร้จำกัดโดยไม่ยั้งคิดกับปัญหาและไม่มีผู้ควบคุม แม้ว่าเขาได้เชื่อมั่นเพื่อปกป้องความเสียหายแก่โลกนี้หรือทำลายล้างสรรพสิ่งต่างๆ ก็ตาม ในทางสวนกัน ก็มีคนที่มองว่ามนุษย์ไม่ได้มีสิทธิพิเศษเหนือกว่าสิ่งอื่น มนุษย์เป็นเพียงหนึ่งในล้านประเภทของสรรพสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมานี้ ดังนั้น แท้จริงแล้วอิสลามมีมุมมองอย่างไรต่อความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสรรพสิ่งทั้งหลาย?

มุมมองของอิสลามที่มีต่อลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสรรพสิ่งทั้งหลายเป็นไปตามแง่มุมมองของความศรัทธาและทฤษฎี และจบลงด้วยการมีบทบัญญัติอย่างละเอียดที่ปรับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ สัตว์ แผ่นดิน และแหล่งธรรมชาติ

สิ่งแรกที่ดึงดูดความสนใจของนักปรัชญาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ดังกล่าวก็คือ ประเด็นความสมดุลที่อัลกุรอานได้ยืนยันว่าอัลลอฮ์ให้เกียรติมนุษย์และให้ความพิเศษเหนือกว่าสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลาย (อัลกุรอานบทอัล-อิสรอฮ์ โองการที่ 70) และทรงอำนาจสรรพสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมดที่มีอยู่รายล้อมมนุษย์ให้เขาได้ใช้ประโยชน์และดูแลมัน (อัลกุรอานบทอิบรอฮีม โองการที่ 32-33) มนุษย์ไม่ได้เป็นเพียงหนึ่งในจำนวนสิ่งที่ถูกสร้างล้านๆ ประการโดยไม่มีสิทธิพิเศษเหนือกว่าสรรพสิ่งอื่นๆ แต่เป็นสิ่งที่ถูกสร้างที่มีเกียรติ สิ่งถูกสร้างอื่นทั้งหมดในธรรมชาติถูกอำนาจเพื่อให้อุปการะประโยชน์ต่อเขา (อัลกุรอานบทอัล-บะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 29)

แต่อัลกุรอานก็ยืนยันแก่เราในทางตรงกันข้ามว่ามนุษย์ไม่ได้เป็นนายที่สามารถจะทำอะไรก็ได้กับสรรพสิ่งเหล่านั้น สถานะและความดีเลิศที่มีเหนือสรรพสิ่งทั้งหลายไม่ได้ให้สิทธิแก่เขาในการทำลายสรรพสิ่งทั้งหลาย หรือใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างสิ้นเปลือง เพราะผู้ครองกรรมสิทธิ์คือพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงสร้าง ส่วนบทบาทของมนุษย์เป็นเพียงแค่ตัวแทนของอัลลอฮ์ในการดูแลสรรพสิ่งต่างๆ หมายความว่าพระองค์ได้ส่งเสียแก่มนุษย์ให้มีสิทธิในการใช้ประโยชน์จากมัน และส่งให้เขาให้ฟื้นฟูพัฒนามัน โดยต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่มนุษย์ด้วยกันและสรรพสิ่งอื่นๆ (อัลกุรอานบทฮุด โองการที่ 61, บทอัล-บะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 30)

เพื่อยืนยันในเรื่องนี้ หลักการอิสลามได้กำหนดกฎเกณฑ์และข้อชี้แนะอย่างมากมายที่มีความละเอียดอ่อน เพื่อปรับความสัมพันธ์อันเหนียวแน่นระหว่างมนุษย์กับสรรพสิ่งที่อยู่รอบตัวเขา และนี่คือตัวอย่างบางประการ

1. การดูแลสัตว์

มีคำกล่าวของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) มากมายที่เชิญชวนให้เอาใจใส่ต่อสิทธิของสัตว์ และแจ้งผลบุญอันยิ่งใหญ่ในวันอาคีเราะฮ์สำหรับการทำดีต่อสัตว์ ห้ามทำร้ายมัน และเตือนถึงบทลงโทษที่รุนแรงจากพระเจ้าเป็นเจ้าต่อผู้ที่กระทำเรื่องดังกล่าว

ในขณะที่สมาคมคุ้มครองสัตว์แห่งแรกถูกก่อตั้งที่ประเทศอังกฤษในปี ค.ศ. 1824 โดยใช้ชื่อว่า “สมาคมป้องกันการทารุณสัตว์” และมาตรการทางกฎหมายฉบับแรกอันเป็นที่รู้จักในปัจจุบันที่มีบทลงโทษต่อการทารุณสัตว์ก็เกิดขึ้นที่ประเทศอังกฤษในปี ค.ศ. 1949 นี้เอง แต่อิสลามได้ห้ามการทารุณสัตว์มาแล้วกว่าสิบสี่ศตวรรษก่อนหน้านี้ มีหลักฐานมากมายจากคำกล่าวของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) เช่น การห้ามปล่อยให้สัตว์หิวกระหาย หรือทำร้ายมัน หรือใช้งานมันจนเกินความสามารถ หรือเล่นด้วยวิธีที่เป็นอันตรายต่อมัน หรือเยียนตีบนใบหน้า และบทบัญญัติอื่นๆ ที่มีอยู่ในหนังสือนิติศาสตร์อิสลาม

และหวังว่าผู้อ่านจะรับรู้ว่ามีอิสลามได้ดูแลเอาใจใส่ต่อสัตว์มากเพียงใดเมื่อพบคำกล่าวของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ซึ่งท่านได้บอกแก่ผู้คนที่ว่า “หญิงโสเภณีคนหนึ่ง (ซึ่งถือเป็นหนึ่งในพฤติกรรมที่อิสลามห้ามอย่างยิ่ง) ได้พบเห็นสุนัขตัวหนึ่งที่ใกล้ความตายเนื่องจากหิวกระหาย นางรู้สึกสงสารมันจึงถอดรองเท้าแล้วไปตักน้ำจากบ่อเพื่อให้สุนัขตัวนั้นดื่ม อัลลอฮ์จึงอภัยโทษแก่นางเนื่องด้วยสาเหตุนี้” (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 3280)

2. การดูแลพืชพันธุ์

อิสลามส่งเสริมให้ดูแลรักษาพันธุ์ไม้และทำการเกษตร ไม่ว่าจะเป็นทำไปเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือคนอื่น หรือเพื่อสรรพสิ่งทั้งหลายก็ตาม

ซึ่งท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้บอกแก่เราว่า “ไม่มีมุสลิมคนใดที่ได้ปลูกพืชหนึ่งหรือเพาะเมล็ดหนึ่งที่เป็นประโยชน์แก่สรรพสิ่งทั้งหลาย แล้วมันกิน มนุษย์ หรือสัตว์มากเกินไป เว้นแต่เขาจะได้รับผลบุญจากสิ่งดังกล่าวเหมือนการบริจาคทาน” (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 2320)

ยิ่งกว่านั้น ท่านศาสนทูตผู้ทรงเกียรติยังเชิญชวนมุสลิมที่กำลังตกอยู่ในสถานการณ์เลวร้ายที่สุด ไม่ให้เขา

ลดละความพยายามในการดูแลรักษาสัตว์แวดล้อม การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นดินด้วยการเพาะปลูก ถึงแม้จะรู้ดีว่าเขาไม่สามารถใช้ประโยชน์ใดๆ จากมันได้อีกก็ตาม ท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า “เมื่อวันสิ้นโลกได้เกิดขึ้น (ถือเป็นสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุด) โดยที่ในมือของพวกเขาจะมีดินกล้าอยู่ ก็ให้เขารีบปลูกมัน หากมีความสามารถ เพราะมันจะทำให้เขาได้รับผลบุญจากสิ่งดังกล่าวเหมือนการบริจาคทาน” (อะหฺมัด หมายเลข 12981)

ดังนั้นจึงเห็นชัดว่า อิสลามได้บัญญัติให้การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นดิน เป็นหนึ่งในเป้าหมายสูงสุดและศาสนกิจ กระทั่งในช่วงสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุดโดยไม่ให้ละเลยจากมันแม้จะเกิดวิกฤติเพียงใดก็ตาม

3. การดูแลรักษาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ

อิสลามเน้นย้ำให้ดูแลรักษาสภาพแวดล้อมและไม่ให้ทำลายหรือก่อมลภาวะสร้างความเสียหายกับแหล่งธรรมชาติ อิสลามได้วางโครงการที่ครบวงจรแก่มนุษย์ เริ่มด้วยหลักการ “ป้องกันก่อนแก้” ในจำนวนนั้นคือ การเน้นย้ำให้ดูแลรักษาสุขภาพอนามัยส่วนบุคคลและเอาใจใส่ในรายละเอียดต่างๆ ในเรื่องนี้ การดูแลรักษาทรัพยากรทางธรรมชาติและการใช้สอยมันให้เกิดประโยชน์สูงสุด และการลงโทษต่อผู้ที่สร้างความเสียหายและก่อมลพิษ ดังเช่น

ห้ามใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างสุรุ่ยสุร่าย โดยเฉพาะทรัพยากรน้ำ ถึงแม้จะใช้มันเพื่อเป็นการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ในการอาบน้ำละหมาดก็ตาม(ทั้งๆ ที่เป็นการล้างอวัยวะแค่ไม่กี่อย่างเท่านั้นเอง)

ห้ามคนที่มึนเมาและมีอิทธิพลผูกขาดแหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติที่อาจจะทำให้คนอื่นเดือดร้อน ห้ามผูกขาดแหล่งน้ำ (เป็นตัวอย่างของแหล่ง

ทรัพยากรทางธรรมชาติ) ไฟ (เป็นตัวอย่างของแหล่งพลังงาน) หญ้า (เป็นตัวอย่างของแหล่งอาหาร) (อบู ดาวูด หมายเลข 3477)

ห้ามก่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมในทุกรูปแบบ เช่น ห้ามบัสสาวะในน้ำนิ่งเพราะมันจะทำให้เกิดมลภาวะทางน้ำ ห้ามอุจจาระในสถานที่ที่เป็น

การดูแลเอาใจใส่สภาพแวดล้อมและมีส่วนร่วมในการจัดมลภาวะต่างๆ ถือเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา ดังที่ศาสนทูตอิสลามได้กล่าวไว้

ร่วมเงาและตามริมทาง เพราะมันเป็นทางสัญจรของผู้คน หรือเป็นที่แวะพักของคนที่เดินทาง เพื่อเอาแรงจากความเหนื่อยและความล้าในการเดินทาง

นี่เป็นเพียงตัวอย่างเล็กๆ น้อยๆ ที่ไม่แปลกเลยว่าจะมีอยู่ในศาสนานี้ ซึ่งศาสนทูตผู้มีเกียรติถือว่า การคอยดูแลรักษาสภาพแวดล้อมจากสิ่งโสมมต่างๆ และการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมด้วยการขจัดสิ่งที่ก่ออันตรายบนทางสัญจรนั้น ไม่ใช่เป็นเพียงการทำคุณงามความดีเท่านั้น แต่ถือเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธาที่แท้จริงด้วยซ้ำไป (มุสลิม หมายเลข 35)

ศาสนาแห่งความรู้

ไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่โองการแรกของอัลกุรอานซึ่งถูกประทานลงมายังท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) คือประโยคที่มีคำสั่งว่า “จงอ่าน” ” (اقرأ - อิกเราะอ์) นอกจากนี้ยังมีโองการอัลกุรอานและคำกล่าวของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) อีกหลายบทที่บ่งชี้ว่าอิสลามได้ให้การสนับสนุนความรู้ต่างๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อมนุษย์ แม้กระทั่งเส้นทางที่มุสลิมได้ใช้แสวงหาความรู้นั้นก็ยังถือว่าเป็นหนทางสู่สวนสวรรค์ ดังที่ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ใครที่ออกเดินทางเพื่อแสวงหาความรู้ อัลลอฮ์จะอำนวยความสะดวกให้แก่เขาไปสู่เส้นทางแห่งสวนสวรรค์” (มุสลิม หมายเลข 2699)

และท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้เปรียบเทียบคำพูดที่น่าฟังมากกว่าแท้จริง ความประเสริฐของผู้รู้นั้นย่อมเหนือกว่าคนที่ปฏิบัติศาสนกิจเพียงอย่างเดียว เจกเซนความประเสริฐของท่านศาสนทูตมุฮัมมัดเหนือกว่าคนที่มีความประเสริฐต่ำสุด (อัต-ติรมิซีย் หมายเลข 2685)

ด้วยเหตุนี้ ในอิสลามจึงไม่มีเหตุให้ต้องเป็นศัตรูระหว่างศาสนากับความรู้ เจกเซนศาสนาอื่นๆ และบรรดานักวิชาการก็ไม่ถูกลงโทษจากการแสดงความคิดเห็นและให้ข้อสรุปทางวิทยาศาสตร์เหมือนในยุคมืด (คือ ช่วงเวลาของความเสื่อมโทรมทั้งทางวัฒนธรรมและทางสังคมในยุโรปหลังจากการล่มสลายของจักรวรรดิโรมันมาจนถึงในสมัยที่มีการฟื้นฟูการศึกษาขึ้นอีกครั้ง) ในทางกลับกันอิสลามถือเป็นศาสนาแห่งการเรียนรู้ ทั้งยังเชิญและเชิญชวนไปสู่การหาความรู้ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนและการสอน ส่วนมัสยิดต่างๆ ก็เป็นดังตะเกียงขององค์ความรู้และวิชาการแขนงต่างๆ ตราบใดที่มันได้เอื้อประโยชน์แก่ผู้คน

เราจึงไม่แปลกใจเลยที่เห็นนักวิทยาศาสตร์ชาวมุสลิมมักที่จะเริ่มชีวิตของพวกเขาด้วยการเรียนรู้และท่องจำอัลกุรอาน รวมถึงการศึกษาความรู้ทางศาสนา หลังจากนั้นค่อยเริ่มศึกษาวิชาการแขนงต่างๆ แบบเจาะลึก

แท้จริง อัลลอฮ์ได้เกิดเกียรติผู้รู้ที่คอยพร่ำสอนผู้คนสู่ความดีด้วยสถานะที่สูงส่ง กระทั่งท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า ทุกสรรพสิ่งจะขอพรให้แก่ผู้รู้ที่คอยพร่ำสอนผู้คนสู่ความดี (อัต-ติรมิซีย் หมายเลข 2685)

“

นักวิทยาศาสตร์และแพทย์ชาวมุสลิมส่วนใหญ่มักจะเริ่มต้นชีวิตการศึกษาด้วยการเรียนรู้อัลกุรอาน ซึ่งเป็นคัมภีร์ที่เชิญชวนพวกเขาสู่การศึกษาวิชาการแขนงอื่นๆ ต่อไป

นักวิชาการชาวมุสลิมบางท่าน

1. อัล-คอวาริซมี (แบกแดด ค.ศ. 790-850)

เป็นนักคณิตศาสตร์ เรขาคณิต และนักดาราศาสตร์ ท่านเป็นผู้ริเริ่มวิชาพีชคณิต (Algebra) และผลงานของท่านถูกแปลอย่างแพร่หลายในอารยธรรมอื่นๆ ยิ่งกว่านั้นท่านยังเป็นคนแรกที่ทำให้คำในภาษาอาหรับ เช่น “الجبر” (Algebra) และ “الصفر” (Zero) บรรจุอยู่ในภาษาละติน

2. อิบน์ อัล-ฮัยษัม (ไคโร ค.ศ. 965-1040)

เป็นนักฟิสิกส์และเรขาคณิต ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับสถาบันอัล-อซฮัร และเป็นผู้ที่สร้างผลงานยิ่งใหญ่ในสาขาทัศนวิทยา (แสงและสายตา) และท่านถูกยกย่องว่าเป็นผู้ริเริ่มประดิษฐ์กล้อง และนักค้นคว้าส่วนใหญ่ยืนยันว่าคำว่า “Camera” ที่ถูกแพร่หลายในภาษาต่างๆ มาจากคำว่า “قمرة” (กุ่มเราะฮฺ) ในภาษาอาหรับ ซึ่งมันเป็นชื่อของห้องแสงที่ท่านอิบน์ อัล-ฮัยษัมได้สร้างขึ้นมา

3. อัล-ไบรูนิ (แควันเคาะวาริซม์ ค.ศ. 973-1048)

เป็นนักดาราศาสตร์ผู้ยิ่งใหญ่ ท่านคือบุคคลแรกที่กล่าวว่าโลกนี้ได้โคจรรอบวิถีของมันเป็น และได้กล่าวถึงแรงโน้มถ่วงของโลก

4. อัช-ชะฮ์รอวี (อันดาลูเซีย สเปน ค.ศ. 936-1013)

เป็นแพทย์และนักศัลยกรรมชาวมุสลิม ที่วิทยาการทางด้านศัลยกรรมได้รับการพัฒนาด้วยมือของท่าน กระทั่งได้คิดค้นและแนะนำเครื่องมือทางด้านศัลยกรรมเป็นร้อยๆ ชิ้นในหนังสือของท่าน จนทำให้หนังสือของท่านเป็นหนังสือหลักในวิทยาการทางการแพทย์และศัลยกรรมในยุคสมัยหลังจากนั้น และถูกถ่ายทอดเป็นภาษาต่างๆ อย่างมากมาย

5. อิบน์ ซีนา (บุคอรอ ค.ศ. 980-1037)

เป็นที่รู้จักในวงวิชาการคือ อวิเซนนา (Avicenna) เป็นแพทย์และนักปราชญ์ผู้โด่งดัง ผู้ที่นำหน้าคนในยุคของท่านในการอธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ ทางกายภาพรวมถึงแนวทางการรักษา นอกจากนี้ท่านยังเป็นนักทดลองทางวิทยาศาสตร์และศึกษาวิจัยทฤษฎีต่างๆ ทางกายภาพที่มีผลลัพธ์ที่ดีที่สุดในยุคนั้นและยังคงมีผลจนถึงทุกวันนี้ ซึ่งเห็นได้ชัดในตำราของท่านที่ชื่อว่า “อัล-กอนูน” ซึ่งเป็นตำราพื้นฐานในวงการทางการแพทย์ตั้งแต่ศตวรรษที่เจ็ด จนเป็นหลักสูตรของการศึกษาแพทย์ในมหาวิทยาลัยยุโรป กระทั่งถึงช่วงกลางของศตวรรษที่สิบเจ็ด

ซึ่งหลังจากที่ท่านเป็นที่รู้จักในวงการแพทย์ ท่านก็ได้รับการชื่นชม โดยให้เป็นไปตามหลักมนุษยธรรมซึ่งไม่ได้เก็บค่าใช้จายใดๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นการขอบคุณต่ออัลลอฮ์ที่ได้โปรดปรานให้ได้รับความรู้และความเข้าใจต่างๆ

6. อิบน์ อัน-นะฟิซ (ดามัสกัส ค.ศ. 1213-1288)

ท่านเป็นนักวิชาการศาสนาและนักนิพนธ์อิสลาม ในขณะที่เดียวกันท่านก็เป็นนักวิชาการทางการแพทย์และความรู้เรื่องระบบอวัยวะในร่างกายมนุษย์ที่ยิ่งใหญ่ในหน้าประวัติศาสตร์ ท่านเป็นบุคคลแรกที่อธิบายพื้นฐานของความรู้เรื่องระบบไหลเวียนโลหิต และยังได้วางทฤษฎีต่างๆ อย่างมากมายในวงการแพทย์ซึ่งยังใช้จนถึงทุกวันนี้

อิสลามครอบคลุมในทุกมิติของความเป็นมนุษย์

หลายคนอาจแปลกใจเมื่อได้เรียนรู้ว่าอิสลามไม่ได้มีเพียงแค่นิยามและศาสนกิจ หรือแค่คำแนะนำต่างๆ ในด้านจรรยาบรรณทั่วไป เจกเช่นที่มีอยู่ในศาสนาต่างๆ เท่านั้น

อิสลามที่แท้จริงไม่ได้หมายถึงความต้องการทางจิตวิญญาณที่ชาวมุสลิมแสวงหา ในมัสยิดด้วยการวิงวอนขอพรและละหมาดเท่านั้น

และไม่ได้หมายถึงแค่แนวคิด ความเชื่อ และปรัชญาที่ผู้ตามใช้ยึดมั่นตาม ความศรัทธาเท่านั้น

เจกเช่นที่อิสลามไม่ได้เป็นเพียงระบบเศรษฐกิจศาสตร์ หรือระบบสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการเท่านั้น

ไม่ได้เป็นเพียงหลักเกณฑ์และทฤษฎีที่จะสร้างระบบระเบียบของสังคมเท่านั้น

และไม่ได้มีเพียงจรรยาบรรณและคุณลักษณะนิสัยในการคลุกคลีกับ ผู้คนอื่น

แต่มันคือวิถีที่ครอบคลุมในทุกด้านของชีวิต ครอบคลุมมิติและแง่มุม รวมทั้งหมดที่กล่าวถึงและอื่นๆ ด้วย ขณะเดียวกันก็ไม่ได้กีดกันเสรีภาพของมนุษย์ มากไปกว่าที่จะอำนวยความสะดวกให้พวกเขาได้รับความสะดวกสบายในการใช้ชีวิต ทั้งนี้เพื่อบ่มบ่มให้พุ่มในการคิดสร้างสรรค์ พัฒนา และสถาปนาอารยธรรม และนี่ก็ถือว่าเป็นหนึ่งในความโปรดปรานที่อัลลอฮ์ประทานแก่บ่าวของพระองค์ เช่นที่อัลกุรอานได้ยืนยันไว้แล้ว (อัลกุรอานบทอัล-มาอิดะฮ์ โองการที่ 3)

เมื่อตอนที่มิชายไม่ใช่มุสลิมคนหนึ่งได้เห็นแบบท่านสลมาน อัล-ฟาริซี ซึ่งเป็นสาวกของท่านศาสนทูต ว่า “สหายของพวกท่าน (นั่นคือท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์) ได้สอนพวกท่านทุกเรื่องแม้กระทั่งมารยาทในการบัสสวะและอุจจาระเลยหรือ?” สาวกที่มีเกียรติท่านนี้จึงตอบว่า “แน่นอนที่สุดท่านศาสนทูตได้สอนพวกเรา” แล้วท่านสลมานก็ได้อธิบายหลักการศาสนาและมารยาทที่อิสลามได้สอนเกี่ยวกับเรื่องนั้น (มุสลิม หมายเลข 262)

โลกนี้ (ดunya) และโลกหน้า (อาคิเราะฮ์)

ชาวฮิยาบีในอดีตรักษาสุขภาพให้คงทนอยู่นาน แล้วจะนำทรัพย์สินที่มีค่าต่างๆ วางไว้กับศพ โดยเข้าใจว่าศพเหล่านั้นต้องการทรัพย์สินเพื่อการมีชีวิตภายหลังจากที่ได้ตายไปแล้ว

“อิสลามคือวิถีที่ครอบคลุมทุกด้าน ทุกมิติและแง่มุมทั้งหมดของชีวิต

ในทางตรงกันข้ามชาวทิเบตจะหันศพของพวกเขาเป็นชิ้นๆ แล้วนำไปวางบนที่สูงเพื่อให้เป็นอาหารแก่คนและสัตว์กินเนื้อ ส่วนชาวฮินดูก็ยังคงเผาศพของพวกเขา เพราะเชื่อว่าเป็นวิธีหนึ่งเดียวที่จะให้วิญญาณได้บริสุทธิ์

นี่คือตัวอย่างความหลากหลายในพิธีกรรมและการอำลาคนตาย โดยจะแตกต่างกันในแต่ละยุคสมัยและพื้นที่ตามความเชื่อทางศาสนาของผู้คนที่มีต่อชีวิตหลังความตาย นอกจากนี้ยังมีคำถามสำคัญที่ต้องค้นหาคำตอบอีกว่า มีชีวิตอื่นในโลกหน้าหรือไม่? สภาพของมันเป็นอย่างไร? และเราต้องการอะไรในวันนั้นบ้าง?

เนื่องจากความตายคือสัจธรรมที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งทุกคนเห็นพ้องกันว่ามันรอคอยพวกเราโดยไม่มีข้อยกเว้น ไม่ว่าเราจะศรัทธาต่อชีวิตในโลกอื่นหรือไม่ก็ตาม หรือวิสัยทัศน์ของเราจะคิดว่ามีเพียงสิ่งที่มองเห็นและสัมผัสได้ในโลกนี้เท่านั้น และไม่ว่าเราจะเตรียมตัวสำหรับช่วงเวลาที่ต้องกลับไปหรือเราพยายามทำเป็นลืมมันหรือไม่สนใจด้วยการหลงอยู่ในสิ่งล่อลวงและสิ่งที่สร้างความเพลิดเพลินเติมไปหมดก็ตาม

คงเหลือคำถามที่สามารถใช้ต่อสู้กับความหลังลืมและความละเลยทุกชนิดนี้ และคอยตอบย้ำทุกครั้งที่มีมนุษย์อยู่กับตัวเองว่า... บั้นปลายชีวิตนี้ยังมีชีวิตอื่นอีกหรือไม่? และการมีอยู่ของเราเป็นไปอย่างไรประโยชน์หรือไม่?

เป็นคำถามที่ก่อดันสติปัญญาของเราซ้ำแล้วซ้ำเล่า และอัลกุรอานได้เน้นย้ำแก่เราด้วยรูปแบบที่หลากหลาย และได้บอกแก่เราถึงช่วงเวลาที่มีมนุษย์จะมีความเศร้าโศกเสียใจในโลกหน้า เพราะพวกเขาไม่ได้เตรียมคำตอบสำหรับคำถามในวันนั้น และไม่ได้เตรียมตัวเพื่อการเดินทางสู่วันนั้น จนบางคนได้กล่าวว่า “โอ้ น่าจะดี ถ้าฉันได้ทำความดีไว้ล่วงหน้าสำหรับชีวิตของฉันบ้าง” และบางคนก็กล่าวว่า “โอ้ ถ้าฉันเป็นฝุ่นดินเสียก็น่าจะดี” (ดูบทอัล-ฟัจญ์ร โองการที่ 24, บทอัน-นะบะฮ์ โองการที่ 40)

“ความตายคือสัจธรรมที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งทุกคนเห็นพ้องกันว่ามันรอคอยพวกเราโดยไม่มีข้อยกเว้น ไม่ว่าเราจะศรัทธาต่อชีวิตอื่นในโลกหน้า หรือวิสัยทัศน์ของเราจะคิดว่ามีเพียงสิ่งที่มองเห็นและสัมผัสได้ในโลกนี้เท่านั้น

เป็นที่ทราบกันดีว่า คนที่นับถือศาสนาแห่งฟากฟ้าต่างศรัทธาต่อชีวิตในโลกหน้า (อาคิเราะฮฺ) รวมถึงผลตอบแทนและบทลงโทษที่มีอยู่ในวันนั้น เพราะมันคือเนื้อหาที่บรรดาศาสนทูตทั้งหมดได้นำมาเผยแพร่ และเนื่องจากสติปัญญาได้เป็นประจักษ์พยานว่าการมีชีวิต การมีศาสนา การมีจรรยามารยาทที่ดีนั้นไม่มีความหมายใดๆ ทั้งสิ้น ถ้าหากปราศจากชีวิตในโลกหน้าที่มีการสอบสวนและตอบแทนคุณงามความดีหรือความชั่วที่มนุษย์ได้ทำมา

อย่างไรก็ดี ยังมีผู้คนจำนวนไม่น้อยที่เข้าใจว่า ศาสนาและการเคารพภักดีพระเจ้าไม่อาจจะเข้ากันได้กับการแสวงหาทรัพย์สินเงินทอง หรือความสุข หรือการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ ได้ ซึ่งการทำเพื่อโลกนี้หรือโลกหน้าไม่อาจจะที่หลอมรวมในเวลาเดียวกันได้ เจกเช่นที่กลางคืนและกลางวันไม่อาจรวมด้วยกันได้ ซึ่งมันแยกคนละส่วนกัน ต้องเลือกทำอย่างใดอย่างหนึ่ง

คนที่นับถือศาสนาแห่งฟากฟ้าต่างศรัทธาต่อชีวิตในโลกหน้า (อาคิเราะฮฺ) รวมถึงผลตอบแทนและบทลงโทษที่มีอยู่ในวันนั้น

ความประหลาดใจของพวกเขายังไม่สุดเพียงเท่านั้น หน้เข้าอาจจะเป็นการยากสำหรับบางคนที่จะเชื่อว่าไม่มีกำแพงอยู่ระหว่างการเคารพภักดีพระเจ้ากับการใช้ชีวิตโดยสุจริตสำราญ หรือกำแพงระหว่างการเคารพภักดีกับการมีทรัพย์สินเงินทองนั้นไม่มีอยู่ในหลักความเชื่อของอิสลาม แต่ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดได้บอกแก่เราว่า เมื่อคนใดก็ตามทำสิ่งที่ถูกต้องโดยตั้งใจทำความดี เขาจะได้รับผลตอบแทนต่อสิ่งที่ได้ทำในโลกหน้า แม้กระทั่งการขจัดหนามออกจากทางสัญจรของ

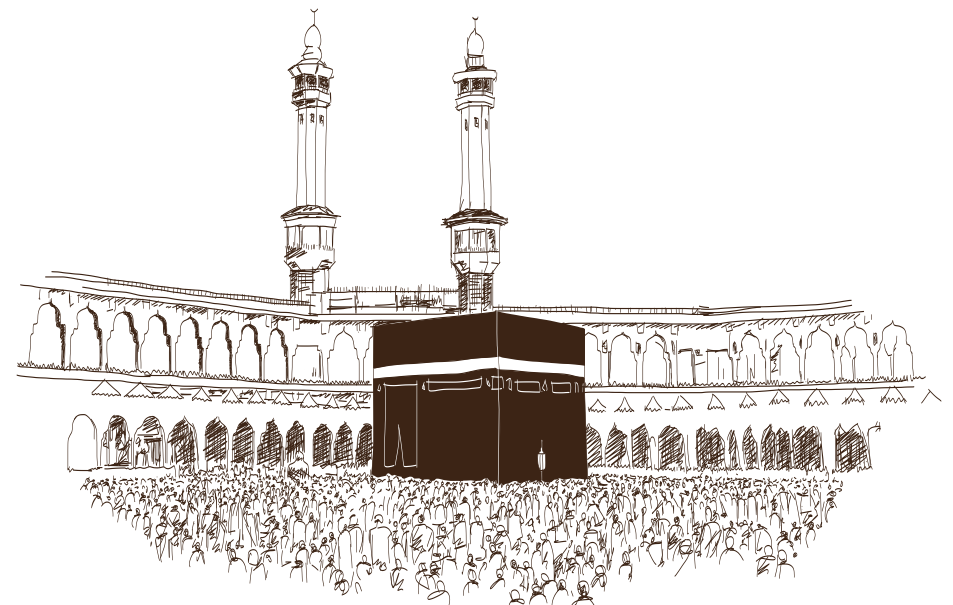
ผู้คน หรือการป้อนอาหารเพียงคำเดียวแก่ภรรยาของเขาก็ตาม (อัล-บุคอรีย์ หมายเลข 56)

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแก่ท่าน) ได้บอกว่าประตูสู่ความดีงามนั้นมีความหลากหลายและไม่สิ้นสุด เจกเช่นเรื่องที่ทำให้บรรดาสาวกพากันประหลาดใจเมื่อท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า “การที่คนใดก็ตามที่ปลดปล่อยอารมณ์ใคร่กับภรรยาของเขาเอง เขาก็จะได้รับผลบุญ” บรรดาสาวกจึงกล่าวว่า “ผลบุญเกี่ยวข้ออะไรกับการปลดปล่อยอารมณ์ใคร่?” ท่านศาสนทูตจึงกล่าวว่า “พวกท่านคิดเห็นอย่างไรหากเขาปลดปล่อยอารมณ์ใคร่ของตนกับสิ่งต้องห้าม เขาจะต้องรับบาปไหม?” บรรดาสาวกกล่าวว่า “แน่นอนที่สุด” ท่านศาสนทูตจึงกล่าวว่า “เช่นนั้นแหละ คนที่ปลดปล่อยอารมณ์ใคร่ด้วยการมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาก็จะได้รับผลบุญ เพราะเขาเลือกที่จะปลดปล่อยด้วยหนทางที่ถูกต้อง” (มุสลิม หมายเลข 1006)

ด้วยเหตุนี้ ทุกคนที่ได้เรียนรู้อิสลามตั้งแต่ช่วงแรกต่างตระหนักเห็นถึงข้อเท็จจริงของความสมดุลระหว่างชีวิตในโลกนี้กับชีวิตในโลกหน้า เจกเช่นที่อัลกุรอานได้สาธยายไว้ ซึ่งในขณะที่อิสลามเร่งรื้อให้ผู้คนได้เคารพภักดีเพื่อแสวงหาผลตอบแทนในโลกหน้า ก็ยังมีการเน้นย้ำให้มีความระมัดระวังไม่พัวพันกับกิจการในโลกนี้เพื่อแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮฺ (อัลกุรอานบทอัล-ญุมะฮฺฮฺ โองการที่ 9-10) เขายังสมควรที่จะได้รับรางวัลและผลตอบแทนตราบใดที่เขาตั้งใจเพื่ออัลลอฮฺในการกระทำความดี ซึ่งมุสลิมถูกสั่งให้ให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺด้วยการมุ่งมั่นทำงานเพื่อแสวงหาปัจจัยยังชีพ และการอบรมเลี้ยงดูลูกๆ รวมถึงการเอาใจใส่ต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมรอบตัวเขา และการพัฒนาสังคมที่เขาอยู่ เจกเช่นที่เขาได้เคารพภักดีต่อพระเจ้าด้วยการละหมาด บริจาคทาน และถือศีลอด

และนี่คือหนึ่งในความลับของความสงบสุขในจิตใจและความสบายใจในตัวของผู้มุสลิม ขณะที่เขาสัมผัสได้ถึงความสุขอดประสาณกันระหว่างชีวิตในโลกนี้และชีวิตในโลกหน้าของเขา ระหว่างความสุขสำราญและการเคารพภักดีของเขา โดยไม่ขัดแย้งและไม่ซ้ำซ้อน แต่เป็นการบูรณาการที่เติมเต็มสนับสนุนกันและกัน

ในที่นี้ อัลกุรอานได้เน้นย้ำถึงอัตลักษณ์ของความเป็นมุสลิมที่ได้หลอมรวมปรัชญาของอิสลามในเรื่องนี้ โดยได้ประกาศอย่างชัดเจนว่า แท้จริงชีวิตของเราทุกแง่มุมเป็นไปเพื่อการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ ในทุกสถานการณ์ ไม่ใช่แค่การละหมาดและการเคารพภักดีของฉันท่านที่ข้าพเจ้าเพื่ออัลลอฮฺ แต่หมายรวมถึงทุกแง่มุมชีวิตของฉันทัน ทุกอย่างฉันทันทำมันเพื่อหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮฺ พระองค์จะตัดสินการงานของฉันทัน และจะให้ผลตอบแทนหลังจากที่ฉันทันได้ตายไป ด้วยเหตุนี้ ฉันทันจึงยึดมั่นในคำสั่งใช้ของอัลลอฮฺและศาสนาอิสลามของพระองค์ (อัลกุรอานบทอัล-อันอาม โองการที่ 162)

ศาสนาแห่งการประสานความร่วมมือระหว่างกัน:

การบอกเล่าของนักเดินทางชาวมุสลิม “อะห์มัด บิน ฟัฎลาน” ที่ได้ท่องเที่ยวไปในดินแดนส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเป็นรัสเซีย เดนมาร์ก และสแกนดิเนเวีย ถือเป็นคำบอกเล่าโดยละเอียดแรกๆ เกี่ยวกับวิถีชีวิตของผู้คนและลักษณะของสังคมที่โลกได้รับรู้เกี่ยวกับแผ่นดินเหล่านั้น

ท่านอะห์มัด บิน ฟัฎลาน เริ่มต้นเดินทางในปี ค.ศ.921 ซึ่งถือเป็นการเดินทางที่เชื่อมอารยธรรมต่างๆ ในยุคกลาง ท่านได้ออกเดินทางจากเมืองแบกแดด (เมืองหลวงขององค์ความรู้และอารยธรรมในชว่งนั้น) แล้วผ่านประเทศและกลุ่มชนต่างๆ อย่างมากมาย ซึ่งท่านได้บันทึกเรื่องราวต่างๆ ที่ท่านได้พบเห็นในหนังสือเล่มใหญ่ ซึ่งถูกเผยแพร่ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1923 จึงภาคต้นฉบับเขียนด้วยมือซึ่งพบในประเทศรัสเซีย

ส่วนเหตุผลสำคัญที่บันทึกของอิบนุฟัฎลานมีความสำคัญก็ เป็นไปตามที่นักวิชาการชาวอเมริกัน “ไมเคิล ไครซ์ตัน” (Michael Crichton) ได้กล่าวว่า “ชาวมุสลิมในเมืองแบกแดด ทั้งๆ ที่เป็นกลุ่มคนที่เคร่งครัดในศาสนา แต่พวกเขาก็เปิดกว้างต่อความแตกต่างของผู้คนไม่ว่าจะเป็นทั้งตัวตน อัตลักษณ์ และความเชื่อที่มีความหลากหลาย ในช่วงเวลานั้นพวกเขาเป็นชนกลุ่มน้อยที่สุดในภูมิภาค และนี่เองทำให้พวกเขาได้ยอมรับในวัฒนธรรมอื่นๆ” (ไมเคิล ไครซ์ตัน (Eaters of the Dead))

อิสลามเรียกร้องเชิญชวนให้ร่วมมือกับผู้คนในการพัฒนา สร้างอารยธรรม ปฏิรูป และให้ประสานความร่วมมือกับพวกเขาด้วยมารยาทและคุณลักษณะนิสัยที่ดีเลิศที่สุดไม่ว่าพวกเขาแต่ละคนจะมีความเชื่อและศาสนาใดก็ตาม และยังเตือนว่าการปลิดตัวแตกกลุ่มออกจากผู้คนนั้นไม่ใช่แนวทางที่ถูกต้องของอิสลาม และด้วยเหตุนี้ ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) จึงถือว่าการที่คลุกคลีกับผู้คนและอดทนต่อสิ่งที่เขาได้ประสบไม่ว่าจากการรังเกียจทำร้ายและความผิดพลาดที่เกิดขึ้น ย่อมดีกว่าคนที่ปลิดตัวแตกกลุ่มออกไปจากพวกเขา (อิบนุ มายะฮะฮะ หมายเลข 4032)

พระเจ้าผู้สร้างมีเพียงหนึ่งเดียว
พระองค์ผู้ควรแก่การเคารพ
ภักดีจึงมีเพียงหนึ่งเดียว

อิสลามได้เน้นย้ำว่าแค่ความเชื่อทางทฤษฎีไม่เพียงพอที่จะนับ
ว่าเป็นการศรัทธาได้ ดังนั้น เมื่อพระเจ้าผู้ทรงสร้างมีเพียง
หนึ่งเดียว พระเจ้าที่ควรแก่การเคารพภักดีจึงต้องมีเพียงหนึ่ง
เดียวเท่านั้นเช่นกัน

ความหมายของคำว่า “อัลลอฮฺ” ในภาษาอาหรับได้รวมอยู่ในสามความหมายต่อไปนี้

- หมายถึง พระเจ้าที่มนุษย์เคารพภักดีด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ว่าจะเป็นในการละหมาดของพวกเขา การถือศีลอดของพวกเขา การตั้งเป้าหมายความมุ่งมั่นของหัวใจ และการเคารพภักดีทั้งหมดของพวกเขา
- หมายถึง พระองค์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ทั้งในอาตมัน คุณลักษณะ และเกียรติคุณของพระองค์ ซึ่งปัญญาย่อมต้องถึงอย่างที่สุดในความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และอับจนที่จะรอบรู้ทุกอย่างเกี่ยวกับพระองค์ได้
- และหมายถึง พระเจ้าซึ่งหัวใจทั้งหลายผูกพันกับพระองค์ รักและหวงหาพระองค์ รู้สึกคล้ายทุกซอกทุกซอยกับพระองค์ และสำราญใจเมื่อได้ใกล้ชิดและเคารพภักดีต่อพระองค์

อัลกุรอานได้ย้ำว่าจำเป็นต้องปรับความเข้าใจให้ถูกต้องเกี่ยวกับมโนคติที่มีต่ออัลลอฮฺ และขัดเกลาคำคิดให้สะอาดบริสุทธิ์จากการบิดเบือนและการอุปโลกน์ต่างๆ ที่บั่นทอนความสูงส่งและความเกรียงไกรของพระองค์

ดังนั้น อัลลอฮฺตามที่อัลกุรอานชี้แจง ก็คือ พระผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงบันดาลประติมากรรมจักรวาลที่เราเห็นและระบบกฎเกณฑ์ของมัน ซึ่งทุกสิ่งที่มีอยู่ แม้จะเล็กเพียงใดพระองค์ก็ทรงสร้างมัน และมันก็จะไปตามพระประสงค์ การกำหนด และความรอบรู้ของพระองค์ ดังนั้น จึงไม่มีหนทางใดที่ผู้มั่งคั่งและคล่องแคล่วจะออกมาจากเป็นไปตามความรอบรู้และพระประสงค์ของพระองค์ และไม่มีน้ำฝนหยดใดตกลงมา และไม่มีเหตุการณ์ใดที่เกิดขึ้นทั้ง

กลางวันและกลางคืน ทั้งในที่แจ้งและที่เร้นลับ และไม่ว่าจะอยู่ ณ มุมใดในจักรวาลนี้ นอกจากจะต้องมีอัลลอฮฺคอยควบคุมโดยครอบคลุมอย่างสิ้นเชิง ทั้งด้วยความรอบรู้ ความสามารถ และความเมตตาของพระองค์ (อัลกุรอานบท ฟุศสิลัต โองการที่ 47 และบท อัล-อันอาม โองการที่ 59)

พระองค์ผู้ทรงบริสุทธิ์ มีคุณลักษณะต่างๆ อันวิจิตร สมบูรณ์ และสวยงามที่สุด พระองค์ทรงเข้มแข็งโดยไม่มีสิ่งใดมาทำให้พระองค์เพลียลงพล้ำได้ พระองค์ทรงเมตตาซึ่งความเมตตาของพระองค์ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง พระองค์ทรงยิ่งใหญ่ซึ่งไม่มีความบกพร่องใดๆ มาเกี่ยวข้องกับพระองค์ ไม่ว่าจะในด้านใดก็ตาม

อัลกุรอานได้ย้ำว่าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปตามความรอบรู้ของอัลลอฮฺและความสามารถของพระองค์ แม้จะเป็นเพียงหยดน้ำฝนที่ตกลงมา หรือใบไม้ที่หล่นปลิวจากต้น

เมื่อมีบางคนกล่าวอ้างว่าอัลลอฮฺทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นเวลาหกวัน แล้วพระองค์ทรงพักผ่อนในวันี่เจ็ด อัลกุรอานจึงได้ตอบโต้คำครหานี้ อย่างกระฉ่างชัดว่า

ความว่า “แน่นอน เราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างมันทั้งสอง ในเวลาหกวัน และไม่ได้มีความเหน็ดเหนื่อยใดๆ เกิดขึ้นกับเรา” (อัลกุรอาน บท กอฟ โองการที่ 38)

คำครหาดังกล่าวนั้นเกิดขึ้นเพราะปัญญาเอาอัลลอฮฺไปเปรียบเทียบกับสิ่งถูกสร้าง แต่พระองค์ทรงเป็นผู้สร้าง สิ่งอื่นทั้งหมดเป็นเพียงสิ่งถูกสร้าง เป็นไปได้อย่างไรที่จะเอาสิ่งถูกสร้างไปเปรียบเทียบกับผู้สร้างของมัน

ความว่า “ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงไถ่ยืน ผู้ทรงเห็น” (อัลกุรอานบท อัซ-ซุรอ โองการที่ 11)

พระองค์ผู้บริสุทธิ์ ทรงปรีชาญาณและทรงยุติธรรม พระองค์จะไม่ทรงอธรรมแม้จะเล็กเท่าเพียงมดลูก สิ่งที่เราเห็นในชีวิตนั้นเป็นที่ประจักษ์แก่เราถึงความปรีชาญาณและความรอบรู้ของพระองค์แล้ว และเช่นเดียวกับที่ถูกตัวเล็กๆ ไม่สามารถรับรู้ หรือไม่เข้าใจพฤติกรรมบางอย่างของพ่อแม่ และไม่สามารถอธิบายมันได้ เนื่องจากความสามารถในการคิดแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงระหว่างพวกเขา เรากับพระเจ้ายกก็เช่นเดียวกัน สติปัญญาของมนุษย์เองก็อาจจะไม่สามารถรับรู้ เข้าถึงเหตุผลของอัลลอฮฺในการสร้างสรรพดีและพระประสงค์บางอย่างของพระองค์ได้

ไม่เพียงเท่านั้น ในขณะที่อิสลามยืนยันว่าการเชื่ออย่างเดียวนั้นไม่พอที่จะทำให้คนหนึ่งเป็น

ผู้ศรัทธาได้ ก็ในเมื่อพระผู้อภิบาลผู้ทรงสร้างมีเพียงหนึ่งเดียว จึงเหมาะสมแล้วที่พระเจ้าผู้คู่ควรแก่การเคารพภักดีต้องมีเพียงหนึ่งเดียวด้วย และนับว่าไม่ถูกต้องที่จะมุ่งเป้าในการเคารพภักดีและการวิงวอนขอพรไปยังสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ ทว่า จำเป็นที่จะต้องบริสุทธิ์ใจในการเคารพภักดีต่อพระองค์ผู้เดียวเท่านั้น โดยไม่มีตัวแทนหรือตัวช่วยใดๆ เพราะผู้สร้างทรงยิ่งใหญ่และดีเลิศกว่านั้นยิ่งนัก

ถ้าหากคนที่เป็นกษัตริย์หรือผู้นำในโลกนี้ไม่อาจจะรับรู้ความทุกข์ยากและความต้องการของประชาชนแล้วเข้าถึงพวกเขาได้ นอกจากต้องผ่านเจ้าหน้าที่ข้าราชการบริพารที่ใกล้ชิด เพื่อรับฟังความทุกข์ยากของประชาชนและเข้าไปช่วยเหลือพวกเขา แต่อัลลอฮฺไม่ใช่เช่นนั้น พระองค์ทรงรับรู้ทุกสิ่งที่เปิดเผยและซ่อนเร้น เป็นผู้ทรงสามารถผู้ทรงครอบครองผู้ทรงเดชานุภาพ สรรพสิ่งทั้งหมดอยู่ภายใต้พระหัตถ์และการบริหารของพระองค์ และเมื่อพระองค์ทรงปรารถนาต่อสิ่งใดพระองค์ก็จะตรัสว่าจงเป็นแล้วมันก็จะเป็น .. เมื่อเป็นเช่นนั้น เหตุใดที่เราจะมุ่งไปยังผู้อื่นอีก?

อัลกุรอานได้ย้ำว่าความสงบสุขและความสบายใจจะไม่เกิดขึ้นโดยสมบูรณ์หากมุสลิมไม่ได้เข้าหาพระผู้อภิบาลของเขา โดยวอนขอและมอบความต้องการของตนต่อหน้าพระองค์ ซึ่งพระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงรักปวงบ่าว ผู้ทรงเอ็นดูปว้าของพระองค์ ผู้ทรงใกล้ชิดพวกเขา พระองค์ทรงดีใจที่ปวงบ่าววิงวอนขอต่อพระองค์ พระองค์จะให้ความกรุณาแก่พวกเขา และจะทรงตอบแทนเท่าที่พวกเขาได้วอนขอ

เรื่องสำคัญที่สุดในอิสลามก็คือ จำเป็นต้องแสดงความบริสุทธิ์ใจในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว โดยไม่ตั้งภาคีกับสิ่งใด และนี่คือคำประกาศเรียกร้องของบรรดาศาสนทูตทั้งหมด ตามที่อัลกุรอานได้ย้ำไว้เสมอ

และเข้ามาหาพระองค์ (ดูอัลกุรอาน บท อัล-บะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 28 และ บทอัน-นัมล โองการที่ 63)

ด้วยเหตุนี้ เรื่องสำคัญที่สุดในอิสลามคือการแสดงความบริสุทธิ์ใจด้วยการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียวโดยไม่ภาคีกับสิ่งใด (ดูอัลกุรอานบทอัน-นะหฺล โองการที่ 36) และมันคือคำเรียกร้องเชิงชวนของบรรดาศาสนทูตทั้งหมดตั้งที่อัลกุรอานได้เน้นย้ำไว้ ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นศาสนทูต กษัตริย์ หรือผู้ทรงคุณธรรมไม่ว่าจะดีแค่ไหนก็ตามย่อมไม่มีสิทธิที่บ่าวจะมุ่งเป้าในการวิงวอนขอไปยังพวกเขาได้ เพียงเพราะอ้างว่าพวกเขาคือตัวกลางระหว่างอัลลอฮ์กับบ่าวของพระองค์ เพราะสุดท้ายแล้วพวกเขาก็เป็นเพียงสรรพสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้างและเป็นบ่าวของพระองค์ อัลลอฮ์นั้นทรงใกล้ชิดกับบ่าวของ

พระองค์ พระองค์จะทรงสดับฟังคำพูดของพวกเขา และจะตอบรับการวิงวอนของพวกเขา ตราบใดที่พวกเขามีความบริสุทธิ์ใจในการเคารพภักดีต่อพระองค์ ผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง .

ผู้ที่บริสุทธิ์ใจในการมุ่งหาอัลลอฮ์ จะไม่พบกับอรรถรสแห่งความสุขและความคลายทุกข์ได้อย่างไรเล่า ในเมื่อใจเขาไม่ต้องแบ่งให้กับสิ่งอื่นๆ ที่ยุ่งเหยิงสับสน และไม่มีควมหวุ่นไหวอีก เพราะอัลลอฮ์ผู้ทรงครอบครองมีเพียงหนึ่งเดียว ผู้ทรงสร้างก็มีหนึ่งเดียว และผู้ที่คู่ควรแก่การเคารพภักดีก็มีหนึ่งเดียว การมุ่งเข้าหาและพึ่งพิงนั้นต้องมอบไปยังพระองค์ ผู้ทรงบริสุทธิ์เพียงพระองค์เดียว โดยไม่มุ่งไปยังสิ่งอื่นใดอีก

และนี่คือนัยของอัลกุรอานบทสั้นๆ ที่มีความยิ่งใหญ่ และเป็นบทที่เราต่างรู้จักในอัลกุรอาน นั่นคือบท อัล-อิคลาศ

อัลกุรอาน บท อัล-อิคลาศ

อัลลอฮ์ได้สั่งให้ศาสนทูตมุฮัมมัดของพระองค์ให้ประกาศอัลกุรอานบทนี้ด้วยความชัดเจน ประหนึ่งเป็นคำตอบสำหรับคำถามว่า ใครคืออัลลอฮ์?

อัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียวที่คู่ควรแก่การเคารพภักดี โดยไม่มีภาคีใดๆ กับพระองค์

อัลลอฮ์คือที่พึ่งและเป็นที่ยวอนขอความช่วยเหลือของสรรพสิ่งทั้งหมด

พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากข้อกล่าวหาว่ามีบุตรหรือเป็นบุตร เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้แรกสุด จึงไม่มีสิ่งใดมาก่อนพระองค์

ไม่มีสิ่งใดที่จะเหมือนหรือคล้ายตัวตนและคุณลักษณะของพระองค์ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงสร้าง ส่วนสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์คือสิ่งถูกสร้าง

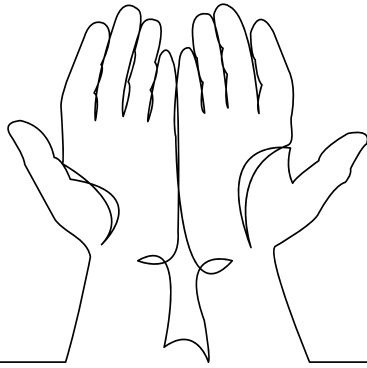

ระหว่างกฎแห่งธรรมชาติและกฎแห่งบทบัญญัติ

อัลลอฮ์ได้สร้างจักรวาลที่เราใช้ชีวิตอยู่นี้ ตั้งแต่เซลล์เล็กๆ ที่มีอยู่ในร่างกายเรา และสิ่งที่เล็กที่สุดลงไปอีกในเซลล์นั้น ไปจนถึงกาแล็กซีอันใหญ่มหาดลที่อยู่ไกลสุดเท่าที่กล้องโทรทรรศน์สามารถส่องไปถึงด้วยความละเอียดแม่นยำ สมบูรณ์แบบ และเป็นระเบียบที่สุด ซึ่งชีวิตและธรรมชาติมีอาจจะคงอยู่ได้หากปราศจากระบบนี้ บรรดานักธรรมชาติวิทยาได้ยืนยันว่าหากมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ผิดเพี้ยนแม้เพียงเสี้ยวเดียวในระบบนี้ก็จะทำให้เกิดความเสียหายและความหายนะอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

มุสลิมศรัทธาว่าผู้ทรงสร้างที่ได้รังสรรค์ระบบที่น่าอัศจรรย์ในความละเอียดและความสมบูรณ์แบบนี้ คือผู้ที่รู้ดีว่าสิ่งใดเหมาะที่สุดสำหรับสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง ไม่ว่าจะเป็นบทบัญญัติต่างๆ หรือวิถีชีวิตของพวกเขา ซึ่งศาสนาที่พระองค์บัญญัติลงมานั้นคือระบบเพียงหนึ่งเดียวที่จะทำให้การใช้ชีวิตของมนุษย์เป็นไปด้วยดีและรอดพ้นจากการอธรรมของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่กระทำต่ออีกฝ่าย อัลลอฮ์ได้ดำรัสในอัลกุรอานเพื่อยืนยันว่า ผู้ที่ทรงสร้างจักรวาลและมนุษย์ ย่อมรู้ดีว่าสิ่งใดดีที่สุดสำหรับพวกเขา “พระผู้ทรงสร้างจะมีทรงรอบรู้ดอกหรือ ทั้งๆ ที่พระองค์คือผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน ผู้ทรงตระหนักรู้” (บท อัล-มุลก์ โองการที่ 14)

ไม่มีนิกบวชในอิสลาม

เราพบว่ามีความเชื่อที่ได้อธิบายลักษณะแก่นของบางคนเห็นอกว่าคนอื่น ๆ และได้ผูกมัดการเคารพภักดีและการศรัทธาของผู้คนกับความพอใจและความคิดเห็นของพวกเขาเหล่านั้น ซึ่งตามหลักความเชื่อของบางศาสนา คนเหล่านั้นคือตัวแทนระหว่างผู้คนกับพระผู้เป็นเจ้า และเป็นกลุ่มคนที่มีสิทธิ์ให้อภัยโทษ และบางทีก็เชื่อกันว่าคนเหล่านั้นมีความรู้ในสิ่งเร้นลับและการกระทำใดที่ดำเนินกับพวกเขาคือสาเหตุที่จะทำให้ขาดทุนอย่างแน่นอน

แต่สำหรับอิสลามจะไม่มีตำแหน่งหน้าที่ที่เรียกว่า “นิกการศาสนาหรือนิกบวช” อิสลามได้ให้เกียรติมนุษย์ และยกสถานะของเขา อิสลามได้ปลดปล่อยเขาจากอำนาจทางจิตวิญญาณที่แอบอ้างมาเป็นตัวกลางระหว่างเขากับอัลลอฮ์ อิสลามได้ทำลายความเชื่อที่ว่าความสุขของมนุษย์ การกลับตัวขอโทษและการเคารพภักดีของเขาต้องผูกมัดกับผู้คนบางกลุ่มเป็นการเฉพาะ ถึงแม้ว่าคนเหล่านั้นจะมีเกียรติและคุณงามความดีมากมายได้ก็ตาม

เจกเช่นที่อิสลามได้จัดการผูกขาดอำนาจด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวของศาสนา เราจะพบว่าอัลกุรอานไม่ได้เพียงแค่เปิดโอกาสให้การเรียนรู้เรื่องราวของศาสนาและการทำความเข้าใจ

เข้าใจอัลกุรอานเป็นสิทธิแก่ผู้คนทุกคนเท่านั้น แต่อัลกุรอานยังกำหนดบังคับด้วยซ้ำว่ามุสลิมทุกคนต้องอ่านอัลกุรอาน ทำความเข้าใจ ฟินิจใคร่ครวญความหมายของมัน จากนั้นก็ต้องตามมาด้วยการปฏิบัติเนื้อหาของมัน (บท ศอด โองการที่ 29)

อิสลามได้ให้เกียรติมนุษย์ และยกสถานะของเขา อิสลามได้ปลดปล่อยเขาจากอำนาจทางจิตวิญญาณที่แอบอ้างมาเป็นตัวกลางระหว่างเขากับอัลลอฮ์ อิสลามได้ทำลายความเชื่อที่ว่าความสุขของมนุษย์ การกลับตัวขอโทษและการเคารพภักดีของเขาต้องผูกมัดกับผู้คนบางกลุ่มเป็นการเฉพาะ ถึงแม้ว่าคนเหล่านั้นจะมีเกียรติและคุณงามความดีมากมายได้ก็ตาม

การเคารพภักดีและการศรัทธาเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างมนุษย์กับพระผู้อภิบาลของเขาเท่านั้น ไม่มีผู้ใดมีสิทธิพิเศษและเป็นตัวกลางระหว่างนั้น เพราะอัลลอฮ์ผู้บริสุทธิ์ยิ่ง ทรงใกล้ชิดกับปวงบ่าวของพระองค์ ทรงรับฟังและตอบรับการวิงวอนขอจากบ่าวของพระองค์ พระองค์ทรงเห็นการเคารพภักดี

ของเขา การละหมาดของเขา ซึ่งพระองค์จะเป็นผู้ให้รางวัลตอบแทน และไม่มีมนุษย์คนใดที่มีสิทธิ์แอบอ้างออกคำสั่งให้อภัยโทษและรับการสำนึกผิดแทนพระองค์ เพราะเมื่อใดที่บ่าวคนหนึ่งได้สำนึกผิดและมีความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงรับการสำนึกผิดและอภัยโทษแก่เขาโดยพระองค์เอง อัลลอฮ์ทรงใกล้ชิดทุกคนตราบที่พวกเขาเข้ามาและวิงวอนขอต่อพระองค์ ดังที่อัลลอฮ์ได้ดำรัสในอัลกุรอานไว้ (บท อัล-บะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 186)

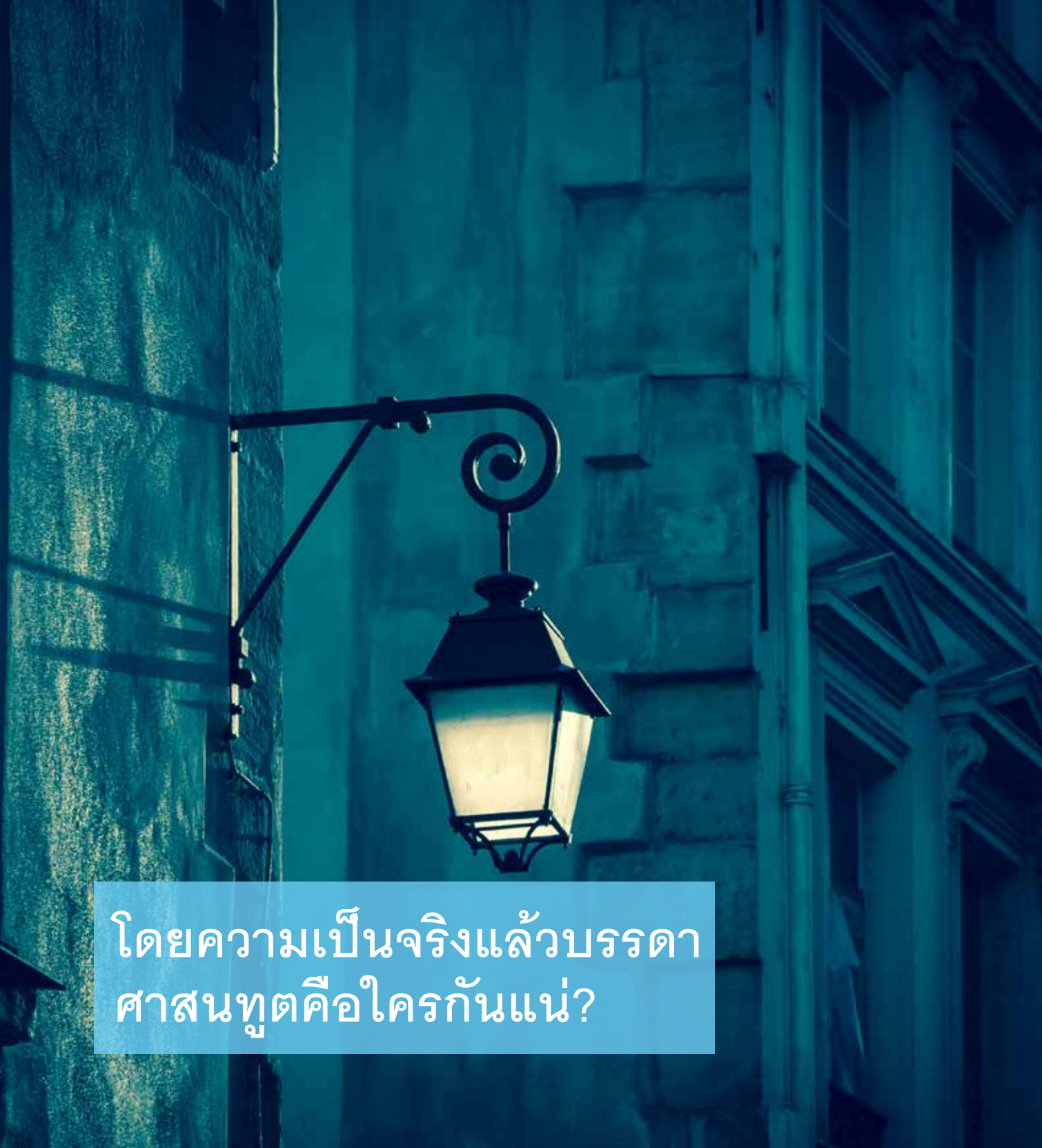
อัลกุรอานได้ยืนยันว่าอัลลอฮ์ทรงใกล้ชิดกับทุกคนตราบที่พวกเขาได้เข้ามาและวิงวอนขอต่อพระองค์

มีพิธีทางศาสนาเป็นการเฉพาะเพื่อเข้ารับอิสลามหรือไม่?

ไม่มีพิธีทางศาสนาที่ซับซ้อนสำหรับคนที่ จะเข้ารับอิสลาม และไม่จำเป็นต้องทำในสถานที่เฉพาะ หรือต้องมีบุคคลเฉพาะมาเป็นสักขีพยาน แต่เพียงพอแล้วสำหรับที่คนจะเข้ารับอิสลามให้เขากล่าวคำปฏิญาณทั้งสองประโยคด้วยความเข้าใจในความหมายของคำกล่าวนั้น เชื่อมมันในเนื้อหาและยอมที่จะปฏิบัติตามความหมายของมัน ซึ่งคำกล่าวปฏิญาณทั้งสองประโยคนั้นก็คือ

อัชฮะด อัลลา อิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ (หมายถึง ข้าพเจ้าขอปฏิญาณและเชื่อมั่นว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆ กับพระองค์)

วะอัชฮะด อันนะ มุหัมมัดัน ระฮะลุลลอฮ์ (หมายถึง ข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่ามุหัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ ที่ถูกส่งมายังมนุษยชาติทั้งมวล โดยต้องเชื่อฟังปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของท่าน และละทิ้งสิ่งที่ท่านห้าม และต้องเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ให้สอดคล้องกับหลักบัญญัติและแบบฉบับของท่าน)

โดยความเป็นจริงแล้วบรรดา ศาสนทูตคือใครกันแน่?

อัลลอฮฺทรงสร้างมนุษย์เพื่อให้เคารพภักดีต่อพระองค์ และได้ส่งบรรดาศาสนทูตมาเพื่ออบรมสั่งสอนพวกเขาเกี่ยวกับหลักบัญญัติของพระองค์ ตักเตือนพวกเขาด้วยคำสอนจากศาสนาของพระองค์ บรรดาศาสนทูตจะคอยทำหน้าที่ปฎิรูปวิถีชีวิตของพวกเขาทั้งเรื่องทางศาสนาและเรื่องทางโลก นอกจากนี้ยังทำหน้าที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่กลุ่มชนของพวกเขาด้วย รวมทั้งกอบกู้สิ่งที่ผิดเพี้ยนไป และเรียกร้องเชิญชวนผู้คนสู่แนวทางที่ถูกต้อง ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้คนมีข้ออ้างที่จะปลีกออกจากการศรัทธาต่อพระองค์ ฉะนั้น แท้ที่จริงแล้วบรรดาศาสนทูตเหล่านี้คือใครกันแน่?

สภาพการเป็นมนุษย์ของบรรดาศาสนทูต:

อัลกุรอานได้ยืนยันในหลายโองการว่าบรรดาศาสนทูตทั้งหมดนั้นล้วนเป็นปวงชนคนธรรมดา ซึ่งพระองค์ได้เลือกสรรพวกเขาให้รับวิวรณ์และสารของพระองค์ ถึงแม้จะมีความคล้ายคลึงกันมากระหว่างปวงชนคนธรรมดาทั่วไปกับบรรดาศาสนทูต แต่พวกเขาก็มีระดับขั้นที่สูงส่งกว่าในเรื่องความบริสุทธิ์และความมุ่งมั่นในการทำมาค้าขายอย่างสม่ำเสมอ อัลลอฮ์ได้เลือกสรรพวกเขาให้แบกรับหน้าที่เผยแพร่อารายณ์และศาสนาของพระองค์ แก่มวลมนุษยชาติ ดังที่อัลกุรอานได้ระบุไว้ว่า “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริง ฉันเป็นเพียงสามัญชนคนหนึ่งเยี่ยงพวกท่าน ที่พระเจ้ามีวิวรณ์มาแก่ฉัน” (บทอัล-กะฮ์ฟ โองการที่ 110)

เพราะฉะนั้น บรรดาศาสนทูตทุกท่านจึงเป็นปวงชนคนธรรมดา พวกเขาเกิดมาเหมือนที่ผู้คนทั่วไปเกิด พวกเขาจะเสียชีวิตเหมือนที่คนทั่วไปเสียชีวิต พวกเขาเจ็บไข้ได้ป่วยเหมือนที่คนทั่วไป ซึ่งไม่มีความแตกต่างใดๆ เลยในด้านสรีระทางร่างกาย รวมถึงความต้องการพื้นฐานอื่นๆ

พวกเขาไม่มีความเกี่ยวพันใดๆ กับสถานะของการเป็นพระเจ้า เพราะความเป็นพระเจ้าของอัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว แต่พวกเขาเป็นเพียงปวงชนคนธรรมดาที่ได้รับโองการกล่าวคือ พวกเขาได้รับคำสั่งใช้จากอัลลอฮ์ผ่านบรรดาเทวทูต (มลาอิกะฮ์) หรืออาจจะด้วยวิธีการอื่นๆ

ประชาชาติในยุคแรกต่างรู้สึกประหลาดใจต่อโองการที่ถูกประทานลงมา แต่อัลลอฮ์ก็ปฏิเสธความรู้สึกประหลาดใจของพวกเขา พร้อมทั้งชี้ชัดว่าไม่มีหนทางที่จะปฏิเสธมันได้ เพราะนั่นคือแนวทางที่จะบรรลุสู่ทางนำของอัลลอฮ์ รวมถึงคำสอนต่างๆ ในศาสนาของพระองค์แก่ผู้คนทั้งหลาย (อัลกุรอานบทยูนุส โองการที่ 2)

ความสมดุลในสถานะของการเป็นศาสนทูต:

อัลลอฮ์ทรงเลือกสรรคนที่ดีที่สุดเพื่อให้แบกรับหน้าที่เผยแพร่อารายณ์จากพระองค์ พวกเขาคือปวงชนคนธรรมดาที่มีความมุ่งมั่นสูงส่งในการดำรงตนบนความดีและคุณธรรม แท้จริง อัลกุรอานได้พรรณนาถึงบรรดาศาสนทูตว่าพวกเขาคือผู้ได้รับทางนำ ผู้ทรงคุณธรรม ผู้ประกอบคุณงามความดี ผู้ถูกเลือกสรร และเป็นผู้ที่เลิศที่สุดในหมู่ผู้คนทั้งหลาย (อัลกุรอานบทอัล-อันอาม โองการที่ 84-87)

อัลกุรอานได้ยืนยันว่าบรรดาศาสนทูตทุกท่านเป็นปวงชนคนธรรมดาที่อัลลอฮ์ทรงเลือกสรรพวกเขาให้รับวิวรณ์และสารจากพระองค์

เมื่อศาสนทูตท่านใดทำความผิด อัลลอฮ์จะไม่รับรองการกระทำนั้นอย่างแน่นอน ยิ่งกว่านั้นพระองค์จะเตือนเพื่อให้ท่านกลับตัวกลับใจและสำนึกผิดต่อพระองค์โดยทันที ซึ่งความผิดพลาดที่เกิดขึ้นนั้นมาจากสาเหตุในการวินิจฉัย ไม่ได้เป็นไปเพราะความตั้งใจที่จะฝ่าฝืนสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์จากตัวท่าน

เช่นนี้แหละที่เราได้เห็นอัลกุรอานอธิบายถึงบรรดาศาสนทูตไว้อย่างลึกซึ้ง ไม่สุดโต่งและไม่อคติ บรรดาศาสนทูตต่างได้รับการปกป้องให้บริสุทธิ์จากบาปใหญ่ ในขณะที่เดียวกันพวกท่านก็คือปวงชนคนธรรมดาที่ไม่ได้มีสถานะของความเป็นพระเจ้า และไม่ได้มีสถานะของการเป็นบุตรของพระเจ้า พวกท่านไม่มีส่วนใดๆ ที่เป็นลักษณะของความเป็นพระเจ้าและพระผู้อภิบาลสรรพสิ่ง

และหนึ่งในสิ่งที่อธิบายให้เห็นภาพชัดก็คือสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ดำรัสถึงในอัลกุรอานเกี่ยวกับบทสนทนาที่จะเกิดขึ้นในวันแห่งการพิพากษา (วันกิยามะฮ์) พระองค์จะทำให้ท่านศาสนทูตอิซา (เยซู) (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้รับบริสุทธิ์จากมลทินที่ผู้คนได้เคารพสักการะต่อท่าน

“และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ตรัสว่าอิซาบุตรของมัรยัมเอ๋ย เจ้าพูดแก่ผู้คนกระนั้นหรือว่าจงยึดถือฉันและมารดาของฉันเป็นที่เคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ อิซากล่าวว่า มหาบริสุทธิ์เกิดพระองค์ท่าน! ไม่ควรแก่ข้าพระองค์ที่จะกล่าวสิ่งที่มีใช้สิทธิ์ของข้าพระองค์ หากข้าพระองค์เคยกล่าวสิ่งนั้นแน่นอนพระองค์ย่อมรู้ดี พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในใจของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ไม่รู้สิ่งที่อยู่ในใจของพระองค์ แท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับทั้งหลาย ข้าพระองค์มิได้กล่าวแก่พวกท่านนอกจากสิ่งที่พระองค์สั่งใช้ข้าพระองค์เท่านั้น คำสั่งที่ว่าท่านทั้งหลายจงเคารพสักการะแต่อัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของฉันและเป็นพระเจ้าของพวกท่านด้วย และข้าพระองค์ย่อมเป็นพยานยืนยันต่อพวกท่านในระยะเวลาที่ข้าพระองค์อยู่ในหมู่พวกท่าน ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงรับข้าพระองค์ไปแล้ว พระองค์ท่านก็เป็นผู้ดูแลพวกเขา และพระองค์ทรงเป็นสักขีพยานในทุกสิ่ง” (อัลกุรอานบทอัล-มาอิดะฮ์ โองการที่ 116-117)

คนที่อ่านอัลกุรอานย่อมรู้ว่ามีสุเราะฮ์ (บท) จำนวนไม่น้อยที่ถูกตั้งด้วยชื่อบรรดาศาสนทูต เช่น อิบรอฮีม (อับราฮัม) ยูสุฟ (โยเซฟ) ยิ่งกว่านั้นอัลลอฮ์ยังได้ตั้งชื่อสุเราะฮ์ด้วยชื่อของท่านหญิงมัรยัมผู้บริสุทธิ์ ซึ่งเป็นมารดาของท่านศาสนทูตอิซา (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน)

จุดยืนของอิสลามต่อบรรดาศาสนทูต:

บางคนเข้าใจว่าอัลกุรอานไม่ได้มีอะไรนอกจากเรื่องราวและชีวประวัติของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) แต่พวกเขากลับต้องประหลาดใจเมื่อพบว่าอัลกุรอานได้กล่าวถึงชื่ออิซา หรือพระเยซู (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) เพื่อเป็นการทิดเกียรติต่อสถานะของท่าน และเป็น

ปกป้องท่านจากการใส่ร้ายป้ายสีมากถึง 25 ครั้ง อัลกุรอานยังได้กล่าวถึงชื่อมุซา หรือโมเสส (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) มากถึง 136 ครั้ง ในทางกลับกันอัลกุรอานไม่ได้กล่าวถึงชื่อมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) นอกจากแค่ 5 ครั้งเท่านั้น ทั้งๆ ที่อัลกุรอานถูกประทานลงมาแก่ท่าน

ในขณะที่คนซึ่งนับถือศาสนาต่างๆ กลับไม่ยอมรับบรรดาศาสนทูตท่านอื่น และยังเป็นปรปักษ์กับศาสนาทูตบางท่านด้วยซ้ำ แต่ทุกคนที่อ่านอัลกุรอานจะได้พบกับความแน่นอนในหลายๆ โองการว่า คนผู้หนึ่งจะไม่เป็นมุสลิมจนกว่าเขาจะศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตทุกท่าน และหากแม้ปฏิเสธเพียงท่านเดียวในบรรดาศาสนทูตที่มีอยู่ ก็ถือว่าเขาได้หลุดออกจากศาสนาอิสลามแล้ว อัลกุรอานได้เน้นย้ำอีกว่าท่านศาสนทูตมุฮัมมัดและบรรดาผู้ศรัทธาทุกคนต่างศรัทธาต่อสิ่งทีมาจากอัลลอฮ์ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ บรรดาเทวทูต (มลาอิกะฮ์) บรรดาศาสนทูตทั้งหมด และพวกเขาก็ไม่แยกศรัทธาระหว่างท่านหนึ่งท่านใดในหมู่พวกท่านเหล่านั้น (อัลกุรอานบทอัล-บะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 285)

จุดยืนของอิสลามต่อศาสนทูตอิซา (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน)

ศาสนาทูตอิซา หรือพระเยซู (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ถือเป็นหนึ่งในบุคคลสำคัญในหน้าประวัติศาสตร์ และถือเป็นหนึ่งในบุคคลที่ได้ฝากผลงานที่ดีแก่มนุษยชาติ จุดยืนของผู้คนที่มีความเชื่อต่างกันไป บางคนถือว่าท่านเป็นพระเจ้า หรือเป็นบุตรของพระเจ้า ในขณะที่อีกฝั่งถึงขั้นประกาศเป็นปรปักษ์กับท่าน รวมถึงใส่ร้ายป้ายสีต่อท่าน แล้วอิสลามมีจุดยืนอย่างไรต่อศาสนทูตอิซา (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ?

1 อีซาธือเป็นศาสนทูตคนสำคัญที่สุดท่านหนึ่ง

อัลกุรอานได้ยืนยันว่าศาสนทูตอีซา (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ถือเป็นหนึ่งในศาสนทูตที่สำคัญและมีเกียรติที่สุด ส่วนมารดาของท่านก็เป็นหญิงที่มีความสัจจริง เป็นผู้ที่มีเมตตาและดีและเคารพภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าของนาง เป็นผู้ที่มีบริสุทธิ์จากมลทินต่างๆ นางได้ตั้งครรภ์ศาสนทูตอีซา (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) โดยไม่มีบิดา (ไม่ได้ผ่านการมีเพศสัมพันธ์กับชายใด) แต่ท่านกำเนิดขึ้นด้วยเดชานุภาพของอัลลอฮ์ผู้ทรงเกียรติ ผู้ทรงเกรียงไกร การสร้างท่านคือปาฏิหาริย์อมตะ เหมือนที่พระองค์ได้สร้างอาดัมโดยไม่มีบิดาและมารดาตามที่อัลกุรอานได้กล่าวไว้ ถ้าพระองค์สร้างอาดัมโดยไม่มีบิดาและมารดาได้ พระองค์ก็ทรงสร้างอีซาโดยให้มีมารดาแต่ไม่มีบิดาได้เช่นกัน ด้วยพระเดชานุภาพของพระองค์ที่จะทรงประกาศิตแก่สิ่งหนึ่งว่าจริง แล้วมันก็จะเป็นอย่างนั้นมา (อัลกุรอาน บทอาล อิมรอน โองการที่ 59)

2 มุสลิมจะศรัทธาต่อปาฏิหาริย์ของอีซา

มุสลิมจะศรัทธาต่อปาฏิหาริย์ต่างๆ ที่อัลลอฮ์ทรงทำให้มีขึ้นผ่านตัวท่านศาสนทูตอีซา เช่น การที่ท่านสามารถรักษาโรคเรื้อนและตาบอดได้ สามารถที่จะพลิกฟื้นคนที่ตายไปแล้วให้กลับมามีชีวิตใหม่อีกครั้ง สามารถที่จะบอกได้ว่าผู้คนกินอะไรและเก็บอะไรไว้ในบ้านของพวกเขาเอง โดยทุกเรื่องราวนี้เป็นไปตามพระประสงค์ของอัลลอฮ์ผู้ทรงบริสุทธิ์ นอกจากนี้อัลลอฮ์ยังทำให้เรื่องราวที่เกิดขึ้นเป็นหลักฐานชิ้นสำคัญที่บ่งชี้ถึงความสัจจริงของการเป็นศาสนทูตและสารที่ท่านได้นำมา

3 อัลลอฮ์ประทานคัมภีร์อินญีล (ไบเบิล) แก่ท่าน

อัลกุรอานได้ยืนยันว่า อัลลอฮ์ประทานหนึ่งในคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระองค์แก่ท่าน นั่นคือคัมภีร์อินญีลหรือไบเบิล ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นทางนำแก่ผู้คน รวมถึงเป็นแสงสว่างและความเมตตา แต่แล้วคัมภีร์อินญีลก็ถูกบิดเบือนและสังคายนาอย่างมากมาตลอดหน้าประวัติศาสตร์

4 ท่านคือปुरुชคนธรรมดา ไม่ได้เป็นพระเจ้า

อิสลามได้ยืนยันว่าศาสนทูตอีซา (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) คือปुरुชคนธรรมดาจากลูกหลานอาดัม ซึ่งอัลลอฮ์ได้เกิดเกียรติตัวท่านและได้ส่งท่านแก่กลุ่มชนบีนีอิสรอฮิล นอกจากนี้พระองค์ยังทำให้เกิดปาฏิหาริย์ต่างๆ ผ่านตัวท่าน อย่างไรก็ตาม ท่านไม่มีลักษณะของการเป็นพระเจ้าผู้อภิบาลหรือผู้ที่มีสิทธิได้รับการเคารพเชิดชูเหมือนพระเจ้า ดังที่อัลลอฮ์ในคัมภีร์ในอัลกุรอานว่า อีซาไม่ใช่ใครอื่นใดนอกจากเป็นบ่าวที่ดีคนหนึ่ง ที่เราได้ประทานความโปรดปรานและให้ปาฏิหาริย์ต่างๆ แก่เขา ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นสัญญาณและเป็นทางนำสู่ความดีแก่กลุ่มชนของเขา” (บทอัซ-ซุครุฟ โองการที่ 59)

5 ท่านไม่เคยถูกกางเขน แต่ท่านถูกยกขึ้นสู่ฟากฟ้า

ศาสนทูตอีซาในมุมมองของอิสลามนั้นไม่ได้ถูกฆ่าและไม่ได้ถูกกางเขนแต่อย่างใด แต่อัลลอฮ์ทรงยกท่านขึ้นสู่ฟากฟ้า ในขณะที่บรรดาศัตรูต้องการที่จะฆ่าท่าน อัลลอฮ์ก็ได้ส่งให้มีคนที่มีเหมือนตัวท่านแทน พวกเขาจึงได้ฆ่าและจับตัวแทนคนนั้นมากางเขน และเข้าไปเฝ้าพระองค์ว่านั่นคือศาสนทูตอีซาตัวจริง ส่วนศาสนทูตอีซานั้นถูกยกขึ้นสู่ฟากฟ้าแล้ว และยังคงมีชีวิตอยู่ ดังที่อัลกุรอานได้ยืนยันในเรื่องนี้ (อัลกุรอาน บทอัน-นินสาห์ โองการที่ 157-158) 57-158).

ผังรายชื่อบรรดาศาสนทูต:

บรรดาศาสนทูตของอัลลอฮ์มีจำนวนมาก และบางท่านก็เป็นที่รู้จักมากกว่าท่านอื่น (ขอความสันติสุขจงมีแด่พวกท่าน)

อาดัม

เป็นบิดาของมนุษยชาติ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงสร้างท่านจากดิน และทรงให้บรรดาเทวทูต (มลาอิกะฮ์) ก็มากราบสวดต่อท่าน และทรงให้ท่านลงจากสวรรค์มาใช้ชีวิตบนหน้าแผ่นดิน

นูห์ (โนอาห์)

ท่านได้เรียกร้องเชิญชวนกลุ่มชนของท่าน แต่พวกเขากลับปฏิเสธท่าน อัลลอฮ์จึงลงโทษพวกเขาด้วยการให้จมน้ำ แต่ตัวท่านและคนที่ศรัทธาในตัวท่านอยู่บนเรืออย่างปลอดภัย

อิบรอฮีม (อับราฮัม)

เป็นบิดาของบรรดาศาสนทูต และเป็นหนึ่งในศาสนทูตคนสำคัญที่เรียกร้องเชิญชวนสู่เตาฮีด หรือการศรัทธาต่อความเป็นเอกของอัลลอฮ์ และท่านคือคนแรกที่สร้างกะอูบะฮ์ซึ่งถือเป็นกิบละฮ์ (ทิศในการผินหน้าเพื่อทำศาสนกิจ) ของชาวมุสลิม

อิสมาอิล (อิซมาแอล)

เป็นบุตรของศาสนทูตอิบรอฮีม (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ซึ่งท่านได้ช่วยบิดาของท่านในการสร้างกะอูบะฮ์

อิสฮาก (อิสอัค)

เป็นบุตรของศาสนทูตอิบรอฮีม (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) เช่นกัน ท่านกำเนิดภายหลังจากมีเทวทูต (มลาอิกะฮ์) มาแจ้งข่าวดีแก่ศาสนทูตอิบรอฮีม ซึ่งเป็นบิดาของท่าน

ยะอฺกูบ (ยาโคบ)

เป็นบุตรของศาสนทูตอิสฮาก (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) และเป็นศาสนทูตที่เรียกกันว่า “อิสรออิล” และเป็นต้นตระกูลที่ชาวบনীอิสรออิลอ้างเชื้อถึง

ยูสุฟ (โยเซฟ)

เป็นบุตรของศาสนทูตยะอฺกูบ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ท่านได้รับการทดสอบหลากหลายรูปแบบ แต่สุดท้ายท่านก็ได้เป็นผู้ปกครองเมืองอียิปต์

มุซา (โมเสส)

ถือเป็นหนึ่งในศาสนทูตคนสำคัญที่อัลลอฮ์ส่งไปยังชาวบনীอิสรออิล และพระองค์ยังประทานคัมภีร์เตวรอต (โทราห์) แก่ท่าน และทรงให้ท่านได้รับปาฏิหาริย์ต่างๆ อย่างมากมาย อย่างไรก็ตามฟิรเอาน์ (ฟาโรห์) แห่งเมืองอียิปต์ก็ได้ปฏิเสธและต่อต้านท่าน อัลลอฮ์จึงทำให้พวกเขาจมน้ำตาย และทำให้มุซาและคนที่อยู่ร่วมกับท่านรอดพ้นปลอดภัย

ดาอูด (เดวิด)

เป็นศาสนทูตที่อัลลอฮ์ได้แต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์แก่กลุ่มชนของท่าน

สุลัยมาน (โซโลมอน)

เป็นบุตรของศาสนทูตดาอูด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ท่านเป็นศาสนทูตที่อัลลอฮ์ได้กำหนดให้เป็นกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ และท่านยังสามารถควบคุมสรรพสิ่งต่างๆ มากมาย

ชะการียา (เศคาริยาห์)

เป็นหนึ่งในศาสนทูตของอัลลอฮ์จากชาวบনীอิสรออิล และเป็นผู้ดูแลท่านหญิงมัรยัม ผู้เป็นมารดาของศาสนทูตอิซา (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่านทั้งสอง) โดยที่ท่านจะทำหน้าที่อบรมสั่งสอนท่านหญิง และอัลลอฮ์ได้ประทานบุตรชายคนหนึ่งให้ท่าน นั่นคือศาสนทูตยะหฺยา ในขณะที่ท่านมีอายุมากและภรรยาของท่านก็เป็นหมัน

อิซา (เยซู)

เป็นหนึ่งในศาสนทูตคนสำคัญ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงสร้างท่านจากการตั้งครรภของมารดา โดยปราศจากบิดา และอัลลอฮ์ได้ส่งท่านไปยังชาวบনীอิสรออิล และได้ประทานคัมภีร์อินญิล (ไบเบิล) ให้ นอกจากนี้ยังได้ให้ปาฏิหาริย์อย่างมากมายเกิดขึ้นกับท่าน

มุฮัมมัด

เป็นศาสดาท่านสุดท้าย ซึ่งอัลลอฮ์ได้ส่งมายังมนุษยชาติทั้งหมด ท่านได้มายืนยันสิ่งที่บรรดาศาสนทูตก่อนหน้านี้ได้นำมา และอัลกุรอานถูกประทานลงมายังท่าน เป็นคัมภีร์ที่ไม่มีความเท็จใดๆ มาแปดเปื้อนทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลัง

ใครคือศาสนทูตของอิสลาม ?

“มุฮัมมัด” คือชื่อศาสนทูตของอิสลาม และเป็นหนึ่งในชื่อที่แพร่หลายมากที่สุดในโลกปัจจุบัน โดยมีความหมายว่า “คนที่ผู้คนได้ยกย่องสรรเสริญในจรรยา มารยาท และ การปฏิบัติของเขา” แล้วใครคือมุฮัมมัด ?

ชื่อศาสนทูตของอิสลาม

มุฮัมมัด บุตรอับดุลลอฮ์ บุตรอับดุลมุฏฏะลิบ บุตรฮาซิม จากชนเผ่ากุร็อยษุ

มีชีวิตในปี ค.ศ. 570-632 และชาวมุสลิมทุกคนเชื่อว่าท่านเป็น

ศาสนทูตของอัลลอฮ์ที่ถูกส่งมายังมนุษยชาติทั้งมวล:

อัลลอฮ์ได้ส่งศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) มายังมนุษยชาติทั้งมวล ไม่ว่าจะเชื้อชาติหรือชนเผ่าใด ก็จำเป็นที่มนุษย์ทุกคนจะต้องเคารพเชื่อฟังท่าน อัลกุรอานได้กล่าวถึงในเรื่องนี้ว่า “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ใ้มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงฉันคือศาสนทูตของอัลลอฮ์มายังพวกท่านทั้งมวล” (อัลกุรอาน บทอัล-อะอะรอฟ โองการที่ 158)

อัลกุรอานถูกประทานลงมายังท่าน:

อัลลอฮ์ได้ประทานคัมภีร์แก่ศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ซึ่งเป็นคัมภีร์เล่มสุดท้ายและสำคัญที่สุดนั่นคืออัลกุรอาน โดยในนั้นจะไม่มีการบิดเบือนใดๆ เด็ดขาด

เป็นศาสดาและศาสนทูตท่านสุดท้าย:

อัลลอฮ์ได้ส่งมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) เพื่อเป็นศาสดาท่านสุดท้าย ซึ่งจะไม่มีศาสดาท่านใดมาหลังจากนี้อีก ดังที่อัลกุรอานได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า “ทว่าเขาเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์และเป็นศาสดาท่านสุดท้าย” (อัลกุรอาน บทอัล-อะหฺซาบ โองการที่ 40)

มาทำความรู้จักศาสนทูตของอิสลาม “มุฮัมมัด” (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) โดยสังเขปด้วยกัน

1- การกำเนิดของท่าน:

ท่านกำเนิดที่เมืองมักกะฮ์ ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกของแผ่นดินอาหรับในปี ค.ศ. 570 ท่านเป็นเด็กที่กำพร้าบิดา และได้สูญเสียผู้เป็นมารดาในขณะที่ท่านอายุน้อย แต่ท่านก็ถูกเลี้ยงอย่างดีจากป้า นั่นคือ “อับดุลมุฏฏะลิบ” หลังจากที่ท่านปู่เสียชีวิตท่านก็ถูกเลี้ยงโดยลุงของท่าน คือ “อับดุลมุฏฏะลิบ” จนเติบโต

2- ชีวิตและการเติบโตของท่าน:

ท่านได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับกลุ่มเผ่ากุร็อยษุยาวนานถึง 40 ปีก่อนที่จะเป็นศาสดา (ค.ศ. 570-609) ซึ่งในช่วงเวลานั้นท่านถือเป็นแบบอย่างของคนที่มีคุณลักษณะนิสัยที่ดี และถือเป็นต้นแบบของการยืนหยัดในการทำความดีและความเป็นเลิศ ซึ่งฉายาหนึ่งที่เป็นที่รู้จักกันในหมู่พวกท่านคือ “อัศ-ศอดิก อัล-อะมีน” หรือผู้ที่ซัจจริง ผู้ที่เชื่อถือได้ โดยอาชีพหลักของท่านคือเลี้ยงแพะและค้าขาย

ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ก่อนการมาของอิสลามนั้นเป็นคนที่ดีงามตามแนวทางของศาสนทูตอิบรอฮีมในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ นอกจากนี้ท่านยังปฏิเสธการเคารพบูชาต่อเจว็ดต่างๆ ที่มีอยู่ โดยในขณะนั้นท่านเป็นคนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้

3- การได้รับแต่งตั้งเป็นศาสนทูต:

ภายหลังจากท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) มีอายุครบ 40 ปี ขณะที่ท่านได้พินิจใคร่ครวญและเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ในถ้ำหิรอฮ์บนภูเขานูร (เป็นหนึ่งในภูเขาที่อยู่ใกล้เมืองมักกะฮ์) ก็ได้มีโองการจากอัลลอฮ์มายังท่าน ณ จุดนั้นเองจึงเริ่มมีการประทานอัลกุรอานมายังท่าน และโองการแรกของอัลกุรอานที่ถูกประทานลงมายังท่านคือคำดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า จงอ่าน ด้วยพระนามของพระผู้อภิบาลผู้ทรงสร้างท่าน (อัลกุรอาน บทอัล-อะลัก โองการที่ 1) ทั้งนี้เพื่อประกาศความเป็นศาสนทูตที่เป็นการเปิดศักราชใหม่ด้วยความรู้ การอ่าน แสงสว่าง และทางนำแก่มนุษยชาติ หลังจากนั้นอัลกุรอานโองการอื่นๆ ก็ถูกทยอยลงมาเป็นระยะเวลา 23 ปี

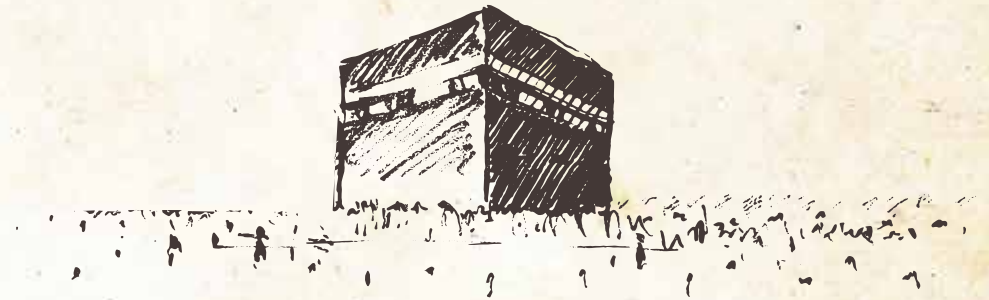

4- เริ่มทำหน้าที่เรียกร้องเชิญชวน:

ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ได้เริ่มทำหน้าที่เผยแพร่ศาสนาของอัลลอฮ์อย่างลับๆ เป็นระยะเวลา 3 ปี หลังจากนั้นท่านก็ได้เผยแพร่อย่างเปิดเผยในเมืองมักกะฮ์เป็นระยะเวลา 10 ปีที่เหลือ โดยคนส่วนใหญ่ที่เชื่อและเจริญรอยตามท่านคือคนระดับล่างและคนยากจน เหมือนกลุ่มคนที่เจริญรอยตามบรรดาศาสนทูตคนก่อนๆ อย่างไรก็ตาม ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์และบรรดาผู้ศรัทธาต่อท่านต้องพบกับการข่มเหงและการก่อกบฏที่รุนแรงยิ่งจากชนเผ่าของท่านเอง นั่นก็คือพวกกุร็อยช์ แต่ท่านก็พยายามนำเสนอบุคคลแก่เผ่าต่างๆ ที่เดินทางเข้าเมืองมักกะฮ์เพื่อทำหัจญ์ ซึ่งชาวเมืองมะดีนะฮ์คือกลุ่มคนที่น้อมรับคำเชิญชวนนั้น จึงทำให้เป็นจุดเริ่มต้นของการเชิญเราะฮ์หรืออพยพของชาวมุสลิมไปยังเมืองมะดีนะฮ์ด้วยการทยอยกันไป

5- การอพยพของท่าน:

ท่านศาสนทูตได้อพยพไปยังเมืองมะดีนะฮ์ อัล-มุนาวะเราะฮ์ หรือที่เรียกกันว่า "เมืองยัษริบ" ในปี ค.ศ. 622 ซึ่งในขณะนั้นท่านมีอายุ 53 ปี หลังจากที่บรรดาแกนนำชาวกุร็อยช์ที่ต่อต้านการเรียกร้องเชิญชวนของท่านได้คิดวางแผนและพยายามที่จะสังหารท่าน ซึ่งท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ได้ใช้ชีวิตในเมืองมะดีนะฮ์เป็นระยะเวลา 10 ปี เพื่อเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อิสลาม และส่งใช้ละหมาด จ่ายซะกาต การมีจรรยาบรรณที่สูงส่ง รวมถึงหลักคำสอนของอิสลามประการอื่นๆ

6- การเผยแพร่อิสลามของท่าน:

ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ได้วางรากฐานของอารยธรรมอิสลามในเมืองมะดีนะฮ์ภายหลังจากการอพยพของท่าน (ระหว่างปี ค.ศ. 622-632) และได้วางลักษณะเฉพาะของการเป็นสังคมมุสลิม โดยได้จัดการยึดติดกับกลุ่มเผ่าของตนเอง เผยแพร่ความรู้ และวางโครงสร้างแห่งความยุติธรรม การยืนหยัดในการทำความดี การเป็นพี่น้อง การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และการจัดวางระเบียบต่างๆ แต่ก็มีบางกลุ่มเผ่าที่พยายามกำจัดอิสลามจึงทำให้เกิดสงครามและการเผชิญหน้าหลายต่อหลายครั้ง อย่างไรก็ตามอัลลอฮ์ได้ช่วยเหลือศาสนาและศาสนทูตของพระองค์ซึ่งภายหลังจากนั้นก็มีผู้คนจำนวนมากได้ทยอยเข้าสู่อิสลาม รวมถึงชาวเมืองมักกะฮ์ และคนที่อาศัยตามหัวเมืองต่างๆ และชนเผ่าส่วนใหญ่ของแผ่นดินอาหรับ ด้วยความเลื่อมใสและความพึงพอใจต่อศาสนาที่ยิ่งใหญ่นี้

7- การเสียชีวิตของท่าน:

ในเดือนเศาะฟัร ปีที่ 11 ของการอพยพ หลังจากที่ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ได้ทำหน้าที่เผยแพร่ศาสนาของอัลลอฮ์ได้เสร็จสิ้นแล้ว และอัลลอฮ์ได้ประทานความโปรดปรานแก่ผู้คนด้วยการทำให้ศาสนานี้ครบถ้วนสมบูรณ์ ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ก็ได้ล้มป่วย และไม่นานท่านศาสนทูตก็ได้เสียชีวิตในช่วงกลางวันของวันจันทร์ เดือนเราะบีอุลอาวัล ฮ.ศ. 11 ตรงกับ 6 สิงหาคม ค.ศ. 632 โดยในขณะนั้นท่านมีอายุ 63 ปี และร่างของท่านได้ฝังที่บ้านของภรรยาของท่านนั่นคือท่านหญิงอาฮิซะฮ์ ข้างๆ มัสยิดนะบะวี

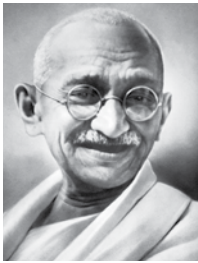

มุฮัมมัด ศาสนทูตของอัลลอฮ์ใน มุมมองของผู้ที่มีใจเป็นธรรม

ผู้

ผู้มีใจเป็นธรรมไม่ว่าเขาจะมีความเชื่อใดก็ตาม เมื่อได้เรียนรู้ชีวประวัติของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) เป็นไปไม่ได้ที่เขาจะไม่รู้สึกชื่นชมและแปลกใจในทุกรายละเอียดของชีวประวัติที่อมตะนี้ ซึ่งเราจะพบว่าบรรดานักวิชาการ นักปรัชญา นักบูรพาคดีทั้งที่เป็นชาวตะวันออกและตะวันตกต่างก็ยืนยันในเรื่องนี้ นอกจากนี้พวกเขายังได้บันทึกเรื่องราวที่พบเจอไว้ในหนังสือและงานเขียนต่างๆ ของพวกเขา ซึ่งในจำนวนนั้นคือ

ท่านมหาตมะ คานธีได้กล่าวไว้ในหนังสือพิมพ์ (Young India 1924):

ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะรู้ถึงคุณลักษณะของบุคคลหนึ่งที่ได้ครอบครองหัวใจของมนุษย์นับล้านคนในปัจจุบันโดยมีอาจมีใครโต้แย้งได้ ซึ่งข้าพเจ้ามีความรู้สึกยิ่งกว่าความเชื่อมั่นว่า ไม่ใช่เพราะคมดาบแต่อย่างใดที่ทำให้อิสลามได้ชัยชนะขึ้นมาได้ แต่เป็นเพราะความเรียบง่ายและการไม่ยึดติดกับความเป็นตัวตนของของท่านศาสนทูต กอปรกับความเอาใจใส่และชื่อเสียงในคำมั่นสัญญาที่ได้มอบให้อย่างเคร่งครัด รวมถึงการอุทิศตนและมีความบริสุทธิ์ใจต่อสหายและบรรดาสาวกของท่าน ไม่เพียงเท่านั้น แต่ยังเป็นเพราะความกล้าหาญทรหดไม่เกรงกลัวใคร บวกกับความเชื่อมั่นต่อพระผู้อภิบาลของท่านอย่างหมดใจและในการปฏิบัติภารกิจของท่านเอง สิ่งเหล่านี้ต่างหากที่เป็นการปูทางและทำให้สามารถเอาชนะความยากลำบากทุกอย่าง ไม่ใช่เพราะคมดาบแต่อย่างใด และหลังจากข้าพเจ้าได้อ่านหนังสือชีวประวัติของท่านจบในเล่มที่ 2 ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจเป็นอย่างมากที่ไม่มีชีวประวัติอันยิ่งใหญ่นี้ให้อ่านเพิ่มเติมอีก (มหาตมะ คานธี, Statement published in 'Young India' 11/9/1924)

ในหนังสือ "100 บุคคลผู้ทรงอิทธิพลที่สุดในหน้าประวัติศาสตร์ - The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History" ไมเคิล ฮาร์ต (Michael H. Hart) ได้เริ่มระบุ

100 บุคคลผู้ทรงอิทธิพลเหล่านั้น เริ่มด้วยศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ซึ่งเขาได้บอกถึงสาเหตุของการคัดเลือกนี้ว่า "การที่ข้าพเจ้าได้เลือกมุฮัมมัดเป็นบุคคลแรกที่มีความสำคัญและเป็นบุคคลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในหน้าประวัติศาสตร์ อาจทำให้ผู้อ่านต้องประหลาดใจ แต่ท่านเป็นบุคคลเพียงผู้เดียวในหน้าประวัติศาสตร์นี้ที่ประสบความสำเร็จสูงสุดทั้งในด้านศาสนากับด้านโลก" (ไมเคิล ฮาร์ต ในหนังสือ "The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History" หน้า 33)

นักปราชญ์ชาวอินเดียชื่อ "รามากฤษณะ - Ramakrishna" ได้กล่าวไว้ว่า "ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นไปเช่นไรแต่มุฮัมมัดไม่เคยเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าในช่วงที่รับชัยชนะหรือเพลี่ยงพล้ำ ในยามสุขสบายหรือยามทุกข์ยาก ในยามที่มีความมั่งคั่งหรือขัดสน ท่านก็เป็นท่านเหมือนเดิม เจกเช่นพระประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อบรรดาสาวกที่จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด" (ในหนังสือของท่าน "Mhuhammad The Prophet of Islam" หน้า 24)

นักกวีผู้โด่งดังชาวฝรั่งเศสชื่อ "อาลฟงส์ เดอ ลามาร์ติน - Alphonse de Lamartine" ได้กล่าวในหนังสือ "ประวัติศาสตร์ของตุรกี" ของเขาว่า "แท้จริง การมีเป้าหมายที่สูงส่ง ด้วยเครื่องมือที่เรียบง่าย แต่ผลสำเร็จกลับออกมายิ่งใหญ่ คือมาตรวัด 3 ประการความเป็นอัจฉริยะของเหล่าบุรุษ และใครเล่าจะหาญกล้านำผู้ยิ่งใหญ่คนใดในประวัติศาสตร์มาเทียบเคียงกับมุฮัมมัดได้อีก" (ในหนังสือ "Histoire de la Turquie" เล่ม 1 หน้า 111)

ศาสตราจารย์ สโตบาร์ท (Stobart) ได้กล่าวว่า

"ไม่มีใครสักคนในหน้าประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติทั้งหมด ที่ใกล้เคียงกับบุคลิกภาพของมุฮัมมัด ท่านครอบครองปัจจัยทางวัตถุเพียงน้อยนิดมาก แต่กลับสร้างคุณูปการมหัศจรรย์อันยิ่งใหญ่เหลือเชื่อ และหากเราได้ศึกษาประวัติศาสตร์ในด้านนี้ เราก็คงจะไม่พบชื่อคนใดที่จะสองประกายและมีความเด่นชัดที่สุดนอกจากชื่อของศาสนทูตที่เป็นชาวอาหรับท่านนี้" (ในหนังสือของท่าน "Islam and Its Founder" หน้า 227-228)

นักวิคนสำคัญชาวเยอรมันชื่อ "เกอเธ่" ได้กล่าวถึงตัวเขาในสารที่แสดงถึงความรักและความชื่นชอบในอิสลามและตัวตนของศาสนทูตมุฮัมมัดไว้ว่า "ถึงแม้ว่าเขาจะมีอายุจนถึง 70 ปี เขาก็ไม่มีวันหมดความชื่นชอบที่มีต่ออิสลามอย่างแน่นอน แต่ในทางกลับกันยิ่งเพิ่มความเหนียวแน่นมากขึ้นกว่าเดิม" (กาตารีนา มุมเซินได้ระบุเรื่องนี้เกี่ยวกับเกอเธ่ในหนังสือของท่าน "Goethe und die arabische Welt" หน้า 177)

ท่านไซมอน อ็อกลีย์ (Simon Ockley) ได้กล่าวในหนังสือของท่าน "History of the Saracen Empire" ว่า

"การแพร่ขยายของอิสลามไม่ได้เป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ มากไปกว่าความเสมอต้นเสมอปลายและการยืนหยัดได้ในทุกยุคทุกสมัย ลักษณะอันพิเศษที่ศาสนทูตมุฮัมมัดได้ก่อร่างสร้างมาในเมืองมักกะฮ์และ มะดีนะฮ์ ยังคงความสวยงามและเข้มแข็งดุจเดียวกันกับที่ได้รับการส่งต่อไปยังหัวใจของชาวอินเดีย ชาวแอฟริกา และชาวเติร์กในปัจจุบัน ที่เพิ่งจะได้รู้จักอัลกุรอานมาไม่นานนี้เอง" (ในหนังสือของท่าน "History of the Saracen Empire" หน้า 45)

วิลล์ ดิวแรนท์ ได้กล่าวในสารานุกรมที่โด่งดังของเขา “The Story of Civilization” เล่ม 13 หน้า 45-47

“ถ้าเราตัดสินความยิ่งใหญ่ด้วยการพิจารณาอิทธิพลที่ส่งผลต่อมนุษย์ เราจะบอกกล่าวว่า “มุฮัมมัด คือผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดบนหน้าประวัติศาสตร์ เขารับหน้าที่ที่จะยกระดับจิตวิญญาณและศีลธรรมของคนที่ถูกคุกคามอย่างป่าเถื่อนด้วยความร้อนและความแห้งแล้งของทะเลทราย และเขาประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ต่อเป้าหมายที่ได้วางไว้มากกว่านักปฏิรูปคนอื่นๆ บนหน้า

ประวัติศาสตร์ทั้งหมด น้อยนักที่เราจะเห็นคนอื่นประสบความสำเร็จตามที่ตนใฝ่ฝัน ... แผ่นดินอาหรับในช่วงที่เริ่มมีการเรียกร้องสู่อิสลามยังเป็นท้องทะเลทราย มีเผ่าต่างๆ ที่นับถือเจริฎรูปันอาศัยอยู่ พวกเขามีจำนวนที่เล็กน้อย แต่แตกแยกกันอย่างไม่เหลือชิ้นดี ซึ่งภายหลังจากที่ท่านศาสนทูตได้เสียชีวิต (เสร็จสิ้นภารกิจ) ประชาชาตินี้ก็มีความเป็นหนึ่งเดียวและมีความกลมเกลียวกัน ท่านได้จัดการยึดติดที่บ่าค้ำและความเชื่อผิดเพี้ยนจนหมดสิ้น ท่านได้สถาปนาศาสนาอิสลามจนโดดเด่นเหนือพวกยูดาห์ คริสต์ และศาสนาเดิมของดินแดนท่านเอง เป็นศาสนาที่เรียบง่าย ชัดเจน มีประสิทธิภาพ และเป็นสถาบันแห่งคุณธรรม ที่ดำรงอยู่ด้วยความกล้าหาญและเกียรติยศศักดิ์ศรีของกลุ่มชน เพียงชั่วอายุคนเดียวสามารถที่จะเอาชนะเป็นร้อยสงครามได้ และเพียงศตวรรษเดียวก็สามารถที่จะสร้างอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ได้ และมันยังคงเหลือร่องรอยจนถึงทุกวันนี้ เป็นอำนาจที่มีประสิทธิภาพยิ่งใหญ่มากกว่าครั้งหนึ่งของโลก” (วิลล์ ดิวแรนท์ ใน “The Story of Civilization” เล่ม 13 หน้า 47)

หนึ่งในจำนวนคนที่เคยเป็นศัตรูอย่างชกกับศาสนทูตมุฮัมมัดได้เล่าเรื่องราวที่น่าประหลาดใจอย่างมากแก่เรา หลังจากที่เขาเข้ารับอิสลามแล้ว นั่นก็คือเมื่อมีสารของศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ไปถึงจักรพรรดิ เฮราคลิอุส ผู้เป็นกษัตริย์แห่งโรมัน ในปี ค.ศ. 628 เพื่อเรียกร้องเขาสู่อิสลาม จักรพรรดิเฮราคลิอุสประหลาดใจอย่างมาก จึงสั่งให้นำคนที่เขารู้จักและมีเชื้อสายที่ใกล้ชิดกับชายที่อ้างตนว่าเป็นศาสนทูต ขณะนั้นอนุสุฟยานอยู่ในช่วงของการเดินทางมาค้าขายในแคว้นซาม ท่านคือหนึ่งในแกนนำคนสำคัญของชาวกรีกและเป็นคนที่ประกาศเป็นศัตรูกับท่านศาสนทูตในเวลานั้นด้วย เขาและผู้ติดตามของเขาจึงถูกเชิญไปยังพระราชวัง จักรพรรดิเฮราคลิอุสจึงถามพวกเขาผ่านล่าม ซึ่งเป็นคำถามที่มีความชาญฉลาดและปรีชาสามารถอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อให้รู้ถึงความจริงจังของท่านศาสนทูตและจะได้แยกแยะว่านี่ไม่ใช่การโกหก และเมื่อได้ฟังคำตอบจากอนุสุฟยานจากที่ได้ถามมา จักรพรรดิเฮราคลิอุสจึงกล่าวแก่อนุสุฟยานว่า

ข้าได้ถามท่านถึงวงศ์ตระกูลของท่าน ท่านก็บอกว่าท่านเป็นคนที่อยู่ในวงศ์ตระกูลที่มีเกียรติ เช่นนั้นแหละที่บรรดาศาสนทูตล้วนถูกบังเกิดมาอย่างมีเกียรติในวงศ์ตระกูลของตน และข้าได้ถามท่านว่ามีใครสักคนเคยเรียกร้องสู่สิ่งนี้หรือไม่? ท่านก็ตอบว่าไม่เคย ข้าจึงกล่าวว่า หากมีใครสักคนเคยเรียกร้องสิ่งนี้มาก่อน ข้าก็จะกล่าวว่า ชายคนนี้เพียงแค่อเลียนแบบคนก่อนหน้าเขาเท่านั้น

และข้าได้ถามท่านว่า พวกท่านเคยกล่าวหาว่าเขาโกหกก่อนที่จะจะมาเรียกร้องสิ่งนี้หรือไม่? ซึ่งท่านก็ตอบว่าไม่เคย ข้าจึงรู้ทันทีว่าเขาไม่เคยโกหกต่อมนุษยชนใดเลย แล้วเขาจะกล้าโกหกต่ออัลลอฮ์ได้อย่างไร?

และข้าได้ถามท่านว่าคนที่ติดตามเขาเป็นคนที่สูงหรือเป็นคนระดับล่าง? ท่านได้ตอบว่าคนที่ติดตามเขาเป็นระดับล่าง ซึ่งถูกแล้วที่คนติดตามศาสนทูตทั้งหลายนั้นส่วนใหญ่เป็นระดับล่าง และข้าได้ถามท่านว่าคนที่ติดตามมีจำนวนที่มากขึ้นเรื่อยๆ หรือลดน้อยลง? ท่านก็ได้ตอบว่าพวกเขามีจำนวนที่มากขึ้นเรื่อยๆ ถูกต้องอย่างแน่นอน เพราะความศรัทธาจะขยายมากขึ้นเรื่อยๆ จนกว่ามันจะสมบูรณ์

และข้าได้ถามท่านว่า มีใครสักคนที่รับอิสลามแล้วออกจากศาสนานี้ไปหรือไม่พอใจต่อศาสนาของเขาหรือไม่? ท่านก็ตอบว่าไม่มี เช่นนั้นแหละ สภาพของความศรัทธาเมื่อได้เข้าสู่หัวใจแล้ว

และข้าได้ถามท่านว่าเขาเคยหลอกลวงหรือไม่? ท่านก็ตอบว่าไม่เคย เช่นนั้นแหละ บรรดาศาสนทูตจะไม่วันหลอกลวงใคร

และข้าได้ถามท่านว่าเขาได้สั่งใช้อะไรพวกท่านบ้าง? ท่านก็ตอบว่า เขาได้สั่งใช้ให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์โดยไม่มีภาคีใดๆ ต่อพระองค์ และได้ห้ามพวกท่านเคารพสักการะต่อพวกเจริฎรูปัน และยังได้สั่งใช้ให้พวกท่านละหมาด มีความจริงใจ และสวดนอบน้อมบริสุทธิ์

ถ้าหากสิ่งที่เจ้าพูดมาเป็นความจริง อีกไม่นานเขาก็จะมาครอบครองแผ่นดินที่ข้ายืนอยู่ที่นี่ทั้งๆ ที่ข้ารู้ดีว่าเขาจะปรากฏขึ้น แต่ก็ไม่ได้คิดว่าเขาจะเป็นคนในหมู่พวกท่าน หากข้ารู้มาก่อนหน้านี้ข้าก็จะดันดันไปพบเขาอย่างแน่นอน (บันทึกโดยอัล-บุคอรี หมายเลข 7)

บางส่วนจากชีวประวัติและจรรยา
มารยาทของศาสนทูตมุฮัมมัด

ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) คือต้นแบบที่ดีเลิศในด้านจรรยา มารยาทของความเป็นมนุษย์ ซึ่งคนที่มีใจเป็นกลางทั้งชาวตะวันออกและตะวันตกต่างยืนยันในเรื่องนี้ และแม้กระทั่งคนที่เป็นศัตรูกับท่านก็ได้ยืนยันเช่นเดียวกัน จนอัลกุรอานต้องพรรณนาถึงคุณลักษณะของท่านว่าเป็นคุณลักษณะที่ยิ่งใหญ่

เมื่อท่านหญิงอาฮิซะฮฺ (ขออัลลอฮฺทรงพึงพอพระทัยต่อท่านหญิง) ผู้เป็นภรรยาของท่าน ถูกถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด ซึ่งไม่พบว่ามีการส่ายยถึงคุณลักษณะของท่านศาสนทูตที่เยี่ยมยอดมากไปกว่าคำกล่าวของท่านหญิงที่ว่า “คุณลักษณะของท่านคืออัลกุรอาน” หมายถึงท่านคือแบบอย่างที่เป็นรูปธรรมในด้านการปฏิบัติตามคำสอนและจรรยา มารยาทที่มีอยู่ในอัลกุรอาน

และนี่คือส่วนหนึ่งของตัวอย่างจากชีวประวัติและจรรยา มารยาทของท่าน

ความถ่อมตน:

ไม่เคยปรากฏว่าท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ยินดีที่จะให้คนหนึ่งคนใดขึ้นขึ้นเพื่อเกิดเกียรติต่อท่าน ในทางกลับกัน ท่านเคยห้ามบรรดาสาวกของท่านปฏิบัติเช่นนั้น กระทั่งบรรดาสาวกของท่าน (ขออัลลอฮฺทรงพึงพอพระทัยต่อพวกเขาทุกคน) ไม่เคยขึ้นขึ้นเมื่อเห็นท่านเดินมาเลย ทั้งๆ ที่ความรักของบรรดาสาวกที่มีต่อท่านนั้นมากมายยิ่งนัก ซึ่งไม่ใช่เพราะอื่นใดนอกเสียจากพวกเขาถือว่าท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺไม่ชอบที่จะให้ปฏิบัติเช่นนั้น (บันทึกโดยอะหฺมัด หมายเลข 12345)

ท่านอะดีย์ บุตร หาดิม ผู้เป็นหัวหน้าและแกนนำของชาวอาหรับได้มาหาท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ ก่อนที่เขาจะรับอิสลาม ซึ่งเขาต้องการที่จะรู้ถึงข้อเท็จจริงของการเรียกร้องเชิญชวนของท่านศาสนทูต ท่านอะดีย์ได้กล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้ไปหาท่าน โดยในขณะนั้นท่านได้อยู่กับผู้หญิงนางหนึ่งและบรรดาเด็กๆ” เขาได้กล่าวว่าเห็นท่านศาสนทูตเล่นกับพวกเขาอย่างสนิทสนมอย่างไร ทำให้เขาารู้ได้ทันทีว่าท่านศาสนทูตไม่เหมือนกับกษัตริย์คุสโรและไม่เหมือนกับไกเซอร์” (บันทึกโดยอะหฺมัด หมายเลข 19381) อันที่จริงความถ่อมตนถือเป็นคุณลักษณะนิสัยของบรรดาศาสนทูตทุกคน

ท่านจะนั่งร่วมกับบรรดาสาวกของท่านโดยไม่ถือตัวแต่อย่างใด ไม่เคยปรากฏว่าท่านจะนั่งอยู่ในตำแหน่งที่แตกต่างจากบรรดาผู้คนที่กำลังห้อมล้อมตัวท่าน จนกระทั่งคนแปลกหน้าที่ไม่เคยรู้จักตัวท่านเมื่อเข้ามายังที่นั้นขมขื่นของท่านก็ไม่สามารถ

แยกแยะตัวท่านกับบรรดาสาวกของท่านได้ จนถึงขั้นต้องถามว่า คนไหนคือมุฮัมมัด? (บันทึกโดยอัล-บุคอรี หมายเลข 63)

หนึ่งในสาวกของท่านได้เล่าว่า ทั้งๆ ที่ตัวท่านมีภารกิจอย่างมากมาย แต่ก็ไม่ได้ทำให้ท่านติดขัดที่จะสละเวลาช่วยเหลือผู้คนแม้เป็นเรื่องที่เล็กน้อยก็ตาม และครั้งหนึ่งมีเด็กสาวรับใช้ซึ่งเป็นชาวมะดีนะฮฺได้เข้ามาจับมือท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ซึ่งท่านก็ยอมให้นางพาท่านไปยังที่ที่นางต้องการไปเพื่อให้ความช่วยเหลือนาง (อัล-บุคอรี หมายเลข 5724)

ท่านศาสนทูตของอิสลามจะซ่อมแซมเครื่องใช้ส่วนตัวด้วยตัวเอง จะคอยช่วยเหลือครอบครัว และมีส่วนร่วมในการทำงานบ้าน

ท่านอุมร์ บุตรอัล-ค็อฏฏอบ สาวกที่มีเกียรติคนหนึ่งของท่าน ได้เล่าเหตุการณ์ที่เขาได้เข้าไปหาท่านศาสนทูตมุฮัมมัด ซึ่งเขาได้เห็นรอยของเสื้อที่सानด้วยใบของต้นอินทผลัมบนแผ่นหลังของท่าน ทำให้ท่านถึงกับร้องไห้ ท่านศาสนทูตจึงถามท่านว่า “ท่านร้องไห้ทำไม?” ท่านอุมร์จึงตอบว่า “โอ้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ แท้จริงกษัตริย์คุสโรและไกเซอร์ได้ใช้ชีวิตอย่างสุขสบาย แต่ท่านเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺนะ” ท่านศาสนทูตจึงตอบว่า “ท่านไม่พอใจหรือ กับการที่พวกเขาได้สิ่งที่ดีที่สุดในโลกนี้ แต่พวกเราได้สิ่งที่มีอยู่ในโลกหน้า?” (อัล-บุคอรี หมายเลข 3503)

ท่านจะปะชอมเครื่องใช้ส่วนตัวด้วยตัวเอง และจะช่วยเหลือครอบครัวและมีส่วนร่วมในการทำงานบ้าน และในครั้งที่ท่านหญิงอาฮิซะฮฺ ผู้เป็นภรรยาของท่าน (ขออัลลอฮฺทรงพึงพอพระทัยต่อท่านหญิง) ถูกถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในบ้านของท่าน ท่านหญิงตอบว่า “ท่านจะคอยช่วยงานคนในครอบครัวของท่าน” (อัล-บุคอรี หมายเลข 644) หมายถึง คอยรับใช้คนในครอบครัวของท่าน ท่านหญิงได้กล่าวอีกว่า “ท่านก็ทำอย่างที่เราท่านได้ทำกัน ท่านขัดถูรองเท้าและเย็บเสื้อผ้าของท่านเอง” (อะหฺมัด หมายเลข 24749)

ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ผู้ที่มีความหยิ่งยโสโอหังในหัวใจของเขาแม้เพียงเท่ามธุลีก็จะไม่ได้เข้าสวรรค์” (มุสลิม หมายเลข 91)

ความเมตตา:

ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ผู้ที่มีความเมตตานั่น พระเจ้าผู้ทรงเมตตาจะให้ความเมตตาแก่พวกเขา ฉะนั้น พวกท่านจงมีความเมตตาแก่ผู้ที่อยู่บนแผ่นดิน พระผู้ทรงอยู่บนฟากฟ้าจะทรงเมตตาพวกท่าน” (อบูดาวูด หมายเลข 4941)

ตัวอย่างความเมตตาของท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ในด้านต่างๆ ดังนี้

ความเมตตาของท่านต่อเด็ก ๆ:

ทั้งๆ ที่การละหมาดคือเสาหลักของอิสลาม ซึ่งไม่อนุญาตให้พูดหรือเคลื่อนไหวมากเกินไป แต่ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ก็เคยละหมาดขณะที่อุ้มหลานของท่านนั่นคือ อุมามะฮฺ บุตรสาวของท่านหญิงซัยนัฮฺ ซึ่งเมื่อท่านจะลงสujudท่านก็จะวางลง และเมื่อท่านยืนขึ้นท่านก็จะอุ้มขึ้นมาอีกครั้ง (อัล-บุคอรี หมายเลข 494)

เคยปรากฏว่าท่านศาสนทูตกำลังละหมาดอยู่ แต่แล้วท่านก็ได้ยินเสียงร้องไห้ของเด็กน้อย ท่านจึงรีบและรวบรัดการละหมาดนั้น ดังที่ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ฉันตั้งใจจะละหมาดให้นาน แต่แล้วฉันก็ได้ยินเสียงร้องไห้ของเด็กน้อย ฉันจึงละหมาดอย่างรวบรัด เพราะเกรงว่าจะสร้างความลำบากแก่มารดาของเด็กน้อยนั้น” (อัล-บุคอรี หมายเลข 675)

ความเมตตาต่อบรรดาสตรี:

ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้ส่งเสริมให้ดูแลเอาใจใส่และทำดีต่อบรรดาสตรีซึ่งท่านเคยกล่าวไว้ว่า “ใครก็ตามที่มีลูกสาวหนึ่งคนหรือมากกว่านั้น แล้วเขาได้อบรมเลี้ยงดูและเอาใจใส่เป็นอย่างดี พวกนางจะเป็นเกราะกำบังจากไฟนรก” (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 5649)

ยิ่งกว่านั้น ท่านศาสนทูตยังได้เน้นย้ำในการสั่งเสียเกี่ยวกับสิทธิของภรรยา การให้ความสำคัญกับเรื่องราวของนาง และคำนึงถึงความจำเป็นเฉพาะของนาง นอกจากนี้ยังได้สั่งใช้ให้ชาวมุสลิมต่างสั่งเสียซึ่งกันและกันในเรื่องนี้ ท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า “พวกท่านจงช่วยกันดูแลบรรดาสตรีให้ดีเถิด” (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 4890)

ท่านศาสนทูตได้ทำเป็นต้นแบบอย่างดียิ่งในการแสดงออกถึงความอ่อนโยนต่อคนในครอบครัวของท่าน จนกระทั่งในครั้งหนึ่งท่านได้นั่งอยู่ข้างสตรีพาหนะ แล้วท่านได้วางหน้าขาเพื่อให้ภรรยาของท่านนั้นคือท่านหญิง เราะฟาอะฮ์ (ขออัลลอฮ์ทรงพึงพอพระทัยในตัวของท่านหญิง) ได้วางเท้าของนางบนหน้าขาของท่านแล้วขึ้นไปนั่งบนสตรีพาหนะ (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 2120)

เมื่อลูกของสาวของท่าน นั่นคือท่านหญิง ฟาฏิมะฮ์ (ขออัลลอฮ์ทรงพึงพอพระทัยต่อท่านหญิง) เข้ามาหา ท่านจะจับมือของนางและหอมแก้มนาง แล้วพานางไปนั่งในที่ๆ ท่านนั่งอยู่ (อบูดาอูด หมายเลข 5217)

ความเมตตาต่อบรรดาผู้อ่อนแอ:

ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้ส่งเสริมให้ผู้คนดูแลอนุเคราะห์เด็กกำพร้า และ

ท่านเคยกล่าวว่า “ฉันและผู้ให้ความอนุเคราะห์เด็กกำพร้า อยู่ในสวนสวรรค์เช่นนี้ และท่านได้ขุนวัวและนักรบกลางคืน พร้อมแยกทั้งสองนี้ให้หากันชนิดเดียว” (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 4998)

ท่านศาสนทูตถือว่าผู้ที่ช่วยเหลือหญิงหม้ายและผู้อ่อนแอ หรือผู้ที่ได้ยื่นละหมาดในเวลากลางวัน และถือศีลอดในเวลากลางคืน (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 5661)

ท่านศาสนทูตถือว่าการโอบอ้อมอารีต่อบรรดาผู้อ่อนแอและการมอบสิทธิแก่พวกเขาจะเป็นสาเหตุของการได้รับปัจจัยยังชีพที่ดีและได้รับความช่วยเหลือให้มีชัยเหนือศัตรู ท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า “พวกท่านจงหาบรรดาผู้อ่อนแอมาให้ฉัน เพราะแท้จริงพวกท่านจะได้รับการช่วยเหลือและจะได้รับปัจจัยยังชีพที่ดี ด้วยสาเหตุจากการช่วยเหลือบรรดาผู้อ่อนแอเหล่านั้น” (อบูดาอูด หมายเลข 2594)

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ถือว่าการสร้างความสนิทสนมและการดูแลเอาใจใส่ต่อบรรดาผู้อ่อนแอเป็นสาเหตุที่จะได้รับชัยชนะและได้รับปัจจัยยังชีพที่ดี

ความเมตตาต่อสัตว์:

ท่านศาสนทูตได้ส่งเสริมให้ผู้คนอ่อนโยนต่อสัตว์ โดยไม่บังคับให้ทำในสิ่งที่เกินความสามารถและไม่ทำร้ายมัน รวมถึงการทำให้มันเจ็บปวดน้อยที่สุด แม้กระทั่งในขณะที่กำลังเชือดเพื่อบริโภคมันก็ตาม ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ได้บัญญัติให้กระทำความดีต่อทุกๆ สิ่ง ดังนั้นเมื่อพวกท่านจะฆ่า ก็จงฆ่าด้วยวิธีการที่ดี และเมื่อพวกท่านจะเชือด (สัตว์) ก็จงเชือดด้วยวิธีการที่ดี และพวกท่านจงกลับมิตองตนเองให้คม และจงให้สัตว์เชือดของเขาได้ผ่อนคลาย” (มุสลิม หมายเลข 1955)

ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “หญิงคนหนึ่งได้เข้ารอกด้วยสาเหตุที่นางได้ทรมานแมว นางได้ขังมันไว้ไม่ให้อาหาร และนางก็ได้ปล่อยให้มันหาอาหารเองจากเศษซากตามพื้นดิน” (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 3140)

สาวกท่านหนึ่งได้เล่าว่า พวกเราได้ร่วมเดินทางพร้อมกับท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) แต่แล้วท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ก็ปลีกตัวจากเราไปทำธุระส่วนตัว แล้วเราก็ได้เห็นนกตัวเล็กๆ พร้อมกับลูกน้อยของมันจำนวนสองตัว พวกเราจึงนำลูกนกตัวเล็กๆ มาจับไว้ ทำให้แม่นกบินกระพือปีกกระวนกระวาย เมื่อท่านศาสนทูตได้กลับมาแล้วเห็นเหตุการณ์นั้น ท่านจึงกล่าวว่า “ใครที่สร้างความเดือดร้อนแก่แม่นกตัวนี้ (ด้วยการจับลูกน้อยของมันไว้) พวกท่านจงเอาลูกน้อยของมันคืนให้กับแม่ของมันเถิด” (อบูดาอูด หมายเลข 2675)

ความยุติธรรม:

ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) เป็นผู้ที่มีความยุติธรรม ท่านจะดำเนินการตามบัญญัติของอัลลอฮ์ถึงแม้กับผู้ที่เปื้อนญาติก็ติดตาม ทั้งนี้เพื่อเป็นการปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของอัลกุรอาน “โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเป็นผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมในการเป็นพยานเพื่ออัลลอฮ์ และแม้ว่าจะเป็นผลเสียแก่ตัวของพวกเจ้าเอง หรือผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและญาติใกล้ชิดก็ตาม” (อัลกุรอาน บทอัน-นิสาฮ์ โองการที่ 135)

สาวกของท่านคนหนึ่งมาขอลดหย่อนหรือขอให้ท่านศาสนทูตเลิกทำโทษแก่ขโมยหญิงคนหนึ่งจากวงศ์ตระกูลชั้นสูง ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) กล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ผู้ที่ชีวิตของมุฮัมมัดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ หากว่าฟาฏิมะฮ์ บุตรสาวของมุฮัมมัดขโมย แนนอนฉันก็จะลงโทษนาง” (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 4053)

ในครั้งที่ท่านศาสนทูตได้ห้ามผู้คนไม่ให้เกี่ยวข้องกับดอกเบี๋ย ท่านได้เริ่มกับคนใกล้ชิดท่านมากที่สุด นั่นคือคุณอาของท่าน อัล-อับบาส ซึ่งท่านได้ห้ามเขาจากการเกี่ยวข้องกับดอกเบี๋ย ท่านได้กล่าวว่า “และดอกเบี๋ยแรกที่จะต้องถูกยกเลิกนั้นคือ ดอกเบี๋ยของอับบาส บิน อับดุลมุลฏฏาะลิบ ซึ่งมันจะต้องถูกยกเลิกทั้งหมด” (มุสลิม หมายเลข 1218)

ท่านศาสนทูตได้วางและยกระดับมาตรฐานของอารยธรรมประชาชาตินี้ด้วยการมอบสิทธิแก่คนที่อ่อนแอจากคนที่มีความสามารถโดยไม่หวาดหวั่นและลังเลใจ ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ประชาชาตินี้ไม่อาจบริสุทธิ์ หากไม่ได้มอบสิทธิแก่คนที่อ่อนแอโดยไม่ลังเลใจ” (อิบนุมะญะฮฺ หมายเลข 2426)

ความอารีและความเอื้อเฟื้อ:

ชายคนหนึ่งได้มาขอเงินจากท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ ท่านจึงกล่าวว่า “จงซื้อตามที่ท่านต้องการเกิดขึ้นจะชำระค่าให้จ่ายให้เอง” ท่านอุมีร์ซึ่งเป็นสาวกของท่านจึงกล่าวว่า “โอ้ศาสนทูตของอัลลอฮฺ อัลลอฮฺไม่ได้บังคับให้ท่านทำในสิ่งที่เกินความสามารถนะ” แต่ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ไม่เห็นด้วยเช่นนั้น ชายคนนั้นจึงกล่าวว่า “จงบริจาคเกิด และอย่าเกรงว่าผู้เป็นเจ้าของบัลลังก์จะขัดสน” ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) จึงยิ้มอย่างมีความสุขจนสามารถเห็นได้บนใบหน้าของท่าน (อัล-อะหะดีษ อัล-มุคตะาะเราะฮฺ หน้า 88)

มีคนมอบเงินเป็นจำนวน 80,000 ดิรฮัมมาวางบนเสื้อให้แก่ท่านศาสนทูต ต่อมาท่านก็ได้แบ่งเงินเหล่านั้นให้กับผู้ที่มาขอจนหมดสิ้น (อัล-หะกิม หมายเลข 5423)

หลังจากที่ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) กลับจากสงครามหุญัยน์ ซึ่งเป็นหนึ่งในสมรภูมิตะฮ์มาฮ์ที่ท่านเข้าร่วม ไม่ไกลจากเมืองฏออิฟ ชาวอาหรับชนบทและคนที่เพิ่งรับอิสลามใหม่ก็ได้มาหาท่านเพื่อขอส่วนแบ่งทรัพย์สินที่ได้รับมา พวกเขาได้เข้าประชิดตัวท่านจนต้องติดกับต้นไม้ที่มีหนาม และทำให้เสื้อคลุมของท่านโดนหนามเกี่ยว ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) จึงกล่าวว่า “พวกท่านจงให้เสื้อคลุมแก่ฉันเถิด ซึ่งหากฉันมีทรัพย์สินสมบัติจำนวนมากเท่าหนามของต้นไม้ทั้งหลาย ฉันก็จะแบ่งให้พวกเจ้าทั้งหมด แล้วพวกท่านจะไม่พบว่าฉันเป็นคนตระหนี่ เป็นคนโกหก และเป็นคนขี้ขลาด” (อัล-บุคอรี หมายเลข 2979)

ความอดทนและความขันติ:

ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้ออกจากเมืองฏออิฟ (เมืองบนเขาซึ่งอยู่ห่างจากเมืองมักกะฮฺ 90 กม.) ในสภาพที่โศกเศร้า หลังจากที่ท่านได้เดินทางไปเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาสู่อิสลาม แต่พวกเขากลับทำร้ายท่านและตอบกลับการเรียกร้องเชิญชวนของท่านด้วยสิ่งที่เลวร้ายที่สุด และในช่วงระหว่างที่เดินทางกลับไปยังเมืองมักกะฮฺที่มีกลุ่มคนผู้ขับไล่และทำร้ายท่านอยู่ อัลลอฮฺส่งมลาอิกะฮฺท่านหนึ่งให้มาถามท่านศาสนทูตว่า ท่านต้องการที่จะให้ชาวเมืองฏออิฟพินาศย่อยยับหรือไม่ แต่ท่านกลับตอบไปว่า “ทว่า ฉันหวังว่าอัลลอฮฺจะให้ลูกหลานของพวกเขาเกิดมาเป็นผู้ที่เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียวโดยไม่ตั้งภาคีใดๆ” (อัล-บุคอรี หมายเลข 3059)

ยิ่งกว่านั้นก็คือจุดยืนของท่านศาสนทูตต่อชาวเมืองมักกะฮฺ ซึ่งเป็นกลุ่มชนที่เคยขับไล่ท่านจากบ้านเกิดเมืองนอน และได้ทำร้ายท่านทั้งด้วยวาจาและคมดาบ ทั้งยังใช้ความพยายามอย่างที่สุดเพื่อสังหารท่านและบรรดาสาวกของท่านตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา แต่เมื่อความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺได้มาถึง และพระองค์ได้เสริมความแข็งแกร่งด้วยการเข้าไปพิชิตเมืองมักกะฮฺและมีชัยเหนือพวกเขาทั้งหมด ท่านศาสนทูตก็ได้กล่าวว่า “พวกท่านคิดว่าข้าพเจ้าจะทำอย่างไรต่อพวกท่าน?” พวกเขาพากันตอบว่า “ท่านต้องทำในสิ่งที่ดีแน่ๆ เพราะท่านเป็นพี่น้องที่มีเกียรติ และเป็นลูกของพี่น้องที่มีเกียรติ” ท่านศาสนทูตจึงกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะกล่าวเจกเช่นที่พี่น้องของข้าพเจ้านั้นคือศาสนทูตยูสุฟ บุตรของยะอกูบ ผู้ที่ให้ภัยแก่พี่น้องของท่าน ทั้งๆ ที่พวกเขาได้รุมทำร้ายและโยนท่านลงไปในบ่อ แล้วท่านก็ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า วันนี้ไม่มีการประณามพวกท่าน อัลลอฮฺจะทรงอภัยโทษพวกท่าน และพระองค์คือผู้ทรงเมตตายิ่งในบรรดาผู้เมตตา” (อัลกุรอาน บทยูสุฟ โองการที่ 92) พวกท่านจึงไปเกิด พวกท่านได้เป็นอิสระแล้ว (อัล-บัยฮะกีเย หมายเลข 18275) คนอันธพาลชาวอาหรับชนบทคนหนึ่งได้เข้ามาประชิดท่านศาสนทูต แล้วได้ดึงเสื้อคลุมของท่านอย่างแรง จนทำให้ที่ต้นคอของท่าน (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) มีรอยที่เกิดจากการดึงนั้น ไซ้แต่เท่านั้นชาวอาหรับชนบทคนนั้นยังตะโกนใส่ท่านศาสนทูตอีกว่า “จงเอาทรัพย์สินที่อัลลอฮฺให้ท่าน มาแก้ฉันหน่อย”

ทำให้บรรดาสาวกที่อยู่รายล้อมท่านต่างพากันโกรธอย่างมากจากความอหังการนั้น แต่ท่านศาสนทูต (ขอความ
สันติสุขจงมีแด่ท่าน) กลับเข้าหาเขาด้วยความยิ้มแย้ม และได้ใช้ให้สาวกของท่านมอบทรัพย์สินที่มาจากกอง
คลังแก่ชายชาวอาหรับชนบทคนนั้น (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 2980)

ความสมถะต่อโลก:

ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) จะปฏิบัติตามคำรัสของพระผู้อภิบาลอย่าง
สม่ำเสมอ นั่นคือ “และเจ้าจงอย่าทอดสายตาของเจ้าไปยังสิ่งที่เราได้ให้ความเพลิดเพลินแก่บุคคลประเภท
ต่างๆ ในหมู่พวกปฏิเสธศรัทธา เป็นความสุขสำราญในโลกนี้เท่านั้น เพื่อเราจะได้ทดสอบพวกเขาในการนี้ และ
การตอบแทนของพระเจ้านั้นดียิ่งกว่าและจีรังยิ่งกว่า” (อัลกุรอานบทฏอฮา โองการที่ 131)

ช่วงเวลาที่ท่านมีความสุขและสบายใจมากที่สุดคือตอนที่ได้ทำประโยชน์ต่อผู้คนและช่วยเหลือคนที่อ่อนแอ
ซึ่งสาวกที่มีเกียรติท่านหนึ่งได้เล่าว่า ฉันได้เดินไปพร้อมกับท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน)
ในเมืองมะดีนะฮ์ จนมาถึงภูเขาอุซูด (ซึ่งเป็นภูเขาที่ใหญ่ที่สุดในเมืองมะดีนะฮ์) ท่านศาสนทูตจึงกล่าวว่า
“โอ้อับดุลลอฮ์” ฉันจึงกล่าวว่า “โอ้ศาสนทูตของอัลลอฮ์ ฉันพร้อมตอบสนองท่านแล้ว” ท่านจึงกล่าวอีกว่า
“ฉันจะไม่พอใจเลย ถ้าหากมีทองคำมากเท่าภูเขาอุซูดอยู่กับฉัน แล้วเวลาก็จมจลหายไปสามวันแต่ฉันยัง
เหลืออยู่กับฉันอีกแม้เพียงแค่วันหนึ่งคืนวัน เว้นแต่บางส่วนของฉันเก็บไว้เพื่อชำระหนี้เท่านั้น นอกเสียจากว่า
ฉันต้องเอาไปแจกจ่ายแก่บ่าวของอัลลอฮ์ทั้งหมด ให้ทางขวาจำนวนเท่านั้น ให้ทางซ้ายเท่านั้น และให้ทางหลัง
เท่านั้น (แจกจ่ายครบทุกความต้องการของผู้คน)” แล้วท่านก็เดินต่อไปและกล่าวว่า “แท้จริงคนที่มีทรัพย์สิน
และตำแหน่งมากที่สุดในโลกนี้ คือกลุ่มคนที่มีสถานะต่ำที่สุดในวันกิยามะฮ์ นอกจากคนที่แจกจ่ายและทุ่มเท
ทั้งทรัพย์สิน ตำแหน่ง และสถานะของเขาแก่คนที่มีความจำเป็น” ท่านก็ได้ชี้นิ้วมือไปยังทางขวาและทางซ้าย
ของท่าน ซึ่งบ่งชี้ว่าให้แจกจ่ายตามความต้องการของสังคมให้ครบถ้วน” (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 6079)

มีอยู่วันหนึ่งท่านอุมัร (ขออัลลอฮ์ทรงพึงพอพระทัยต่อท่าน) ได้เข้ามาหาท่านศาสนทูต ซึ่งในขณะนั้นท่าน
กำลังนอนอยู่บนเสื่อโดยไม่มีผ้าปูแต่อย่างใด ทำให้เกิดรอยบนหลังของท่าน ท่านอุมัรได้เล่าว่า ฉันได้แหย่มอง
ไปรอบๆ บ้านของท่าน ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ฉันไม่เห็นสิ่งใดที่ควรค่าแก่การมองเลย (ไม่มีทรัพย์สินที่มีค่าใดๆ)
ฉันจึงกล่าวว่า “ท่านจงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ให้พระองค์ทำให้ประชาชาติของท่านได้กินดีอยู่ดีด้วยเถิด
เพราะชาวเปอร์เซียและโรมันต่างก็มีชีวิตที่ดี ทั้งๆ ที่พวกเขาไม่ได้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์” ท่านศาสนทูตจึงกล่าว
ว่า “ท่านสงสัยในตัวฉันกระนั้นหรือโอ้บุตรของอัล-ค็อฏฏอบ (หมายถึงท่านอุมัร) ตามจริงพวกเขาเหล่านั้นถูก
ทำให้มีชีวิตที่กินดีอยู่ดีไปก่อนในโลกนี้เท่านั้น” (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 2336) ท่านศาสนทูตเคยกล่าวว่า “ฉันกับ
โลกนี้จะเอาชนะไรมากมายแล้ว ฉันกับโลกนี้เป็นเหมือนกับผู้ที่พาหนะที่แสวงหาร่มเงาอยู่ใต้ต้นไม้ หลังจากนั้นก็จาก
ไปและทิ้ง (ต้นไม้) ไว้เบื้องหลังเขา” (อัต-ติรมิซียี หมายเลข 2377)

ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) เคยใช้ชีวิตโดยไม่เคยจุดไฟภายในบ้านเพื่อหุงต้มทำอาหาร
มายาวนานถึงหนึ่งเดือน บางทีก็สองเดือน และบางทีก็สามเดือน ซึ่งท่านได้กินอินทผลัมกับน้ำเปล่าเท่านั้น
(อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 2428) และบางครั้งท่านต้องอยู่ในสภาพที่หิวโหยตลอดทั้งวัน กระนั้นก็ไม่มียินยอม
อย่างง่าย แม้เมล็ดเดียวเพื่อจะใส่ท้องของท่าน (มุสลิม หมายเลข 2977) ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจง
มีแด่ท่าน) ไม่เคยอ้อมตอเนื่องเกินสามวันจากการกินขนมปัง จนกระทั่งท่านจากโลกนี้ไป ซึ่งขนมปังส่วนใหญ่
ที่ท่านทานมักจะทำจากข้าวบาร์เลย์ (มุสลิม หมายเลข 2976)

รักษาสัญญา:

ความซื่อสัตย์ต่อคำมั่นสัญญาถือเป็นหนึ่งในจรรยาบรรณที่สูงสุดและประเสริฐที่สุดและเป็นการยกระดับความรู้สึทางใจในกรณีที่เป็นการตอบแทนให้คืนโดยไม่มีพันธสัญญาผูกมัดระหว่างสองฝ่ายมาก่อน และนี่ก็ถือเป็นเรื่องปกติของท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ที่ท่านจะพยายามทดแทนบุญคุณคนอื่นไปด้วยสิ่งที่ดีกว่า ถึงแม้ว่าจะไม่มีพันธสัญญาและข้อผูกมัดใดๆ กันมาก่อนว่าต้องชดใช้ทดแทนซึ่งไม่ต้องพูดถึงหากมีพันธสัญญาและข้อผูกมัดกันแล้วล่วงหน้า

ในครั้งที่ฮอกริล (เฮราคลิอุส) ผู้เป็นกษัตริย์ของชาวคริสต์ถามผู้ปฏิเสธศรัทธาชาวกูร็อยช์ถึงคุณลักษณะของท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) เขาได้ถามว่า “เขา (ท่านศาสนทูต) เป็นคนที่ซื่อสัตย์หรือไม่?” พวกเขา (บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา) ตอบว่า “ไม่เคยเลย” เขาจึงกล่าวแก่พวกเขาว่า “เช่นนั้นแหละ บรรดาศาสนทูตทุกคนล้วนไม่ใช่คนซื่อสัตย์” (อัล-บะคอรีฮ์ หมายเลข 7)

ด้วยเหตุนี้ท่านจึงเป็นคนที่ซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญามากที่สุดที่มีต่อชาวกูร็อยช์ จนกว่าชาวกูร็อยช์จะเป็นฝ่ายยกเลิกพันธสัญญานั้นเสียเอง

ความซื่อสัตย์ต่อคำมั่นสัญญาของท่านได้ครอบคลุมไปถึงต่อคนที่มีบุญคุณเมื่อเขาได้เสียชีวิตและลงลับไปแล้วด้วยซ้ำ

ท่านศาสนทูตได้รักษาสัญญาอย่างดีเยี่ยมต่อภรรยาคนแรกของท่าน นั่นคือท่านหญิงเคาะดีญะฮ์ ด้วยการปกป้องรักษาเกียรติของท่านหญิง สำนักในบทบาทของท่านหญิง และพยายามทำดีต่อญาติใกล้ชิดและเพื่อนๆ ของท่านหญิง

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ผู้เป็นภรรยาของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้เล่าถึงการทำตามคำมั่นสัญญาของท่านที่มีต่อภรรยาคนแรกนั่นคือท่านหญิงเคาะดีญะฮ์ ซึ่งนางได้เสียชีวิตในช่วงแรกๆ ของการเป็นศาสนทูตของท่าน และท่านหญิงอาอิชะฮ์ไม่ทันได้รู้จักกับนาง นางกล่าวไว้ว่า “ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) มักจะกล่าวถึงนางซึ่งบางครั้งเวลาที่ท่านได้เชือดแพะ ท่านก็จะตัดเนื้อส่วนหนึ่งเพื่อไปมอบให้กับเพื่อนๆ ของท่านหญิงเคาะดีญะฮ์ จนบางครั้งฉันก็กล่าวออกมาว่าเหมือนในโลกนี้ไม่มีผู้หญิงคนใดอีกแล้วนอกจากท่านหญิงเคาะดีญะฮ์? ท่านศาสนทูตจึงตอบมานางนางเคาะดีญะฮ์ได้ทำสิ่งนั้น สิ่งนี้ แล้วท่านก็ได้กล่าวถึงความดีงามต่างๆ ที่ท่านหญิงได้ทำไว้” (อัล-บะคอรีฮ์ หมายเลข 3607)

ครั้งหนึ่งมีคณะทูตของกษัตริย์อัน-นะญาซีฮ์

(ซึ่งเป็นกษัตริย์เมืองบิสลีเนียในยุคนั้นที่เคยให้การคุ้มครองชาวมุสลิมในช่วงแรกๆ ของอิสลาม) ได้มาหาท่านศาสนทูต ท่านจึงยืนขึ้นและต้อนรับพวกเขาด้วยตัวของท่านเอง บรรดาสาวกจึงกล่าวแก่ท่านว่า “ตามจริง เพียงพอแล้วที่จะให้พวกเราทำหน้าที่นี้” ท่านจึงกล่าวว่า “แท้จริง พวกเขาเคยดูแลต้อนรับบรรดาสาวกของเราเป็นอย่างดีซึ่งฉันชอบที่จะดูแลพวกเขาด้วยตัวเอง” (ซุฮะบูลอิมาน หมายเลข 8704)

ท่านศาสนทูตได้ทดแทนบุญคุณของเครือญาติและบรรดาสาวกของท่าน ซึ่งท่านไม่เคยลืมบุญคุณของลุงของท่านนั่นคืออับดุลมุฏฏิบที่ได้อบรมเลี้ยงดูในขณะที่ท่านอายุแปดขวบ ทั้งยังดูแลเอาใจใส่และปกป้องตัวท่าน ซึ่งท่านศาสนทูตพยายามชี้แนวทางที่ถูกต้องแก่ท่านจนถึงวาระสุดท้ายสุดท้ายท่านศาสนทูตทำได้เพียงขอให้อัลลอฮ์ทรงให้อภัยแก่เขาหลังจากที่เขาได้เสียชีวิตไปแล้ว จนกระทั่งอัลลอฮ์ได้ห้ามท่านกระทำเช่นนั้น

และส่วนหนึ่งจากความซื่อสัตย์ในคำมั่นสัญญาของท่านศาสนทูตคือเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับ

ท่านฮาญิบ บุตร อบี บัลตะอะฮ์ ที่ได้แอบปล่อยความลับของท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ซึ่งถือเป็นเรื่องที่ร้ายแรงมาก โดยที่เขาได้เขียนจดหมายไปยังชาวกูร็อยช์เพื่อแจ้งการเคลื่อนไหวของ ศาสนทูตของอัลลอฮ์และบรรดาองค์กำลังของท่าน แต่แล้วท่านก็ได้ให้อภัยแก่เขาเพื่อแสดงถึงความซื่อสัตย์ในคำมั่นสัญญาที่มีต่อคนที่เคยอยู่ร่วมกับท่านในช่วงแรกของอิสลามและร่วมรบในสงครามบะดร์ นอกจากนี้ท่านยังได้กล่าวแก่คนที่ต้องการให้ลงโทษเขาว่า “ในความเป็นจริง เขา (ท่านฮาญิบ) เคยเข้าร่วมสงครามบะดร์ และท่านรู้หรือไม่ว่าอัลลอฮ์ได้มองดูชาวบะดร์และได้ด่า責แก่พวกเขาว่า พวกเขาจะทำตามที่เราต้องการให้เกิดเพราะแท้จริงฉันให้อภัยแก่พวกเขาแล้ว” (มุสลิม หมายเลข 2494)

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้เป็นต้นแบบที่ดีเยี่ยมในด้านจรรยาบรรณทุกแง่มุมของชีวิต ทั้งนี้เพื่อเป็นการยืนยันในคำสั่งใช้ของอัลลอฮ์ และเป็นการปฏิบัติตามแบบอย่างของบรรดาศาสดาที่มีเกียรติก่อนหน้า

มัสยิดศาสนทูตมุฮัมมัดถูกสร้างขึ้นที่เมืองมะดีนะฮ์ หรือเมืองมะดีนะฮ์ อัล-มุนาวะเราะฮ์ตามที่ชาวมุสลิมได้เรียกกัน มันคือเมืองศักดิ์สิทธิ์ที่สำคัญลำดับที่สองถัดจากเมืองมักกะฮ์ ซึ่งท่านศาสนทูตมุฮัมมัดได้อพยพไปยังเมืองนี้ และได้สร้างมัสยิดของท่านขึ้นมา ทั้งยังเป็นที่พักพิงของท่านอีกด้วย ซึ่งในแต่ละปีมีชาวมุสลิมได้หมื่นเยียนกันไปเยี่ยมเยียนเป็นล้านๆ คน

คำกล่าวบางส่วนของท่านศาสนทูต
มุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน)

ชาวมุสลิมต่างให้ความสำคัญต่อการรายงานคำพูดหรือวจนะของท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ทั้งการรายงานด้วยการบอกเล่าและการจดบันทึก นอกจากนี้นับรดานักท่องจำและผู้รู้ต่างก็แข่งขันกันในการบันทึกและอธิบายกำกับสำนวนต่างๆ ของรายงานเหล่านั้น อีกทั้งได้นำเสนอระบบและระเบียบวิธีที่น่าทึ่งเพื่อใช้ยืนยันความถูกต้องของรายงาน และรับรู้ว่ารายงานใดถูกต้องและรายงานใดไม่ถูกต้อง แม้กระทั่งในส่วนรายละเอียดของประโยคหรือคำต่างๆ รวมถึงสิ่งที่ถูกเพิ่มเข้ามาต่างๆ ที่ไม่ใช่เป็นเนื้อหาเดิม

นี่คือตัวอย่างวาระของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน)

แท้จริงการทำงานทั้งหลายนั้นขึ้นอยู่กับเจตนา และแท้จริง สำหรับแต่ละคนนั้น ก็จะได้รับตามที่เขาได้ตั้งเจตนาไว้” (อัล-บะคอรีห์ หมายเลข 1)

“ความดีนั้นคือการมีจริยธรรมทางดงาม ส่วนความชั่วนั้นคือสิ่งที่คอยสร้างความกระสับกระส่ายในตัวท่าน และท่านก็ไม่ชอบให้ใครรู้เห็น” (มุสลิม หมายเลข 2553)

“ท่านจงสมถะต่อโลกนี้ แล้วอัลลอฮ์จะรักท่าน และจงสมถะต่อสิ่งที่อยู่กับคนอื่น แล้วพวกเขาจะรักท่าน” (อิบนุมาญะฮ์ หมายเลข 4102)

“อุปมาตัวฉัน และศาสดาทั้งหลาย อุปมาดังบุคคลที่สร้างอาคารหลังหนึ่ง โดยได้สร้างอาคารหลังนั้นอย่างสวยงามและสมบูรณ์ เว้นแต่มุมหนึ่งของอาคารหลังนั้น ที่ไม่ได้ก่ออิฐอยู่ก่อนหนึ่ง ผู้คนได้เข้าไปเยี่ยมชมอาคารหลังนั้น ต่างก็พากันชอบใจและกล่าวว่า ตรงนี้น่าจะมีการก่ออิฐ (อาคารนี้จึงจะได้สมบูรณ์) ท่านศาสนทูตจึงกล่าวว่า ฉันนี้แหละคืออิฐก้อนนั้น และฉันคือศาสดาคนสุดท้าย” (อัล-บะคอรีห์ หมายเลข 3342)

“มุสลิมคือบุคคลที่ทำให้บรรดามุสลิมคนอื่น ๆ ปลอดภัยจากลิ้นและมือของเขา ส่วนผู้อพยพนั้นแท้จริงแล้วคือผู้ที่อพยพหรือหนีห่างจากสิ่งที่พระองค์อัลลอฮ์ทรงห้าม” (อัล-บะคอรีห์ หมายเลข 10)

“จงอย่าเกรงต่ออัลลอฮ์ไม่ว่าท่านจะอยู่ ณ ที่ใดก็ตาม และจงตามหลังความชั่วด้วยการทำความดีชัดใช้ ซึ่งความดีนั้นจะไปปลงล้างความชั่วได้ และจงปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์ด้วยจริยธรรมทางที่ดีงาม” (อัต-ติรมิซีย หมายเลข 1987)

“พึงทราบเถิดว่า คนที่อธรรมต่อคนที่ไม่ใช่มุสลิม หรือบังคับให้เขาทำในสิ่งที่เกินความสามารถ หรือยึดสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากเขาโดยที่เขาไม่พอใจจะให้ ฉัน (ศาสนทูตมุฮัมมัด) จะเป็นคู่ใจที่จําเลยกับเขาในวันแห่งการพิพากษา” (อบู ดาวูด หมายเลข 3052)

“

“พวกท่านจะไม่ได้เข้าสู่สวรรค์จนกว่าพวกท่านจะศรัทธา และพวกท่านจะไม่มีศรัทธาอย่างสมบูรณ์จนกว่าพวกท่านจะรักใคร่ปรองดองกัน พวกท่านจะเอาไหม ฉันจะบอกวิธีหนึ่งที่เมื่อพวกท่านปฏิบัติแล้ว พวกท่านก็จะรักใคร่ซึ่งกันและกัน นั่นคือ จงแพร่ขยายการกล่าวทักทายสลามในหมู่พวกท่าน” (มุสลิม หมายเลข 54)

“บรรดาผู้มีความเมตตาฉันนั้น พระเจ้าผู้ทรงเมตตาจะให้ความเมตตาแก่พวกเขา ฉะนั้นพวกท่านจงมีความเมตตาแก่ผู้ที่อยู่บนแผ่นดิน แน่แท้ พระผู้ทรงอยู่บนฟ้าจะทรงเมตตาพวกท่าน” (อบู ดาวูด หมายเลข 4941)

“ใครก็ตามที่บรรเทาความทุกข์ยากของผู้ศรัทธาจากบรรดาความทุกข์ยากต่างๆ ของโลกคุณยา อัลลอฮ์ก็จะบรรเทาความทุกข์ยากของเขาจากบรรดาความทุกข์ยากต่างๆ ของวันปรโลกเช่นกัน และใครก็ตามที่ให้ความสะดวกแก่ผู้ขัดสน อัลลอฮ์ก็จะให้ความสะดวกแก่เขาทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และใครก็ตามที่ปกปิด (สิ่งที่น่าละอายหรือความผิด) ของมุสลิม อัลลอฮ์ก็จะทรงปกปิดเขาทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และอัลลอฮ์พร้อมจะให้ความช่วยเหลือป่าว トラバโดที่ป่าวยังอยู่ในการให้ความช่วยเหลือแก่พี่น้องของเขา และผู้ใดก็ตามที่เดินทางเพื่อแสวงหาความรู้ อัลลอฮ์จะทรงประทานความง่ายดายแก่เขาซึ่งเส้นทางสู่สวรรค์ และไม่มีกลุ่มชนใดที่รวมตัวกัน ณ บ้านหลังหนึ่งในบรรดาบ้านของอัลลอฮ์ (มัสญิด) โดยที่พวกเขาอ่านคัมภีร์ของพระองค์ และศึกษากันระหว่างพวกเขา นอกจากความสงบ (สะกีนะฮ์) จะลงมายังพวกเขา และความเมตตา (เราะห์มะฮ์) จะปกคลุมพวกเขา มลาอิกะฮ์จะห้อมล้อมพวกเขาและอัลลอฮ์จะทรงรำลึกถึงพวกเขาท่ามกลางผู้ที่อยู่กับพระองค์ และผู้ใดก็ตามที่ทำงานของเขาขาดตกบกพร่อง เชื้อสายและวงศ์ตระกูลของเขาก็มีอาจะกระดืบเขาได้” (มุสลิม หมายเลข 2699)

“ผู้ใดที่คิดโกงเรา ผู้นั้นไม่ใช่พวกของเรา” (อัต-ติรมิซีย หมายเลข 1315)

“อุปมาบรรดาผู้ศรัทธาในด้านความรัก ความเอื้ออาทร และความปรองดองที่มีให้กันและกันนั้น อุปมาเรือนร่างเดียวกัน เมื่อใดก็ตามที่อวัยวะส่วนหนึ่งเจ็บปวด ก็จะมีผลต่ออวัยวะส่วนที่เหลือต้องอดหลับอดนอนและเจ็บไข้ไปด้วย” (มุสลิม หมายเลข 2586)

“ทุกๆ คนในหมู่พวกท่านนั้นถือเป็นผู้ดูแล และทุกๆ คนในหมู่พวกท่านก็ต้องถูกสอบสวนในการดูแลของเขา ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่ผู้ดูแลคนซึ่งจะต้องถูกสอบสวนในหน้าที่การดูแลของเขา ผู้ชาย (สามี) มีหน้าที่ดูแลครอบครัวของตน ซึ่งต้องถูกสอบสวนเกี่ยวกับหน้าที่ของตน ผู้หญิง (ภรรยา) มีหน้าที่ดูแลบ้านของสามี

“

“ผู้ใดที่ไม่มีความเมตตาปรานีต่อผู้เยาว์ของเรา และไม่ให้เกียรติแก่ผู้อาวุโสของเรา ผู้นั้นไม่ใช่พวกของเรา” (อัต-ติรมิซีย หมายเลข 1920)

รวมทั้งลูกๆ ซึ่งจะถูกสอบสวนเกี่ยวกับหน้าที่ของนาง ฟิงทราบ
ไว้ ด้วยว่า ทุกๆ คน เป็นผู้ดูแล
และทุกคนต้องถูกสอบสวน” (อัล-บะคอรีฮ์ หมายเลข 4892)

“ผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกท่าน คือผู้ที่ปฏิบัติดีที่สุด
ต่อครอบครัวของเขา และฉันเป็นผู้ปฏิบัติดีที่สุดต่อครอบครัว
ของฉันในหมู่พวกท่าน” (อัต-ติรมิซีย์ หมายเลข 3895)

“ในขณะที่ชายคนหนึ่งกำลังเดินอยู่บนทางเส้นหนึ่ง
เขาเกิดความรู้สึกหิวกระหายอย่างรุนแรง แต่แล้วเขาได้เจอ
บ่อน้ำแห่งหนึ่ง เขาจึงลงไปบ่อน้ำเพื่อตักน้ำ เมื่อตักเสร็จแล้ว
เขาได้ขึ้นมาจากบ่อ ทันใดนั้นเขาได้เจอสุนัขตัวหนึ่ง
มันกำลังเลียดินที่เปียกน้ำ เนื่องจากมีความกระหายอย่างรุนแรง
เช่นกัน ชายคนนั้นได้พูดขึ้นว่า แท้จริงสุนัขตัวนี้ น่าจะมี
ความกระหายถึงที่สุดเช่นเดียวกับที่ฉันได้กระหาย เขาจึงลงไป
ในบ่อน้ำอีกครั้ง โดยใช้รองเท้าของเขาบรรจุน้ำจนเต็ม
แล้วเอาน้ำให้สุนัขตัวนั้นดื่ม พระองค์อัลลอฮ์ได้ตอบแทนผลบุญ
ให้กับชายผู้นั้น และได้ยกโทษให้แก่เขา บรรดาสาวกถามท่าน
ศาสนทูตของอัลลอฮ์ว่า เราทำความดีต่อสัตว์แล้วได้ผลบุญ
กระนั้นหรือ? ท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า “การทำความดี
กับสิ่งมีชีวิตทุกชนิดจะได้รับผลบุญ” (อัล-บะคอรีฮ์ หมายเลข
2466)

“ลักษณะของพวกกัลบกโลกมีอยู่สามประการ เมื่อเขาพูดก็
จะโกหก เมื่อเขาสัญญาก็จะผิดสัญญา และเมื่อเขาได้รับความ
ไว้วางใจเขาก็จะทำลายความไว้วางใจ” (อัล-บะคอรีฮ์ หมายเลข 33)

“ส่วนหนึ่งจากความดีงามสำหรับอิสลามของผู้หนึ่ง คือ
การที่เขาละทิ้งสิ่งที่ไม่ใช่สาระเกี่ยวข้องกับตัวเอง” (อัต-ติรมิซีย์
หมายเลข 2317)

“แท้จริง อัลลอฮ์ทรงชอบความอ่อนโยนในทุกๆ กิจการ”
(อัล-บะคอรีฮ์ หมายเลข 5678)

ท่านยังกล่าวว่า “ผู้ใดที่ไม่มีความอ่อนโยน เขาก็จะไม่ได้รับ
ความดีงาม” (มุสลิม หมายเลข 2592)

อัลกุรอานได้พรรณนาถึงท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่
ท่าน) ไว้อย่างไร ?

อัลกุรอานได้สะท้อนถึงคุณลักษณะที่ยอดเยี่ยมของบุคลิกภาพท่านศาสนทูต
ของอัลลอฮ์ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) รวมถึงการวางตัวของท่านต่อ
ผู้ที่อยู่รายล้อม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงจรรยาบรรณ บุคลิกภาพ และตัวตนของท่านได้
เป็นอย่างดี

- ท่านเป็นความเมตตาเพื่อประชาชาติทั้งหลาย (บทอัล-อัมบิยาฮ์ โองการที่ 107)
ไม่ใช่เพื่อชาวมุสลิมเพียงอย่างเดียว
- ท่านอยู่ดำรงอยู่บนหลักคุณธรรมอันยิ่งใหญ่ (บทอัล-เกาะลัม โองการที่ 4)
- ท่านได้ใช้ความพยายามอย่างที่สุดเพื่อชี้แนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้คน
และท่านก็โคกเคြ้ากังวลอย่างยิ่งที่เห็นความหลงผิดของพวกเขา จนกระทั่งต้อง
มีการเน้นย้ำบ่อยครั้งว่าภารกิจของท่านนั้นมีเพียงแค่การเรียกร้องเชิญชวน
ส่วนใครที่จะอยู่ในทางนำหรือไม่นั้นเป็นเรื่องที่อัลลอฮ์จะตัดสินบันดาลให้เกิดขึ้นกับ
ผู้ที่พระองค์ประสงค์เท่านั้น (บทฮูด โองการที่ 12 บทอัล-อันอาม โองการที่ 107
และบทอัล-กะฮ์ฟ โองการที่ 110)
- ท่านพยายามหาเหตุผลที่จะให้อภัยแก่ผู้อื่น และมักจะไม่มีถือสาในความพลั้งพลาด
ของพวกเขา (บทอัล-เตาบะฮ์ โองการที่ 43)
- ท่านจะขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์ให้ทรงอภัยต่อบรรดาศัตรู (หลังจากที่พวกเขา
ได้เสียชีวิตแล้ว) จนพระองค์มีคำสั่งห้ามกระทำการเช่นนั้น (บทอัล-เตาบะฮ์
โองการที่ 80)
- ท่านจะรู้สึกลำบากใจในความทุกข์ยากที่บรรดาผู้ศรัทธาได้ประสบ
และท่านจะห่วงใยและเมตตาสงสารพวกเขา (บทอัล-เตาบะฮ์ โองการที่ 128)
- บางครั้งมีคนมาอยู่ในบ้านของท่านนานจนสร้างความรำคาญใจ แต่ท่านก็รู้สึก
กระดากอายที่จะบอกพวกเขา (บทอัล-อะห์ซาบ โองการที่ 53)
- มีความเรียบง่าย อะลุ่มอล่วย มีหัวใจที่อ่อนโยน ปฏิบัติต่อมิตรสหายด้วย
ความอ่อนโยน คอยปรึกษาหารือกับพวกเขา และนำความคิดเห็นของพวกเขามา
ใช้แม้ในช่วงที่เกิดวิกฤตหนักหน่วงก็ตาม (บท อาล อิมรอน โองการที่ 159)

อัลกุรอานคือมหัศจรรย์ อมตะของอิสลาม

อะไรคืออัลกุรอาน คัมภีร์ที่มีการตีพิมพ์วางจำหน่ายและ
แจกจ่ายมากที่สุดทั่วทุกมุมโลก? และเป็นสิ่งที่ชาวมุสลิม
มากกว่าหนึ่งพันห้าร้อยล้านคนได้ศรัทธา?

อัลกุรอานคือคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของชาวมุสลิมที่พวกเขาได้ศรัทธาว่า

- เป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ถูกประทานลงมายังศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) เพื่อเป็นทางนำและแสงสว่างแก่มนุษย์
- เป็นคัมภีร์ที่ถูกประทานลงมาจากฟากฟ้าเล่มสุดท้าย .
- ได้รับการปกป้องรักษาจากการถูกดัดแปลงและบิดเบือน
- การอ่านและการท่องจำอัลกุรอานถือเป็นศาสนกิจการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ เจกเช่นที่พวกเขาได้เคารพภักดีพระองค์ด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติและข้อบังคับต่างๆ ในคัมภีร์อัลกุรอานนี้

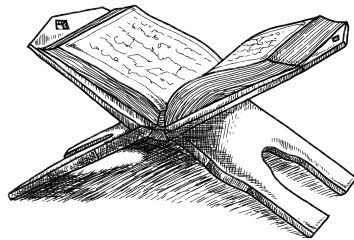
อัลกุรอานเริ่มประทานลงมาผ่านเทวทูต (มลาอิกะฮ์) ญิบรีล (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ภายหลังจากที่ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) อายุครบ 40 ปี ซึ่งโองการแรกที่ถูกประทานลงมาคือ “จงอ่าน ด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้า ผู้ทรงบังเกิด” ถัดจากนั้นอัลกุรอานก็ถูกทยอยประทานลงมาเป็นระยะเวลา 23 ปี ตามเหตุการณ์และสถานการณ์ต่างๆ

อัลกุรอานถูกแบ่งออกเป็น 114 บท (ซูเราะฮ์) ประกอบด้วยเนื้อหาและสำนวนที่หลากหลาย แต่ทั้งหมดเป็นที่เห็นพ้องกันว่ามีความสละสลวยและชัดเจนที่สุดในภาษาอาหรับ และเป็นคู่มือชี้แนะแนวทางผู้คนและเรียกร้องพวกเขาสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว

ประเด็นหลักๆ ที่อัลกุรอานได้กล่าวถึง

1. ยืนยันความเป็นเอกหนึ่งเดียวของอัลลอฮ์ และปฏิเสธข้อสงสัยคลุมเครือต่างๆ จากกลุ่มคนที่ตั้งภาคีต่อพระองค์
2. เรื่องราวของบรรดาศาสดาและกลุ่มชนคนรุ่นก่อน
3. เรียกร้องไปสู่การพิทักษ์ไว้ครุธรรมสรรพสิ่งต่างๆ ที่ถูกสร้าง และการเพ่งพินิจสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเรา พร้อมทั้งแจกแจงจำนวนความโปรดปรานต่างๆ ของอัลลอฮ์ที่มีต่อเรา
4. ชี้แจงข้อบัญญัติของศาสนา รวมถึงข้อสั่งใช้และข้อสั่งห้ามต่างๆ
5. อธิบายถึงคุณลักษณะของบรรดาผู้ศรัทธาและจรรยาบรรณของพวกเขา และเตือนสำทับจากคุณลักษณะที่ไม่ดี
6. กล่าวถึงเหตุการณ์ในวันสิ้นโลก และการตอบแทนผู้ที่ทำความดีและความชั่ว
7. อบรมขัดเกลาลบรดาผู้ศรัทธาผ่านเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) และบรรดาสาวกของท่าน

และนี่คือความพิเศษและเอกลักษณ์เฉพาะบางส่วนของอัลกุรอาน

ความมหัศจรรย์ในการปกป้องรักษา:

อัลลอฮ์ได้เรียกคัมภีร์เล่มสุดท้ายของพระองค์ว่า “อัลกุรอาน” เป็นการบ่งชี้ว่ามันจะถูกอ่านและถูกปกป้องรักษาไว้ในหัวใจ และพระองค์ก็ยังได้เรียกอัลกุรอานในหลายต่อหลายโองการว่า “อัล-กิตาบ” เป็นการบ่งชี้ว่าอัลกุรอานได้มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรด้วย ซึ่งทำให้อัลกุรอานถูกปกป้องรักษาในสองลักษณะนี้ไปพร้อมๆ กัน ดังนั้นเมื่อมีโองการใดก็ตามถูกประทานลงมายังท่านศาสนทูต ก็จะมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรต่อหน้าท่าน และจะถูกท่องจำด้วยการถ่ายทอดจากปากของท่าน และไม่ว่าพยานที่เป็นบรรดานักท่องจำจะมากมายก็คนก็ตาม ย่อมไม่เป็นที่ยอมรับจนกว่ามันจะสอดคล้องกับสิ่งที่ถูกบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรจะไม่เป็นที่ยอมรับหากมันไม่ตรงกับสิ่งที่ได้ถูกท่องจำมาจากปากของท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์

ในขณะที่นักเทววิทยาชาวคริสต์ได้ยืนยันว่าความแตกต่างที่ปรากฏในคัมภีร์ไบเบิลเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยปกติวิสัย เหตุเพราะต้นฉบับของคัมภีร์นั้นมีความหลากหลาย ปีที่มีการบันทึกก็แตกต่างกัน และเนื้อหาที่ถูกบรรจุในคัมภีร์ไบเบิลฉบับต่างๆ ก็ไม่ได้สดใหม่ขณะที่รวบรวมถูกประทานลงมา ถึงแม้พวกเขาจะมองว่าเพียงพอแล้วที่คัมภีร์เหล่านี้จะมีเนื้อหาขึ้นทางแก่มนุษยชาติได้

แต่ในความเป็นจริง คนที่ศึกษาด้วยหัวใจที่เป็นกลางต่างยืนยันว่าอัลกุรอานนั้นปราศจากความบกพร่องและความขัดแย้งของเนื้อหาอย่างแน่นอน เหตุเพราะทั้งสำนวนและความหมายคือพระดำรัสของอัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง อัลกุรอานได้ถูกท่องจำและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรจากปากของศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ผู้ที่ได้รับการประทานวิญญูลงมา ซึ่งไม่มีสิ่งใดเพิ่มเติมหรือลดน้อยลงไป ทั้งๆ ที่ชาวมุสลิมมีสำนักคิดที่แตกต่างกันไป และ

มีแนวทัศนะที่หลากหลาย แต่พวกเขาก็ไม่ได้ขัดแย้งในอัลกุรอานแม้เพียงคำเดียว

อัลกุรอานถูกปกป้องรักษาไว้อย่างดี และได้ถูกถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นตลอดหน้าประวัติศาสตร์ด้วยการจดจำอย่างแม่นยำที่สุด และมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างละเอียดและปราณีตที่สุด รวมถึงวิธีอ่าน การออกเสียง การท่องจำในใจวิธีการเขียนและวาดลวดลายอักษรในเล่มคัมภีร์ ซึ่งไม่มีตกหล่นแม้เพียงอักษรเดียวหรือเพิ่มเข้ามาแม้สระเดียวก็ตาม และหากมั่นใจว่าจะมีใครสักคนซื้อเล่มคัมภีร์ที่มีอยู่ในปัจจุบันจากพื้นที่ห่างไกลสุดของประเทศจีน หรือแอฟริกาตอนกลาง แล้วนำไปเทียบกับคัมภีร์อัลกุรอานฉบับที่เขียนด้วยมือเมื่อประมาณหนึ่งพันปีก่อน และเล่มที่ถูกเก็บรักษาตามพิพิธภัณฑ์ต่างๆ ที่มีอยู่ทั่วทุกมุมโลก เขาก็จะพบกับความพิศวงอย่างมาก เมื่อได้พบว่าทั้งตัวอักษรและคำต่างๆ รวมถึงวิธีการอ่านยังคงเหมือนเดิมโดยไม่มีการดัดแปลงหรือบิดเบือนใดๆ เลย ทั้งๆ ที่อยู่ต่างยุคต่างสมัยและมีภาษาที่แตกต่างกันไป แต่ทั้งหมดมีความเหมือนกัน ไม่ว่าท่านจะได้ยืมการอ่านจากเด็กที่ท่องจำออกมาจากใจของเขาในประเทศอินโดนีเซียปัจจุบัน หรือจากผู้รู้มุสลิมที่สอนผู้คนในเมืองมักกะฮ์เมื่อหนึ่งพันปีที่แล้ว ในเรื่องนี้อัลกุรอานได้ระบุไว้ว่า “หากว่า อัลกุรอาน มาจากผู้ที่ไม่ใช่ อัลลอฮ์แล้วไซ้ แน่نونพวกเขาจะพบว่าในนั้นมีความขัดแย้งกันมากมาย” (บทอัน-นิสาฮ์ โองการที่ 82)

ซึ่งไม่แปลกเลย เพราะอัลลอฮ์ทรงรับประกันว่าจะปกป้องรักษาอัลกุรอานด้วยพระองค์เอง พระองค์ได้ตรัสว่า “แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน(อัลกุรอาน) ลงมา และแท้จริงเราจะเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นอน” (บทอัล-หิจญ์รฺ โองการที่ 9)

ความมหัศจรรย์ในการร้อยเรียงและอรรถสททางจิตใจ:

คนที่อ่านอัลกุรอานด้วยความตั้งใจจะสัมผัสได้ว่าอัลกุรอานได้สื่อสารโดยตรงต่อคนอ่านตัวต่อตัว ทั้งยังได้บอกเล่าและให้คำแนะนำต่างๆ แก่เขาอย่างไม่ขาดสาย และที่น่าทึ่งกว่านั้นก็คือ อัลกุรอานได้ล้ำหน้าความคิดของเขา และช่วยชี้แนะความคิดให้ ประหนึ่งว่าเขาได้อ่านความคิดเหล่านั้นก่อนที่จะตัวเขาจะประสบกับมันจริงๆ เสียอีก

ถ้าหากศิลปินสามารถจะวาดดวงตาที่ดูเหมือนว่ากำลังติดตามคนดูในทุกๆ ฝั้วที่เขาดู เดินย้ายไปมา แต่เป็นไปได้อย่างไรที่ตัวหนังสือสามารถจะติดตามความคิดของคนอ่าน และคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นไว้ล่วงหน้าแล้ว นอกจากนี้ บางครั้งมันยังได้เตรียมคำตอบสำหรับคำถามต่างๆ ก่อนที่เขาจะตั้งคำถามเหล่านั้นเสียด้วยซ้ำ ทั้งๆ ที่คนอ่านมีความหลากหลาย อีกทั้งความเชื่อและการเป็นอยู่ในชีวิตของแต่ละคนก็มีความแตกต่างกัน !

แท้จริง อัลกุรอานมีวิธีที่นาที่ทั้งในการวิเคราะห์ความแตกต่างของแต่ละคน และยังสามารเปิดเผยความลับต่างๆ ของเขา รวมถึงชี้ให้เห็นถึงความอ่อนแอของเขาได้ ในขณะที่ดูเหมือนว่ามันอาจจะแข็งแกร่งสำหรับผู้อ่านในแวบแรก แต่ทว่า ทั้งหมดนั้นก็เพราะอัลกุรอานต้องการปลุกตัวตนให้กระตุ้นสติปัญญาและหัวใจได้ถูกคิดพร้อมๆ กัน ในคำถามต่างๆ ที่ตนพยายามประวิงเวลา และหลีกเลี่ยงที่จะหาคำตอบมาก่อนหน้านี้

เมื่อใครก็ตามได้อ่านอัลกุรอาน ได้ศึกษาเรื่องราวและพฤติกรรมของกลุ่มชนต่างๆ รวมถึงได้คลุกคลีกับแนวคิด อารมณ์ รากเหง้า ความหลงผิดของบางกลุ่ม และการประสบความสำเร็จของอีกบางกลุ่ม มันก็จะกระตุ้นให้เขาได้หยุดทบทวนตัวเองอีกครั้ง ทว่า ไม่เพียงแค่นั้น เพราะทั้งองการต่างๆ ภาพที่ถูกฉาย และตัวอย่างจีปาดะเหล่านั้นมิให้เห็นซ้ำแล้วซ้ำเล่าอีกมากมาย มันวนเวียนอยู่ด้วยท่วงทำนองที่ซึมซับเข้าสู่หัวใจที่ละเอียดละน้อยโดยไม่รู้สึกตัว กระทั่งอัลกุรอานได้กลายเป็นกระจกสะท้อนตัวตน ที่เปิดเผยข้อเท็จจริง ไม่ว่าจะเป็นข้อตำหนิและข้อบกพร่อง หรือศักยภาพและโอกาส อัลกุรอานได้แทรกซึมเข้าไปในกันบังอันลึกล้ำของจิตใจผู้อ่าน เพื่อนำไปสู่การยอมรับและยืนยันว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์

ท่านจะพบว่า เมื่อใดที่เขารู้สึกสิ้นหวังและท้อแท้เขาก็จะอ่าน “จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) โอ้ ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย! บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาสอง พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอภัยความผิดทั้งหลายทั้งมวล แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ” (อัลกุรอาน บทอัล-ฮุมร โองการที่ 53)

และในช่วงที่เขารู้สึกสับสนและสัมผัสได้ถึงความขัดแย้งอันรุนแรงในใจ และต้องการผู้ที่เขาจะพึ่งพิงและเข้าหาความช่วยเหลือกับผู้นั้นได้ เขาก็จะพบกับความกรุณาธิคุณในคำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า “และเมื่อป่าวของข้าถามเจ้าถึงข้าแล้วละก็ (จงตอบเถิดว่า) แท้จริงข้านั้นอยู่ใกล้ ข้าจะตอบรับคำวิงวอนของผู้ที่วิงวอนเมื่อเขาวิงวอนต่อข้า ดังนั้น พวกเขาคงตอบรับข้าเถิด และจงศรัทธาต่อข้า เพื่อว่าพวกเขาจะดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง” (บทอัล-บะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 186)

และในขณะที่เขาคิดว่าชีวิตของเขาหมดอาลัยตายอยาก และเขาไม่สามารถที่จะแบกรับหรือควบคุมสิ่งที่เกิดขึ้นได้อีกแล้ว เขาก็จะพบกับโศกณันยอดและสิ่งที่จะคอยสนับสนุนเขาได้ในพระคำรัสของอัลลอฮ์ที่มีอยู่ในอัลกุรอานว่า “อัลลอฮ์จะไม่ทรงบังคับชีวิตหนึ่งชีวิตใดนอกจากตามความสามารถของชีวิตนั้นเท่านั้น แต่ละชีวิตจะได้รับการตอบแทนที่ดีในสิ่งที่เขาได้แสวงหาไว้ และจะได้รับการลงโทษในสิ่งชั่วร้ายที่เขาได้แสวงหาไว้ โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าถือโทษแก่เราเลย หากพวกเราลืม หรือผิดพลาดไป โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าได้บรรทุกภาระหนักใดๆ แก่พวกเรา เจกเช่นที่พระองค์ได้ทรงบรรทุกแก่บรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าพวกเรา โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าให้พวกเราแบกภาระที่เราไม่มีกำลังใดๆ จะแบกมันไหว และได้โปรดอภัยโทษแก่พวกเรา และเมตตาแก่พวกเราด้วยเถิด พระองค์นั้น คือ ผู้ปกครองของพวกเรา ดังนั้นได้โปรดช่วยเหลือพวกเราให้ได้รับชัยชนะเหนือกลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธาด้วยเถิด” (บทอัล-บะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 286)

วิลส์ ดิวแรนท์ นักประวัติศาสตร์อารยธรรมผู้มีชื่อเสียงชาวอเมริกันได้ยอมรับว่าอัลกุรอานและสถานะของมันได้ส่งอิทธิพลต่อคนที่มิใช่เป็นกลางทุกคน (The Story of Civilization เล่ม 13 หน้า 68-69) โดยเขาได้กล่าวว่า

บรรดาผู้มีความรู้และปัญญาชนมากมายทุกยุคสมัยในอดีตได้ศรัทธาต่ออัลกุรอาน รวมถึงในยุคของเราด้วย เจกเช่นที่ผู้คนหลากหลายทางความคิดและสติปัญญานับไม่ถ้วนได้ศรัทธา ซึ่งไม่ใช่เพราะเหตุผลใดนอกเสียจากว่า อัลกุรอานได้นำหลักการศรัทธาอันแท้จริงและมีความชัดเจนที่ทุกคนสามารถยอมรับได้ ... เป็นหลักการศรัทธาที่ง่ายที่สุด

วิลส์ ดิวแรนท์ ได้กล่าวว่า “บรรดาผู้มีความรู้และปัญญาชนมากมายทุกยุคสมัยในอดีตได้ศรัทธาต่ออัลกุรอาน รวมถึงในยุคของเราด้วย เจกเช่นที่ผู้คนหลากหลายทางความคิดและสติปัญญานับไม่ถ้วนได้ศรัทธา ซึ่งไม่ใช่เพราะเหตุผลใดนอกเสียจากว่า อัลกุรอานได้นำหลักการศรัทธาอันแท้จริงและมีความชัดเจนที่ทุกคนสามารถยอมรับได้ ... เป็นหลักการศรัทธาที่ง่ายที่สุด

คลุมเครือน้อยที่สุด” เป็นหลักการศรัทธาที่ง่ายที่สุดทุกยุคสมัยในประวัติศาสตร์ และให้ยอมรับในข้อจำกัดที่มีอยู่โดยไม่มีการโอ้อวดและท้อแท้ แท้จริง อิสลามได้นิยามศาสนาและกำหนดเนื้อหาที่แน่นอนไว้อย่างชัดเจน ซึ่งชาวคริสต์และชาวยิวคนใดก็ตามที่มีความเชื่อถูกต้องย่อมไม่มีข้ออ้างหรือปัจจัยใดที่จะบอกปิดอัลกุรอาน “การที่พวกเขามิได้นำหน้าของพวกเขามาทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก เขาใส่สารแห่งคุณธรรมไม่ว่าว่าคุณธรรมนั้นคือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และศรัทธาต่อมลาอิกะฮ์ (เทวดา) ต่อบรรดาคัมภีร์ และศาสนทูตทั้งหลาย และบริจาคตัญญ์ ทั้งๆ ที่มีความรักในทรัพย์สินนั้น แก่บรรดาญาติที่สนิท และบรรดาเด็กกำพร้า และบรรดาผู้ยากจน และผู้ที่อยู่ในการเดินทาง และบรรดาผู้ที่มาขอ และบริจาดในการไถ่โทษ และเขาได้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจ่ายซะกาต และ(คุณธรรมนั้น) คือบรรดาผู้ที่รักษาสัญญาของพวกเขาโดยครบถ้วน เมื่อพวกเขาได้สัญญาไว้ และบรรดาผู้ที่อดทนในความทุกข์ยาก และในความเดือดร้อน และขณะต่อสู้ในสมรภูมิ ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ที่พุดจริงและชนเหล่านั้นแหละคือผู้ที่มีความยำเกรง” (บทอัล-บะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 177)

A photograph of an open book, likely a Quran, resting on a wooden stand in a mosque. The book is open to a page with Arabic text. The stand is made of dark wood and is shaped like a cross. The book is placed on a patterned rug. In the background, there are white columns and arches, and a bright light source, possibly a window, creating a warm, golden glow. The overall atmosphere is peaceful and spiritual.

อัลกุรอานมาจากที่ใด?

คำถามเชิงตรรกะที่จะแวบเข้ามาในหัวทันทีเมื่อพูดถึงคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของชาวมุสลิม ก็คืออัลกุรอานและความเกี่ยวข้องกับศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) .. ดังนั้น ทำไมเราต้องยอมรับการรายงานของชาวมุสลิมเกี่ยวกับเรื่องเล่านี้ด้วย? เรามีสิทธิหรือไม่ที่จะตั้งคำถามในเรื่องนั้น?

นักประวัติศาสตร์เห็นพ้องกันว่าอัลกุรอานถูกประทานลงมาผ่านลิ้นของชายอาหรับคนหนึ่งที่ไม่ออกเขียนไม่ได้ ซึ่งเกิดในเมืองเมกกะ (ประเทศซาอุดีอาระเบีย) ในคริสต์ศตวรรษที่หก โดยมีชื่อว่ามุฮัมมัด บุตรอับดุลลอฮ์ ซึ่งประวัติศาสตร์ทั้งหมดต่างรายงานเห็นพ้องกันในเรื่องนี้อย่างประจักษ์ชัด และเราก็ยังได้อ่านคัมภีร์เล่มนี้ด้วยสัมผัสที่ชัดเจนว่ามันไม่ใช่สิ่งประดิษฐ์ของผู้ชายคนไหน แต่มันคือคำรัสที่มีเกียรติ ซึ่งถูกส่งให้แก่เขาจากอัลลอฮ์ หน้าที่ของท่านศาสนทูตมุฮัมมัดไม่ใช่อื่นใดนอกจากเผยแพร่และอธิบายมันแก่มนุษย์ โดยไม่มีการเพิ่มเติมหรือตัดทอนใดๆ

หากศาสนทูตของอิสลามต้องการหลอกลวงผู้คนเพื่อขยายอิทธิพลของท่านเหนือพวกเขา ด้วยการอ้างคำพูดของท่านไปยังอัลลอฮ์ แล้วเหตุใดท่านจึงไม่เคยอ้างว่าคำพูดทั้งหมดของท่านนั้นมาจากพระองค์ด้วยเล่า?!

มีความเป็นไปได้ไหม ถ้าศาสนทูตมุฮัมมัดจะประดิษฐ์คัมภีร์ขึ้นมาเอง หรือศึกษาเรียนรู้จากผู้อื่นแล้วมาปรับเปลี่ยนสำนวน และนำเสนอแก่ผู้คนหลังจากนั้น?

ในความเป็นจริง มันคือคำถามที่กระโดดเข้าไปโดยตรงสู่ความคิดของคนที่ยังไม่เคยอ่านและศึกษาอัลกุรอาน หรือเรียนรู้ชีวประวัติของท่านศาสนทูตมุฮัมมัดและเรื่องราวต่างๆ ของท่านมาก่อน

ตามข้อเท็จจริงที่เรารู้ และตามสิ่งที่การศึกษาทางประวัติศาสตร์ได้บอกยืนยันกับเราไว้ ก็คือมีบรรดานักประพันธ์และนักคิดมากมายที่ถกฉวยผลงาน ของคนอื่นด้วยการขโมยมัน และเขาไปอ้างว่าเป็นผลงานของตัวเอง แต่ฉันมีส่วนทางกัน ทำไมเล่าที่คนๆ หนึ่งยอมให้เอาผลงานทางปัญญาตนไปบอกว่าเป็นของผู้อื่น?

สิ่งที่ทำให้สนใจอีกอย่างก็คือ หากศาสนทูตของอิสลามต้องการหลอกลวงผู้คนเพื่อขยายอิทธิพลของท่านเหนือพวกเขา ด้วยการอ้างคำพูดของท่านไปยังอัลลอฮ์ แล้วเหตุใดท่านจึงไม่เคยอ้างว่าคำพูดทั้งหมดของท่านนั้นมาจากพระองค์ด้วยเล่า?!

ปัญญาจะรับได้หรือ หากท่านศาสนทูตเป็นคนที่มีประพันธ์และประดิษฐ์คัมภีร์ขึ้นมา แล้วเขาไปอ้างถึงอัลลอฮ์เพียงเพื่อขยายอิทธิพล ยกย่องสถานะ และเกียรติของตัวเอง แต่ในขณะที่เดียวกันก็พบว่าในคัมภีร์นั้นมีหลายจุดที่ผู้ประพันธ์ได้กำหนดิตินตัวของตัวเองโดยตรง ทั้งยังได้ให้ข้อแนะนำและให้แก้ไขข้อผิดพลาดทั้งหลายของเขาด้วย?

ในความเป็นจริง คนที่อ่านอัลกุรอานย่อมรู้ว่าอัลกุรอานไม่ได้มีข้อยกเว้นในการตำหนิตัวบุคคลเฉพาะหรือคนทั่วไป เพราะอัลกุรอานเคยตำหนิและตักเตือนท่านศาสนทูตมุฮัมมัดในประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับการใช้ชีวิตของท่านในครอบครัว รวมถึงยังบอกว่าการตัดสินใจอย่างของท่านในการบริหารปกครองนั้นไม่ถูกต้อง ยิ่งกว่านั้น แม้กระทั่งในเรื่องที่เกี่ยวกับวิธีการเรียกร้องเชิญชวนผู้คนของท่านด้วยซ้ำไป

ในจำนวนนั้นคือเหตุการณ์ของชายตาบอดคนหนึ่งที่เป็นสาวกของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้มาหาท่านศาสนทูต ซึ่งในขณะที่ท่านอยู่นอยู่กับการเชิญชวนหนึ่งในแกนนำของเผ่ากุร็อยช์ที่ท่านคาดหวังจะให้เข้ารับอิสลาม โดยที่ชายตาบอดคนนั้นไม่รู้ว่าคุณศาสนทูตมุฮัมมัดกำลังอยู่นอยู่กับการเชิญชวนนั้น เขาจึงได้เรียกท่านว่า “ได้โปรดสอนฉันจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงสอนท่านด้วยเถิด” เขาได้กระชับคยของท่านและกล่าวซ้ำไปมาหลายครั้ง จนทำให้ท่านศาสนทูตมีสีหน้าบึ้งด้วยความไม่พอใจ และหวังอยากให้ชายตาบอดคนนั้นรอกจนกว่าท่านจะเสร็จจากสิ่งที่กำลังอยู่นอยู่

หลังจากนั้นท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ก็ได้ผลออกไปจากชายตาบอดคนนั้น โดยไม่ได้ตอบคำถามใดๆ อัลกุรอานจึงบันทึกเรื่องราวที่เกิดขึ้นนั้นและให้มันปรากฏอยู่ในหน้าประวัติศาสตร์ และยังได้ฉายภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างละเอียด ด้วยการชี้แจงว่ามุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้ทำหน้าที่ของเขาไปโดยไม่ตอบคำถามใดๆ ไร้อย่างไร อัลกุรอานไม่ได้หยุดเพียงแค่นี้ แต่อัลกุรอานยังตามมาด้วยการตำหนิตานศาสนทูต และสั่งสอนชี้แนะอย่างเด็ดขาดว่าอย่าได้ทำเช่นนั้นอีกในบทหนึ่งของอัลกุรอาน ที่ถูกตั้งชื่อตามเหตุการณ์นั้นว่า “อะบะสะะ” (เขาทำหน้าบึ้ง) (ดูบทอะบะสะ โองการที่ 1-11) ทำให้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ได้กล่าวแก่ชายตาบอดคนนั้นทุกครั้งที่เขามาหาท่านหลังจากเหตุการณ์นั้นว่า “ยินดีต้อนรับ ชายที่ทำให้ฉันได้รับการติเตียนจากพระผู้อภิบาลของฉัน” แล้วท่านก็จะปูผ้าของท่านให้กับเขา

อัลกุรอานได้บันทึกเหตุการณ์อย่างมากมายที่เป็นการสั่งสอนและติเตียนศาสนทูตของอัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเราบางคนไม่อยากจะได้ยินเรื่องเช่นนั้นต่อหน้าคนอื่นด้วยซ้ำ แล้วจะเป็นไปได้หรือที่จะมีใครสักคนเผยแพร่ความผิดพลาดของเขา และยังได้บันทึกลงในหน้าประวัติศาสตร์ด้วยวิธีการนี้ หากเขาต้องการตำแหน่งและเกียรติเพื่อตัวเองจริงๆ !

นอกจากนี้ประวัติศาสตร์ยังได้บันทึกเหตุการณ์อย่างมากมายให้เราเห็นว่าศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้ใช้ชีวิตอย่างยากลำบากแค่ไหนในช่วงเวลาที่เฝ้าหวังว่าจะมีโองการอัลกุรอานถูกประทานลงมาแก่ท่าน เพื่อยืนยันถึงความสัจจริงและสถานะของท่าน หรือเพื่อลบข้อครหาในตัวท่านและครอบครัวท่าน แต่อัลกุรอานก็ยังไม่ถูกประทานลงมาแก่ท่านเสียที

ในจำนวนนั้นคือเหตุการณ์ที่กลุ่มชนของท่านที่ได้ตั้งตนเป็นปรปักษ์และคอยทำร้ายท่านไปขอความช่วยเหลือจากผู้ชาวคัมภีร์บางคนให้ช่วยเหลือพวกเขาในการทำสงครามกับมุฮัมมัด

ผู้รู้ชาวคัมภีร์ได้แนะนำพวกเขาให้ถามท่าน ศาสนทูตสามคำถาม ถ้าตอบได้ทั้งหมดเขาคือ ศาสนทูตตัวจริง แต่ถ้าเขาตอบไม่ได้เขาก็ไม่ใช่ ศาสนทูต พวกเขาจึงพากันไปถามท่าน ซึ่งท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้ตอบพวกเขาเป็นการท้าทายว่า “ฉันจะตอบพวกท่านในวันพรุ่งนี้”

แต่แล้วโองการอัลกรุอานก็ได้วางเงื่อนไขไว้ว่าท่านศาสนทูตมุฮัมมัด เป็นระยะเวลาหนึ่ง ทำให้พวกศัตรูพากันเยาะเย้ยท่าน เนื่องจากไม่มีคำตอบให้พวกเขา ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดจึงรู้สึกท้อแท้เป็นอย่างมาก ในเหตุการณ์นั้น โองการอัลกรุอานถูกประทานลงมาเพื่อตอบประเด็นดังกล่าวหลังจากนั้นถึงสิบห้าวัน พร้อมกันนั้นอัลกรุอานยังได้สั่งสอนท่านศาสนทูตมุฮัมมัดว่า เจ้าอย่าได้กล่าวว่าคุณจะทำได้ในวันพรุ่งนี้ นอกจากจะผูกกับพระประสงค์ของอัลลอฮ์ ด้วยการกล่าวว่า “อินชาอัลลอฮ์” (หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์) และคำตอบที่ล้ำช้านั้น แท้จริงแล้วเป็นการสอนบทเรียนจากอัลลอฮ์ให้กับเจ้า (บทอัล-กะฮ์ฟฺ โองการที่ 24)

อัลกรุอานได้บันทึกเหตุการณ์อย่างมากมายที่เป็นการสั่งสอนและเตือนสติ ศาสนทูตของอัลลอฮ์ในเรื่องที่พวกเราบางคนไม่อยากจะได้ยินเรื่องเช่นนั้นกับตัวเองต่อหน้าสาธารณะด้วยซ้ำ

การใส่ไคล้ที่มีอยู่อย่างต่อเนื่อง:

เป็นเรื่องน่าแปลกที่เรื่องราวและชีวิตของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) สามารถเป็นหลักฐานได้อย่างประจักษ์ชัดในความสัจจริงของท่าน

เพราะเป็นไปได้อย่างไรคนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ และใช้ชีวิตท่ามกลางกลุ่มชนที่ไม่รู้

หนังสือ สามารถที่จะปฏิสัมพันธ์กับพวกเขา เข้าร่วมวงสนทนากับพวกเขา -ในสิ่งที่ไม่ติด-สาละวนอยู่กับเรื่องปากท้องของตัวเองและครอบครัว เลี้ยงแกะหรือทำมาค้าขายเพื่อเป็นการเลี้ยงชีพ ไม่มีความสัมพันธ์ใดๆ กับบรรดานักปราชญ์ ช่วงเวลาดังกล่าวนี้นยาวนานถึงสี่สิบปีบริบูรณ์ แต่เพียงแค่ชั่วพริบตาเดียว เขากลับพูดคุยกับผู้คนในสิ่งที่พวกเขาไม่เคยเคยมาก่อน และเป็นสิ่งที่พวกเขาไม่เคยรับรู้มาจากบรรพบุรุษก่อนหน้านี้เลย ท่านได้เล่าให้พวกเขาฟังเกี่ยวกับเรื่องราวของคนในอดีต ประวัติศาสตร์ของการสร้างสรรพสิ่งทั้งหลาย และได้บอกเล่าชีวประวัติของบรรดาศาสนทูตก่อนหน้านี้อย่างละเอียด พร้อมกับแจกแจงบัญญัติต่างๆ ในทุกแง่มุมของชีวิตได้...

ข้อเท็จจริงดังกล่าวทำให้คนที่เปี่ยมปรีชาญาณ ท่านจากคนในกลุ่มชนของท่านเองต่างตื่นตระหนกเป็นอย่างมาก พวกเขาต่างกังงวยและฉงนที่จะอธิบายสิ่งที่ท่านนำมาให้พวกเขา จึงคิดกันว่า มีอะไรบางอย่างที่พอจะใส่ไคล้เพื่อโฆษณาชวนเชื่อให้ผู้คนออกจากท่าน?

เป็นการยากที่จะกล่าวอ้างว่าอัลกรุอานเป็นสิ่งที่ประดิษฐ์ของคนที่มีมุฮัมมัด ซึ่งมันไม่กินกับสติปัญญาของคนที่อ่านและใคร่ครวญมัน และมันเป็นไปไม่ได้ที่มุฮัมมัดจะเรียนรู้เอามาจากคนอื่น เพราะมุฮัมมัดนั้นใช้ชีวิตอยู่กับเวลาตลอดเวลา และพวกเขารู้ดีว่าชีวิตของเขาเป็นเช่นไร... ดังนั้นพวกเขาจึงใส่ไคล้ท่านอย่างสะเปะสะปะ ด้วยสิ่งใดสิ่งหนึ่งและด้วยสิ่งที่ตรงข้ามกับสิ่งนั้นด้วย บางทีก็กล่าวหาว่าท่านเอามาจากคนก่อนหน้านี้ และบางทีก็กล่าวหาว่าท่านได้ดูโลกนี้มันขึ้นมาเอง และบางทีก็กล่าวหาว่า มันเป็นแค่การเล่าเรื่องราวที่มาจากความฝัน ... แต่เมื่อพวกเขาไม่สามารถที่จะยืนยันเช่นนั้นได้ พวกเขาจึงกล่าวหาว่า ท่านเป็นนักไสยศาสตร์ หรือนักกัฏ หรือบางทีถึงขั้นกล่าวหาว่า เป็นคนบ้า!

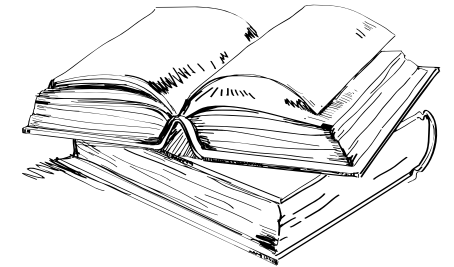
แท้จริงแล้ว มันคือเรื่องเล่าเดียวกัน ที่อาจจะแตกต่างกันตรงชื่อตัวละครเท่านั้น เพราะก่อนหน้านี้ ท่านศาสนทูตมุซา (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ก็เคยถูกใส่ไคล้ว่าเป็นนักไสยศาสตร์ไม่ใช่หรือ? และท่านศาสนทูตอิซา (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ก็เคยถูกใส่ไคล้ว่าเป็นคนบ้าไม่ใช่หรือ?

เช่นนี้แหละที่บรรดาศาสนทูตก่อนหน้านี้ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่านพวกท่านทั้งหลาย) ต่างก็เคยประสบมาก่อน ซึ่งเมื่อใดที่ศัตรูของพวกเขาหมดหนทางที่จะใส่ไคล้ พวกเขา ก็จะกล่าวหาว่าพวกท่านเป็นนักไสยศาสตร์หรือคนบ้า และนี่คือลักษณะของคนที่เป็นพยานเท็จ เมื่อใดก็ตามที่เขารู้สึกว่าคุณยืนของต้นสนคลอน และหลักฐานของเขาขาดความน่าเชื่อถือ เขาก็จะพลิกแพลงในทุกรูปแบบ และจะพยายามใส่ไคล้ด้วยทุกสิ่งที่พวกเขารู้ ทั้งนี้ก็เพื่อให้ตัวเองได้มีจุดยืนบ้าง แต่จากไหนเล่าที่เขาจะได้รับสิ่งนั้น!

ทำไมเราไม่ถือว่ามันเป็นเพียงความอัจฉริยะ:

ทุกคนเห็นพ้องกันว่าอัลลอฮ์ได้ให้สติปัญญาของมนุษย์มีความสามารถหรือการสร้างสรรค์ที่สูงสุดอดจนยากจะจินตนาการ อย่างไรก็ตามโดยธรรมชาติแล้วสติปัญญาก็มีขอบเขตในการคิดและประมวลผลมิใช่หรือ ในขณะที่สติปัญญาสามารถยืนยันการมีอยู่จริงของพระผู้อภิบาลผู้ทรงสร้างสรรค์ ผู้ทรงเดชานุภาพ และด้วยความยุติธรรมของพระผู้อภิบาลนี้เองที่ทรงกำหนดให้มีอีกชีวิตหนึ่งเตรียมไว้สำหรับการตอบแทนความดีหรือความชั่วที่มนุษย์ได้ทำไว้ กระนั้นก็ตาม

สติปัญญามีความสามารถพอหรือไม่ที่จะให้รายละเอียดปลีกย่อยอื่นๆ ที่ไม่มีหลักฐานหรือประจักษ์พยานมาบ่งชี้?

การศึกษาเรียนรู้อัลกรุอานทำให้เราถึงขอบเขตของความศรัทธาในแขนงต่างๆ และอัลกรุอานยังได้แจกแจงรายละเอียดเกี่ยวกับการเริ่มต้นสร้างสรรพสิ่งต่างๆ และมันจะสิ้นสุดอย่างไร นอกจากนี้อัลกรุอานยังได้ฉายให้เห็นสวนสวรรค์และความสุขสำราญที่มีอยู่ในนั้น ให้เห็นนรกและสภาพการลงโทษของมัน จำนวนประตูของมัน จำนวนเทวทูต (มลาอิกะฮ์) ที่คอยทำหน้าที่ตรงนั้น และได้นำเสนอข้อเท็จจริงต่างๆ อย่างละเอียดเกี่ยวกับสรรพสิ่งต่างๆ รวมถึงมนุษย์ ดังนั้นรายละเอียดต่างๆ พวกนี้ถูกอธิบายด้วยทฤษฎีทางปัญญาอันใดกันเล่า?

แน่นอน มันไม่มีทางที่จะอธิบายได้ด้วยความสามารถและความอัจฉริยะ มันมีความเป็นไปได้แค่สองทาง คือ มันอาจจะเป็นเรื่องโกหกมดเท็จและการคาดเดาคลุมเครือ หรือไม่ก็เป็นความจริงที่ได้มาด้วยการสอนและบอกเล่าให้ทราบ

วิทยาการสมัยใหม่ได้ยืนยันบางข้อเท็จจริงในอดีต โดยไม่มีการขัดแย้งใดๆ กับข้อมูลต่างๆ ในเวลานั้น เช่นเดียวกับที่มันสอดคล้องกับเรื่องราวเร้นลับต่างๆ มากมายที่ถูกบันทึกอยู่ในคัมภีร์แห่งฟากฟ้าก่อนหน้านี้

บางทีอาจจะเป็นคัมภีร์ที่ผ่านการปรับเปลี่ยน
จำนวนมาแล้วก็ได้:

ลองพิจารณาพิจารณาสักครู่ว่ามีความเป็นไปได้
หรือไม่ ขนาดไหน ถ้าจะมีการคัดลอกข้อมูลต่างๆ
เหล่านั้นจากคัมภีร์ของบรรดาศาสนทูตคนก่อนๆ?

หากเรามองข้ามประเด็นที่ว่าศาสนทูตมุฮัมมัด
(ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) เป็นคนที่อ่านไม่ออก
เขียนไม่ได้ และกลุ่มชนของท่านส่วนใหญ่ไม่รู้
หนังสือ และพวกเขาไม่มีความคุ้นเคยกับความรู้
เหล่านั้นมาก่อน และท่านก็ไม่เคยคบกับใครที่เป็น
ชาวคัมภีร์ก่อนหน้านี้ นอกจากการพบเจอระหว่าง
การเดินทางในช่วงที่ท่านยังเด็ก เป็นช่วงเวลาสั้นๆ
ในขณะที่มีญาติใกล้ชิดของท่านอยู่ด้วย และ
ข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ได้ยืนยันว่าบรรดาผู้รู้
ที่เชี่ยวชาญด้านคัมภีร์ต่างๆ ในยุคสมัยนั้นต่าง
ปกปิดความรู้และหวงแหนมัน ทั้งนี้เพื่อรักษา
ตำแหน่งของพวกเขา ซึ่งไม่ได้มีการเผยแพร่
ให้แก่ใครง่าย ๆ

หากเรามองข้ามประเด็นดังกล่าวทั้งหมด
ก็จะพบข้อเท็จจริงเบื้องต้นของผู้ศึกษาวิจัยคน
ไหนก็ตามว่า อัลกุรอานไม่ได้สอดคล้องกับทุกสิ่ง
ที่มีอยู่ในบรรดาคัมภีร์เล่มก่อนๆ แต่อัลกุรอาน
ถูกประทานลงมาเพื่อปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาที่ไม่ถูก
ต้อง (ที่ผ่านการบิดเบือนแก้ไขของผู้รู้ศาสนา
บางคน) และเติมเต็มเรื่องราวบางส่วนที่ขาดตก
บกพร่องไป และเผยถึงความรู้ที่พวกเขาได้ปกปิด
ทั้งยังอธิบายถึงความหลงผิดในหลักความเชื่อที่มี
อยู่ หรือพฤติกรรมบางประการที่ผู้รู้บางคน
ได้แอบอ้างไปยังศาสนาของบรรดาศาสนทูต
(ขอความสันติสุขจงมีแด่พวกท่านทั้งหลาย)
ทั้งที่แท้จริงแล้วไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกันเลย
ในอัลกุรอานจะมีตัวอย่างเหล่านั้นเต็มไปหมด
ด้วยปัจจัยทั้งหมดนี้มันเป็นไปได้หรือไม่ที่ท่าน
ศาสนทูตมุฮัมมัดจะเป็นลูกศิษย์ของพวกเขา
และได้คัดลอกความรู้จากพวกเขา?!

ข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ที่แตกต่าง:

คนที่ศึกษาเรียนรู้ด้วยใจเป็นกลาง ไม่ควรมองข้าม
ที่จะใช้เวลาพิจารณาว่า ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด
(ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ไม่ใช่ชาวอาหรับดอย
หรือ?

ประวัติศาสตร์ไม่บอกแก่เราดอกหรือว่า
ชนเผ่าอาหรับในเวลานั้นไม่ได้ครอบครองศิลปะใด
ที่เป็นความภาคภูมิใจนอกจากความคล่องแคล่ว
และการมีไหวพริบในการใช้ภาษา นวัตกรรมของพวกเขา
เขาก็ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากการมีบทกวีและ
บทกลอน พวกเขาต่างก็จัดที่ชุมนุม วงสนทนา
และงานฉลองเพื่อรำยกลอนกวีกันโดยเฉพาะ
และชนเผ่าหนึ่งจะมีสถานะสูงส่งหรือตกต่ำก็
ขึ้นอยู่กับบทกลอนที่ผ่านนั้นๆ ถูกกล่าวถึง!

และหนังสือประวัติศาสตร์และวรรณคดีต่างบอก
แก่เราว่าแทบจะไม่มีผู้ใดได้ร่ายบทกวีหรือร้อยแก้ว
นอกจากจะมีคนเติมต่อมันทันที ซึ่งพวกเขาจะเติม
เติมส่วนที่ขาดหาย และรู้ตัวว่ามีส่วนใดที่ขาดหายไป
และจะรีบตอบโต้แก้ไขมันด้วยวิธีของแต่ละคน เหล่า
นี้ถือเป็นสนามประลองของพวกเขา และเป็นตัววัด
อำนาจความเข้มแข็งและความพิเศษของพวกเขา

ดังนั้น เป็นไปได้หรือไม่ที่ศัตรูคนสำคัญที่สุดของ
พวกเขา ซึ่งเป็นคนที่พวกเขาไม่เคยคาดคิด
ไม่เคยเก็บสะสมกำลังเพื่อทำสงครามด้วย
ไม่เคยจะต่อสู้ ไม่เคยระวังจากเขามาก่อน
จู่ๆ คนผู้นี้ก็มาทำให้พวกเขาร่ายบทกวีให้ได้เทียบ
เท่าอัลกุรอาน หรือเหมือนเพียงสักเล็กน้อยของ
อัลกุรอานก็ยิ่งดี แต่กลายเป็นว่า ไม่มีใครกล้า
รับคำทำนนั้นนอกจากต่างคนต่างนั่งเงียบและ
หลบหน้าหนีไป!

เหตุใดที่ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุข
จงมีแด่ท่าน) ไม่หวาดหวั่นแม้แต่ขั้นน้อยที่จะท้าทาย
พวกเขาในเรื่องที่พวกเขาเชี่ยวชาญและเก่งกาจ
ที่สุด ซึ่งพวกเขาจะลุกฮือขึ้นมาเผชิญหน้ากับ
ท่าน ไม่ว่าจะตัวคนเดียวหรือเป็นหมู่คณะ

เพื่อหยุดยั้งและปราบท่าน และประกาศยืนยันแก่
ผู้คนทั้งหลายว่าสิ่งที่ท่านมานั้นเป็นเรื่องโกหก!

และหากเราสมมุติว่า ท่านศาสนทูตกล้าทำใน
เรื่องนั้น ก็เพราะท่านรู้ถึงระดับความสามารถของ
พวกเขาดี แล้วเหตุใดเล่าที่ท่านกล้าประกาศยืนยัน
ข้อเท็จจริงนี้ไปจนถึงคนรุ่นหลังสืบสุดถึง
วันกิยามะฮ์ ว่าไม่มีใครสามารถนำสิ่งที่
เหมือนกับอัลกุรอานมาได้เด็ดขาด หรือแม้เพียง
ส่วนหนึ่งจากอัลกุรอานก็ยังมีอาจจะนำมาได้
ไม่ว่าพวกเขาจะสมหวัมรวมตัวกันอย่างไรก็ตาม?!

มันคือการเผชิญหน้าที่ไม่มีใครกล้าท้าทาย
นอกจากคนที่หัวใจของเขาเต็มไปด้วยความเชื่อ
มั่นและมั่นใจในสิ่งที่เขาได้พูดออกไป ซึ่งมันเป็นไป
ตามนั้นจริง เพราะไม่มีชาวุรือยซ์คนใดที่
กล้ารับคำท้า และแม้กระทั่งผู้ที่เชี่ยวชาญใน
เรื่องบทกวีที่จะประพันธ์คำกล่าวเหมือนกับ
อัลกุรอานทั้งเล่มหรือให้เหมือนเพียงส่วนหนึ่งของมัน
ก็ตาม และนี่คือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึง
ปัจจุบัน ใครก็ตามที่พยายามหรือนึกคิดที่จะทำเรื่อง
นี้ตลอดหน้าประวัติศาสตร์ก็จะประสบกับความล้ม
เหลวอย่างไม่เหลือขึ้นดี จึงกลายเป็นเรื่องน่าหัวเราะ
เยาะในวงการของพวกเขาเอง และถูกล้อเลียน
ประชดประชันในเชิงวรรณกรรมระหว่างพวกเขา
กันเอง

ซูเราะฮ์ อัล-ฟาติหะฮ์

เป็นบทอัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ชาวมุสลิมใช้อ่านในละหมาดเข้าไปมาโดยตลอด ซึ่งมีความหมายโดยสังเขปดังนี้

ความหมายของบทอัล-ฟาติหะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์	ฉันขอเริ่มต้นด้วยพระนามของอัลลอฮ์ด้วยการแสดงถึงมารยาทและการเปิดเกียรติ ซึ่งพระองค์ทรงมีคุณลักษณะแห่งความเมตตาที่ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง
ผู้ทรงกรุณาปรานี	
ผู้ทรงเมตตาเสมอ	
การสรรเสริญทั้งหลายเป็นสิทธิของอัลลอฮ์	ฉันขอสดุดียกย่องอัลลอฮ์ด้วยทุกคุณลักษณะ การกระทำ และความโปรดปรานของพระองค์ ทั้งที่เปิดเผยและซ่อนเร้น พร้อมกับแสดงความรักและการเปิดเกียรติต่อพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงครอบครองกรรมสิทธิ์ ผู้ทรงบริหารจัดการ และผู้ทรงให้ความโปรดปรานต่อสรรพสิ่ง และสิ่งที่ถูกสร้างในโลกทั้งหลาย
ผู้ทรงกรุณาปรานี	
ผู้ทรงเมตตาเสมอ	
ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งวันตอบแทน	ผู้ทรงมีคุณลักษณะตามนัยและสภาพทั้งหมดของความเมตตา ซึ่งพระองค์ทรงมีความเมตตาทั่วไปต่อทุกสรรพสิ่งที่มีอยู่ในโลกนี้ และทรงมีความเมตตาเป็นการพิเศษโดยเฉพาะต่อปวงบ่าวผู้ศรัทธาของพระองค์
เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์เคารพ	เราขอนอบน้อมด้วยการเจาะจงเคารพภักดีต่อพระองค์เพียงผู้เดียวไว้พระผู้อภิบาลของเรา โดยเราจะไม่สร้างให้มีภาคีใดๆ ร่วมกับพระองค์ในรูปแบบต่างๆ ของการเคารพภักดี และเราขอวิงวอนขอจากพระองค์เพียงผู้เดียวในทุกกิจการ ซึ่งกิจการทั้งหมดล้วนอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ โดยไม่มีผู้ใดครอบครองมันแม้เพียงเท่าผงธุลี
ขอพระองค์ทรงแนะนำพวกข้าพระองค์ซึ่งทางอันเที่ยงตรง	โอ้อัลลอฮ์ได้โปรดชี้แนะเรา แนะนำเรา และช่วยเหลือเราให้อยู่ในแนวทางอันเที่ยงตรง และให้เราได้ยืนหยัดบนแนวทางนั้นจนกว่าเราจะพบพระองค์
(คือ) แนวทางของบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่พวกเขา	คือแนวทางที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่พวกเขาด้วยทางนำและการยืนยันได้แก่ บรรดาศาสนทูตและผู้มีคุณธรรม ที่รู้สัจธรรมและปฏิบัติตามมัน
มิใช่แนวทางของพวกที่ถูกกัฏ และมิใช่แนวทางของพวกที่หลงผิด	ได้โปรดให้เราห่างไกลและปกป้องเราจากแนวทางของผู้ที่พระองค์ทรงโกรธกริ้วพวกเขา เพราะพวกเขารู้สัจธรรมแต่ไม่ปฏิบัติตาม และจากแนวทางของผู้ที่หลงผิดหาสัจธรรมไม่เจอ เพราะความโง่เขลา และความบกพร่องของพวกเขาในการแสวงหามัน

ทุกคนมีคำพูดสุดท้ายของตัวเอง:

ในท้ายที่สุดนี้ คงเหลือคำพูดสุดท้ายที่อยากจะขอให้เราแต่ละคนได้ใช้ตัดสินและประกาศเจตน์ของเรากับอัลกุรอาน ด้วยประสบการณ์จริงของตัวเอง ไม่ว่าจะด้วยการอ่าน การศึกษา และการใคร่ครวญ พร้อมกับให้พยายามเลือกเล่มแปลความหมายอัลกุรอานที่เหมาะสมกับภาษาของตนเอง ถ้าหากว่าเขาไม่ใช่คนอาหรับ

ลกุรอานได้บอกว่าหลักฐานสำคัญที่สุดที่บ่งชี้ถึงความจริงจังในการเป็นศาสนทูตของมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ก็คือ ผลลัพธ์ที่หัวใจและปัญญาของเราได้รับมาจากการอ่าน และพินิจใคร่ครวญความหมายของอัลกุรอาน ตามที่พระองค์ได้ดำรัสว่า “มิเพียงพอแก่พวกเขาหรอกหรือ ที่เราได้ประทานคัมภีร์ให้แก่เจ้า ซึ่งได้ถูกอ่านให้แก่พวกเขาฟัง แท้จริงในการนั้นแน่นอนย่อมเป็นความเมตตาและเป็นการตักเตือนแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา” (บทอัล-อันกะบูต โองการที่ 51)

และการเรียกร้องเชิญชวนนี้ ขอเสนอไปยังทุกคน ให้ได้ลองศึกษาเรียนรู้และพินิจใคร่ครวญอัลกุรอาน คงไม่มีใครที่ปฏิเสธคำเชิญชวนนี้ นอกจากคนที่โง่เง่าแก่ให้กับหัวใจและปัญญาของเขาเองเท่านั้น (อัลกุรอานบทมุฮัมมัด โองการที่ 24).

การเคารพภักดีต่อพระเจ้าใน
อิสลาม มีข้อเท็จจริงอย่างไร?

อัลลอฮ์ผู้เป็นเจ้ามีความจำเป็นต้องพึ่งการเคารพภักดี
ของเราหรือไม่ ?

อัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง ไม่มีความจำเป็นต้องพึ่งการเคารพภักดีและ
การงานที่เราทำ ความสำเร็จและการรอดพ้นจากการถูกลงโทษ
ในอิสลามไม่ได้เกิดขึ้นด้วยปัจจัยเพียงแค่การประกอบพิธีกรรม
รูปแบบศาสนกิจ และการทุ่มเทพริศนอย่างเดียวเท่านั้น
แต่ขึ้นอยู่กับระดับความจริงใจในการเข้าหาอัลลอฮ์และ
ศรัทธาต่อพระองค์ ซึ่งจะต้องทำให้เกิดเป็นรูปธรรมด้วยการยก
ระดับจิตใจและจรรยาบรรณให้สูงส่ง รวมถึงการทำหน้าที่รับ
ใช้สังคมและมุ่งมั่นพัฒนาให้ก้าวหน้า

อัลลอฮ์พระผู้เป็นเจ้ามีความจำเป็นต้องฟังการเคารพภักดีของเราหรือไม่ ?

อัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง ไม่มีความจำเป็นต้องฟังการเคารพภักดีและการงานที่เราทำ ความสำเร็จและการรอดพ้นจากการถูกลงโทษในอิสลามไม่ได้เกิดขึ้นด้วยปัจจัยเพียงแค่การประกอบพิธีกรรมรูปแบบ ศาสนกิจ และการทุ่มเททรัพย์สินอย่างเดียวนั้น แต่ขึ้นอยู่กับระดับความจริงจังในการเข้าหาอัลลอฮ์และศรัทธาต่อพระองค์ ซึ่งจะต้องทำให้เกิดเป็นรูปธรรมด้วยการยกระดับจิตใจและจรรยา มารยาทให้สูงส่ง รวมถึงการทำหน้าที่รับใช้สังคมและมุ่งมั่นพัฒนาให้ก้าวหน้า

อัลลอฮ์ได้ดำรัสในอัลกุรอานว่า “และข้ามิได้สร้างญินและมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า ข้าไม่ต้องการปัจจัยยังชีพจากพวกเขา และข้าก็ไม่ต้องการให้พวกเขาให้อาหารแก่ข้า แท้จริง อัลลอฮ์คือผู้ประทานปัจจัยยังชีพอันมากมาย ผู้ทรงพลัง ผู้ทรงมั่นคง” (บทอัซ-ซารียาต โองการที่ 56-58)

ตอนที่มีคนถามว่าทศกิบลัตหรือซุมทิสของการละหมาดที่ถูกต้องคือทิศไหน เพราะการละหมาดในอิสลามจะให้มุ่งหน้าไปยังเมืองมักกะฮ์ (เมกกะ) แทนที่อัลลอฮ์จะตอบตรงๆ แต่พระองค์กลับเน้นย้ำว่า เนื้อแท้ของศาสนาที่แท้จริงนั้นให้อึดที่ความจริงจังในการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ การเข้าหาพระองค์ การทำความดี และการเอื้อประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ ความดีนั้นไม่ได้อยู่ที่รูปแบบผิวเผินภายนอกเยี่ยง การหันไปยังทิศตะวันออกหรือตะวันตกเท่านั้น อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า “หาใช่เนื้อแท้ของคุณธรรมไม่ กับแค่การที่พวกเจ้ามีหน้าของพวกเจ้าไปทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก แต่ว่าคุณธรรมที่แท้จริง นั้นคือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และศรัทธาต่อมลาอิกะฮ์ ต่อบรรดาคัมภีร์ และศาสนทูตทั้งหลาย การบริจาคทรัพย์ ทั้งๆ ที่มีความรักในทรัพย์นั้น แก่บรรดาญาติที่สนิท บรรดาเด็กกำพร้า บรรดาผู้ที่ยากจนและผู้ที่อยู่ในระหว่างการเดินทาง บรรดาผู้ที่มาขอ การบริจาคเพื่อไถ่ทาส และ เขาได้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระซะกาต และคุณธรรมที่แท้จริงนั้นคือบรรดาผู้ที่รักษาสัญญาของ พวกเขาโดยครบถ้วน เมื่อพวกเขาได้สัญญาไว้ และบรรดาผู้ที่อดทนในความทุกข์ยาก ความเดือดร้อน และขณะต่อสู้ในสมรภูมิ ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่พูดจริง และชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่มีความยำเกรง” (บทอัล-บะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 177)

อัลกุรอานได้เน้นย้ำแก่เราอีกว่าใครก็ตามที่มุ่งมั่นในการเคารพภักดีและอยู่ในครรลองของศาสนา ก็จะช่วยเอื้อประโยชน์แก่เขาและทำให้เขาประสบความสำเร็จ ส่วนใครที่ปฏิเสธศรัทธา ตัวเขาเองนั้นแหละ ที่จะขาดทุน ส่วนพระองค์อัลลอฮ์นั้นไม่ได้เดือดร้อนอะไรหรือต้องพึ่งพาเราแต่อย่างใด

ตอนที่มีคนถามว่าทศกิบลัตหรือซุมทิสของการละหมาดที่ถูกต้องคือทิศไหน เพราะการละหมาดในอิสลามจะให้มุ่งหน้าไปยังเมืองมักกะฮ์ (เมกกะ) แทนที่อัลลอฮ์จะตอบตรงๆ แต่พระองค์กลับเน้นย้ำว่า เนื้อแท้ของศาสนาที่แท้จริงนั้นให้อึดที่ความจริงจังในการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ การเข้าหาพระองค์ การทำความดี และการเอื้อประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ ความดีนั้นไม่ได้อยู่ที่รูปแบบผิวเผินภายนอกเยี่ยง การหันไปยังทิศตะวันออกหรือตะวันตกเท่านั้น

หลักการอิสลาม

คือการเคารพภักดีที่เป็นศาสนกิจสำคัญที่สุดในศาสนาอิสลาม มีดังนี้

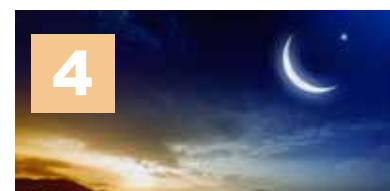
การศรัทธาและยืนยันว่าทุกการเคารพภักดีนั้นทำไป ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ และการปฏิบัติตาม ศาสนทูตมุฮัมมัด ด้วยการปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้า อื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูต ของอัลลอฮ์ (ดูในหน้า 32)

ดำรงการละหมาดที่ถูกกำหนดว่าเป็นบังคับ (ดูในหน้า 102)

จ่ายซะกาตแก่ผู้ที่มีสิทธิ์ (ดูในหน้า 106)

การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน (ดูในหน้า 108)

การประกอบพิธีหัจญ์ที่บัยตุลลอฮ์ อัล-หะรอม ณ เมืองมักกะฮ์ สำหรับคนที่มีความสามารถทั้งใน ด้านทรัพย์สินและสภาพร่างกาย (ดูในหน้า 110)

ทำไมจึงต้องมีการกำหนดให้ปฏิบัติและมีการทดสอบ?

ยังคงมีคนตั้งคำถามวนเวียนและทวนครั้งแล้วครั้งเล่า แม้จะต่างสำนวนกันว่า เป็นไปได้อย่างไรที่อัลลอฮ์จะทรงสร้างปากและฟัน รวมถึงกระเพาะอาหาร แต่พระองค์กลับตรัสว่า “พวกท่านจงถือศีลอด?” และเป็นไปได้อย่างไรที่พระองค์ทรงสร้างความสวยงามและอารมณ์ใคร่ แต่แล้วพระองค์ก็ตรัสว่า “พวกท่านจงลดสายตาให้ต่ำลงและสงวนความบริสุทธิ์ของตัวเอง” และบางครั้งก็กล่าวถามแก่กระทั้งว่า “ทำไมอัลลอฮ์ให้เรา มีร่างกายที่แข็งแรง แต่แล้วพระองค์ก็ทรงห้ามเราไม่ให้ทำร้ายกตีสี่และอธรรมผู้อื่น?”

ในความเป็นจริง มีคำตอบในเรื่องนี้อย่างชัดเจนแล้วในมนต์ศ็อนของอิสลาม อัลลอฮ์ได้ให้เรา มีความสามารถและมีความแข็งแรงก็เพื่อให้เราจัดการและควบคุม ไม่ใช่ปล่อยให้มันมาจัดการและควบคุมเรา ดังที่อัลลอฮ์ให้มีมาก็เพื่อให้เรา ชีและจุมัน ไม่ใช่ปล่อยให้มันมาชีและจุเรา ร่างกายและความแข็งแรงของเราก็เป็นเหมือนพาหนะที่ถูกสร้างมาเพื่อเราจะได้จัดการ ควบคุม และใช้งานให้เหมาะกับกาลเทศะ ไม่ใช่ปล่อยให้เกิดขึ้นไปในทางกลับกัน

ฉะนั้น ความสูงส่งและความเหนือกว่าของมนุษย์ คือ ความสามารถของเขาในการบริหารจัดการอารมณ์ความรู้สึก และควบคุมความใคร่และจิตใจให้อยู่ในร่องในรอย และรู้จักใช้พลังเหล่านี้ในสิ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์ ด้วยเหตุนี้เองอัลลอฮ์จึงให้มนุษย์มีความพิเศษที่แตกต่างจากสิ่งอื่น และได้เตรียมบททดสอบต่างๆ ให้แก่เรา และด้วยเหตุนี้เองที่อัลลอฮ์ได้สร้างเรามา

ดังที่อัลกุรอานได้กล่าวไว้ว่า “แท้จริง เราได้สร้างมนุษย์จากน้ำเชื้อผสมหยดหนึ่ง เพื่อเราจะได้ทดสอบเขา ดังนั้นเราจึงทำให้เขาเป็นผู้ได้ยิน เป็นผู้ได้เห็น แท้จริงเราได้ชี้แนะแนวทางให้แก่เขาแล้ว บ้างก็เป็นผู้กตัญญู

และบ้างก็เป็นผู้เนรคุณ” (บท อัล-อินซาน โองการที่ 2-3)

เคราะห์กรรมและความทุกข์ยากใดก็ตามที่มนุษย์ได้ประสบ ล้วนเป็นบททดสอบเพิ่มเติมเพื่อให้เราปรับปรุงสภาพของจิตวิญญาณ จรรยา มารยาท และความศรัทธาของเรา และเพื่อให้เราทวนกลับสู่การทบทวนเป้าหมายและจุดยืนของเราต่อการมีชีวิตนี้ ดังที่อัลกุรอานได้ระบุว่า “และแน่นอน เราจะทดสอบพวกเจ้าด้วยส่วนหนึ่งจากความกลัว ความหิว และความสูญเสีย ไม่ว่าในทรัพย์สิน ชีวิต และพืชผล และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่อดทน คือบรรดาผู้ที่เมื่อมีเคราะห์ร้ายมาประสบแก่พวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า แท้จริงพวกเราเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และแท้จริงพวกเราจะกลับไปยังพระองค์” (อัลกุรอาน บทอัล-บะเกาะเราะฮ์ โองการ 155-156)

เช่นนี้แหละ ชีวิตในโลกดุนยา คือพื้นที่เพื่อให้เราได้ก้าวหน้าหรือถดถอยลงในด้านความศรัทธาและจรรยา มารยาท แม้ว่าอัลลอฮ์จะให้โอกาสแก่เราหลายต่อหลายครั้งเพื่อให้ได้รับทางนำและเปลี่ยนแปลงชีวิต แต่พระองค์ก็ไม่ได้บังคับเราให้เป็นเช่นนั้น พระองค์กลับเปิดโอกาสให้เราเลือกเอง และแนะนำให้เราฟื้นฟูแผ่นดินและก่อประโยชน์แก่เพื่อนมนุษย์ และให้ใช้ประโยชน์จากความผิดพลาดและความหลงผิดที่เราได้ด้วยการทวนกลับ และสำนึกผิดต่อพระองค์ในทุกครั้งที่เราก่อทำความผิดและพลาดพลั้งไป ในเรื่องนี้ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “หากแม้ว่าพวกท่านไม่มีบาปใดๆ เลย แน่แน่นอนว่าอัลลอฮ์ก็จะทรงพรากพวกท่าน แล้วพระองค์ก็จะทรงให้มีประชาชาติใหม่มาแทน ซึ่งพวกเขาจะทำบาป และพวกเขาได้ขอภัยโทษ แล้วพระองค์ก็จะทรงอภัยโทษให้กับพวกเขา” (มุสลิม หมายเลข 2749)

“

ความสูงส่งและความเหนือกว่าของมนุษย์ คือ ความสามารถของเขาในการบริหารจัดการอารมณ์ความรู้สึก และควบคุมความใคร่และจิตใจให้อยู่ในร่องในรอย และรู้จักใช้พลังเหล่านี้ในสิ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์

การละหมาด

บางที่ท่านอาจจะตั้งคำถามว่ามันคืออะไรกันแน่ เมื่อท่านเห็นด้วยตา หรือเห็นผ่านสื่อออนไลน์ ว่า มีมุสลิมหลายต่อหลายคนได้มุ่งหน้าไปยังทิศหนึ่งเป็นการเฉพาะ โดยที่พวกเขาได้ยิน กัมโค้ง และกัมลงกราบ ประหนึ่งว่าพวกเขาได้ตัดขาดจากโลกแห่งวัตถุที่อยู่รายล้อมพวกเขา

ตกลงการละหมาดของชาวมุสลิมคืออะไรกันแน่?

การละหมาดถือเป็นเรื่องสำคัญที่สุดของอิสลาม เพราะมันเป็นแนวทางสำคัญที่สุดที่จะทำให้ได้ใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ วังวอนขอและนอบน้อมต่อพระองค์ ดังที่อัลลอฮ์ได้ดำรัสแก่ศาสนทูตของพระองค์ว่า “จงสุญูด (ก้มลงกราบ) และเข้าใกล้อัลลอฮ์เถิด” (บทอัล-อะลัก โองการที่ 19) ด้วยเหตุนี้การละหมาดจึงถือเป็นรากฐานหรือหลักการประการที่สองของหลักการอิสลามถัดจากการกล่าวปฏิญาณทั้งสอง

ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “อิสลามมีรากฐานห้าประการ ได้แก่ การกล่าวปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ และการดำรงละหมาด...” (ดูบันทึกโดยอัล-บุคอรี หมายเลข 8)

อิสลามสอนว่ามุสลิมจะได้รับผลบุญจากการละหมาดของเขาเท่าที่หัวใจของเขามีความบริสุทธิ์ รวมถึงความมุ่งมั่นตั้งใจ ความรู้สึกจริงจัง ความจริงใจในการวอนขอต่ออัลลอฮ์ และความรู้สึกที่ได้อยู่ใกล้ชิดกับพระองค์ ด้วยสิ่งที่ทำให้จิตใจมีความสงบ ด้วยเหตุนี้การละหมาดจึงเป็นสิ่งที่ทำให้ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) มีความสุขมากที่สุดเมื่อได้ทำ

จากตรงนี้ อัลกุรอานจึงแนะนำให้เราได้ดำรงการละหมาด ไม่ใช่แค่การปฏิบัติให้ผ่านๆ แต่การดำรงละหมาดด้วยความจริงจังนั้น มันจะหลอมรวมอวัยวะต่างๆ เข้ากับสติปัญญา หัวใจ และจิตวิญญาณเข้าด้วยกัน ฉะนั้นเมื่อเราได้ละหมาด มันก็จะเป็นตัวกระตุ้นที่ดีที่สุดให้เราทำความดีอื่นๆ คอยเตือนให้เราได้ห่างไกลจากความผิดและการก่อความเสียหายต่างๆ ด้วย ดังนั้น การรำลึกถึงอัลลอฮ์ และการเข้าหาพระองค์จึงเป็นการกระทำที่สำคัญที่สุดเหนือสิ่งอื่นใดสำหรับมนุษย์ (ดูบทอัล-อันกะบูต โองการที่ 45)

ส่วนใครที่คิดว่าการละหมาดเป็นเพียงการออกกำลังกาย ที่เริ่มต้นด้วยการชำระและการทำความสะอาดแค่นั้นเอง แสดงว่าเขาพลาดที่จะคิดให้เห็นทะลุทะลวงไปว่า แท้จริงท่าทางต่างๆ ของการละหมาดทั้งการกระทำและคำกล่าวทั้งหมด ล้วนแสดงถึงความยิ่งใหญ่และเป็นการทักเตือนอัลลอฮ์ในจิตใจของคนๆ หนึ่ง ซึ่งคำแรกๆ ที่คนละหมาดจะกล่าวพร้อมๆ กันยกมือทั้งสองขึ้นมาก็คือ “อัลลอฮุอักบัร – อัลลอฮ์ทรงยิ่งใหญ่ที่สุด” หลังจากนั้นเขาก็จะกัมโค้ง (รุกูอ์) พร้อมๆ กับการสร้างความรู้สึกให้สัมผัสถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ และยอมรับในความอ่อนแอของตนเอง แล้วเขาก็จะกล่าวว่า “สุบหานะ ร็อบบียัล อะซีม – มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระผู้อภิบาลของฉันผู้ทรงยิ่งใหญ่” ถัดจากนั้นเขาก็จะก้มลงกราบต่ออัลลอฮ์ (สุญูด) เพื่อสร้างความใกล้ชิดกับพระองค์และวอนขอการตอบรับการวังวอนของเขา ซึ่งเขาจะวางหน้าผากและจมูกจรดไปกับพื้น แล้วกล่าวว่า “สุบหานะ ร็อบบียัล อะอูลา – มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระผู้อภิบาลของฉันผู้ทรงสูงส่ง” นอกจากนี้เขาจะวังวอนขอในสิ่งที่ตัวเองต้องการต่อพระผู้อภิบาลของเขา เช่นนี้แหละคือทุกอิริยาบถที่มีอยู่ในท่าทางและคำกล่าวต่างๆ ของการละหมาด ซึ่งไม่ได้เป็นท่าทางที่เคลื่อนไหวไปมาและการพิมพ์เพียงอย่างเดียว แต่มันคือช่วงเวลาที่มีค่ามากที่สุดที่ผู้ศรัทธาคนหนึ่งจะติดต่อกับพระผู้ทรงอภิบาลและผู้ทรงสร้างเขา ผู้ที่ทำให้เขามีชีวิตและได้รับความโปรดปรานต่างๆ ทำให้ชีวิตมีความสุขสำราญ

“

การละหมาดเป็นสิ่งที่ทำให้ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) มีความสุขมากที่สุด

มัสยิดอัล-หะรอม คือมัสยิดที่สำคัญที่สุดสำหรับชาวมุสลิม โดยในนั้นจะมีกะอฺบะฮ์ที่สร้างโดยศาสนทูตอิบรอฮีม ซึ่งเป็นอาคารทรงสี่เหลี่ยมที่อัลกุรอานได้สั่งให้ชาวมุสลิมมุ่งหน้าไปยังทิศนั้นเพื่อทำการละหมาดไม่ว่าเขาจะอยู่มุมใดของโลกก็ตาม พร้อมกับเชื่อว่ อาคารดังกล่าวนี้ไม่ได้ให้โทษหรือประโยชน์ใดๆ แก่เขา

อัลลอฮ์ได้กำหนดบังคับให้ชาวมุสลิมละหมาดห้าเวลาทั้งกลางวันและกลางคืน โดยอนุญาตให้ละหมาด ณ ที่ใดก็ได้ กระนั้นก็ตามได้ส่งเสริมให้ละหมาดที่มัสยิด ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการเชื่อมสัมพันธ์และสร้างไมตรีให้มีความแน่นแฟ้นระหว่างชาวมุสลิมด้วยกัน นอกจากนี้ยังทำให้มีการเอื้อเฟื้อช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งในเรื่องศาสนาและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับโลกแห่งวัตถุ

เจกเซนที่อิสลามได้ส่งเสริมให้ชะม๊กเข้มข้นทำสิ่งที่เป็นการปฏิบัติหรือศาสนกิจโดยอาสา (นั่นคือการละหมาดที่ไม่ได้เป็นภาคบังคับ) ตราบที่มุสลิมยังสามารถปฏิบัติได้

ชาวมุสลิมจะละหมาดโดยมุ่งไปยังทิศของกะอฺบะฮ์ ซึ่งเป็นอาคารทรงสี่เหลี่ยมหลังแรกทีสร้างโดยศาสนทูตอิบรอฮีมผู้ที่ถูกพรณนาว่าเป็นบิดาของบรรดาศาสดาทั้งหลาย (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ตั้งอยู่ในเมืองมักกะฮ์ เป็นเมืองที่อยู่ทางทิศตะวันตกของคาบสมุทรอาหรับ นอกจากนี้ยังเป็นสถานที่ที่บรรดาศาสดา (ขอความสันติสุขจงมีแด่พวกท่าน) ได้มาทำหัจญ์ และชาวมุสลิมรู้ดีว่าก่อนหินที่ถูกสร้างขึ้นเหล่านั้นไม่ได้ก่อให้เกิดโทษหรือเอื้อประโยชน์แต่อย่างใด อย่างไรก็ตามอัลลอฮ์ได้สั่งใช้ให้มุ่งไปยังทิศนั้นในขณะละหมาด ทั้งนี้ก็เพื่อหลอมรวมชาวมุสลิมทุกคนให้อยู่ในทิศทางเดียวกัน

การอะซาน

เสียงเรียกที่เป็นการเตือนผู้คนให้รู้ว่าได้เวลาละหมาด และเชิญชวนพวกเขาเพื่อให้มุ่งไปยังมัสยิดนั้น เรียกกันว่า “อะซาน”

อะซานถือว่าการรำลึกถึงอัลลอฮ์และการเทิดเกียรติต่อพระองค์ในรูปแบบหนึ่ง ทั้งยังเป็น การสร้างความพร้อมแก่ชาวมุสลิมเพื่อเข้าสู่การละหมาด และนี่คือสำนวนของมัน

1. อัลลอฮุอักบร (อัลลอฮ์ทรงยิ่งใหญ่ที่สุด) กล่าวสี่ครั้ง
2. อัชชะดฺ อัลลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ (ข้าพเจ้า ขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์) กล่าวสองครั้ง
3. อัชชะดฺอันนะ มุฮัมมะดัน เราะซูลุลลอฮฺ (ข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่ามุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์) กล่าวสองครั้ง
4. หัยยะ อะดัล ศะอะลาฮ์ (มาสู่การละหมาดเถิด) กล่าวสองครั้ง
5. หัยยะ อะลัล ฟะลาห์ (มาสู่ชัยชนะเถิด) กล่าวสองครั้ง
6. อัลลอฮุอักบร (อัลลอฮ์ทรงยิ่งใหญ่ที่สุด) กล่าวสองครั้ง
7. ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์)

การจ่ายชะกาด

ทุกคนเชื่อว่าจำเป็นที่จะต้องแก้ไขปัญหช่องว่างความร่ำรวยล้นฟ้าและความยากจนข้นแค้นที่มันต่างกันอย่างสุดขั้ว และยังมีช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนยากจนมากเพียงใด มันก็จะยิ่งทำให้สังคมมีความเหลื่อมล้ำมากขึ้นเท่านั้น และมันยิ่งจะทำให้เกิดปัญหาที่เลวร้าย การก่ออาชญากรรมและการแตกแยก ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจ แนวคิดทางปรัชญา และกฎหมายข้อบังคับในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวมีความหลากหลาย แล้วอิสลามมีวิธีการจัดการแก้ไขปัญหานี้อย่างไรบ้าง ?

ในทุกปีอัลลอฮ์ได้กำหนดบังคับให้ชาวมุสลิมที่มีฐานะร่ำรวยต้องจ่ายทาน 2.5% จากจำนวนทรัพย์สินที่เกินของพวกเขาจากที่สมบัติที่เก็บไว้ใช้ส่วนตัว เพื่อมอบให้กับบรรดาคนยากจนและขัดสน และพระองค์กำหนดให้มันเป็นหลักข้อที่ตามมาจากการอิสลามอีกด้วย

การจ่ายชะกาดไม่ใช่ความอารีของคนรวยที่ต้องให้กับคนยากจน แต่มันเป็นสิทธิของคนยากจนที่ต้องได้มาจากทรัพย์สินของคนรวย มันต้องถึงมือคนที่มีความจำเป็นโดยที่ผู้รับไม่ต้องร้องขอหรือดูหมิ่นศักดิ์ศรีของเขา

การมอบทรัพย์สินเพียงเล็กน้อยนี้ คือเกณฑ์บังคับสำหรับมุสลิมที่มีฐานะร่ำรวย ส่วนจะบริจาคจำนวนสูงสุดเท่าใดนั้นเป็นความสมัครใจที่เปิดโอกาสให้แข่งขันกันได้อย่างเต็มที่ ซึ่งผลของการให้นั้นย่อมปรากฏให้เห็นในชีวิตของพวกเขา ทั้งในด้านสุขภาพและทรัพย์สิน ทั้งในเรื่องการได้รับอานวยพรจากพระเจ้าและมีความสุข ส่วนในโลกอาคิเราะฮ์นั้นจะเต็มไปด้วยผลบุญและรางวัลการตอบแทนที่เพิ่มพูนมากมาย

ดังที่อัลกุรอานได้ระบุถึงเรื่องนี้ว่า บรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์สินของพวกเขาเพื่อความพอพระทัยของอัลลอฮ์นั้น จะเป็นดังเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่งที่งอกขึ้นเป็นเจ็ดรวง ในแต่ละรวงนั้นมีร้อยเมล็ด แสดงว่ามันเพิ่มพูนถึงเจ็ดร้อยเท่า อย่างไรก็ตาม อัลลอฮ์จะทรงเพิ่มพูนมากกว่านั้นอีก ซึ่งขึ้นอยู่กับความจริงใจและเจตนาของคนที่บริจาค และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงปัญญาอันล้ำลึก ผู้ทรงรอบรู้ในรายละเอียดของทุกสิ่งทุกอย่าง (บทอัล-บะเกาะเราะฮ์ ซูเราะฮ์ 261)

อัลกุรอานได้แจ้งแก่เราว่าคนที่บริจาคทรัพย์สินแก่ผู้ที่มีความขัดสนนั้น เป็นการชำระและขัดเกลาจิตใจให้บริสุทธิ์ อัลกุรอานได้กล่าวถึงท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์โดยตรงว่า “(มุฮัมมัด) เจ้าจงเอาส่วนหนึ่งจากทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาเป็นทาน เพื่อทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ และล้างมลทินของพวกเขาด้วยส่วนที่เป็นทานนั้น” (บทอัล-เตาบะฮ์ ซูเราะฮ์ 103)

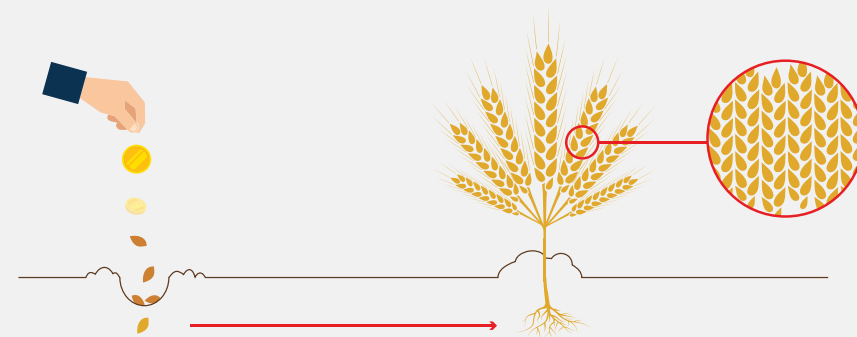
และอัลกุรอานได้แจ้งแก่เราอีกว่า คนที่ตระหนี่ถี่เหนียวไม่ยอมบริจาคทรัพย์สินที่มีอยู่ และไม่ช่วยเหลือบรรดาคนยากจนและขัดสน เขานั้นแหละคือคนที่ขาดทุนเป็นลำดับแรก เพราะเขากำลังตระหนี่ถี่เหนียวต่อตัวเขาเองในชีวิตที่ผาสุกทั้งในโลกนี้และโลกหน้า (บทมุฮัมมัด ซูเราะฮ์ 38)

การปฏิบัติในหลักการอิสลามที่ยิ่งใหญ่ประการนี้ได้สร้างสังคมให้เกิดความมั่นคง และได้สร้างเสถียรภาพให้เกิดขึ้นระหว่างชนชั้นต่างๆ ที่มีอยู่ ดังนั้น การจ่ายชะกาดแก่คนที่มียศิทธิ์จะไม่ทำให้ความมั่งคั่งในทรัพย์สินกระจุกอยู่ในกลุ่มเฉพาะและมีการครอบครองแต่เพียงผู้เดียว ด้วยเหตุนี้ ในประวัติศาสตร์ของชาวมุสลิมช่วงแรกๆ จึงเกิดเหตุการณ์ถึงขั้นที่ว่าชะกาดล้น จนต้องตามหาคนที่มารับชะกาดและความช่วยเหลือของรัฐจากเมืองต่างๆ แต่ก็ไม่พบคนที่รับมันเนื่องจากทุกคนล้วนได้รับสิทธิอย่างถ้วนทั่วแล้ว

นอกจากนี้ มันยังทำให้เกิดสัมพันธไมตรีและความรักกลมเกลียวกัน เพราะจิตใจของมนุษย์มักจะรักคนที่ทำดีต่อเขา ด้วยเหตุนี้ คนที่อยู่ในสังคมมุสลิมจึงมีความรักกลมเกลียวกันประหนึ่งอาคารที่ยึดเหนี่ยวซึ่งกันและกัน เป็นเหตุให้ลดการลักขโมย การปล้นสะดม และการฉ้อฉล

“

อัลกุรอานได้เปรียบเทียบบรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์สินของพวกเขาเพื่อความพอพระทัยของอัลลอฮ์นั้น เป็นดังเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่งที่งอกขึ้นเป็นเจ็ดรวง ซึ่งในแต่ละรวงนั้นมีร้อยเมล็ด แสดงว่ามันเพิ่มพูนเป็นเจ็ดร้อยเท่า

การถือศีลอด

เราต่างพากันประหลาดใจต่อคนที่สามารถควบคุมจิตใจของตัวเองได้ และยังสามารถที่จะหักห้ามตัวเองจากการบริโภคสิ่งต่างๆ ทั้งนี้เพียงเพื่อรักษาสุขภาพหรือลดน้ำหนัก หรือทำตามคำแนะนำของแพทย์ และเรายังถือว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความสำเร็จในการบริหารอารมณ์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่และมีความสำคัญ

แต่การถือศีลอดของชาวมุสลิมนั้นได้สร้างสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า เพราะมันเป็นการขัดเกลาจิตใจ การควบคุมตัวเองและอารมณ์ใคร่ นอกจากนี้ยังเป็นการปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของพระเจ้า ผู้ทรงปรีชาญาณที่สุด

การถือศีลอดเป็นหลักการอิสลามข้อที่สี่ ซึ่งอิสลามได้กำหนดบังคับให้คนที่มีความสามารถต้องถือศีลอด และงดเว้นจากเหตุที่ทำให้การถือศีลอดเสีย อันได้แก่ การกิน การดื่มและการมีเพศสัมพันธ์ เริ่มตั้งแต่แสงอรุณขึ้นจนถึงตะวันตกดินในทุกๆ วันของเดือนเราะมะฎอน ซึ่งเป็นเดือนที่เฝ้าตามปฏิทินจันทรคติของอิสลาม

ท่านศาสนทูตของอิสลาม (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) จึงเตือนว่า คนที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตและไม่สามารถทำให้จรรยา มารยาทของเขาดีขึ้นหลังจากที่ได้ถือศีลอดแล้ว ก็แสดงว่าเขาไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ จากการถือศีลอดของเขาเลย

อัลกุรอานได้บอกแก่เราว่า การถือศีลอดเคยถูกกำหนดบังคับแก่ประชาชาติต่างๆ ก่อนหน้านี้แล้ว แม้ว่าอาจจะมียุคที่แตกต่างกัน แต่ก็ยังคงเป้าหมายเดียวกันและไม่ได้เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด นั่นคือ เพื่อให้เกิดการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และการยำเกรงต่อพระองค์ (อัลกุรอาน บทอัล-บะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 183)

หลังจากที่มุสลิมสามารถเอาชนะอารมณ์ใคร่ซึ่งเดิมทีเป็นที่ยินยอมสำหรับเขาในช่วงเวลาเฉพาะช่วงที่ถูกกำหนดในทุกๆ วัน ตามจำนวนวันที่บัญญัติไว้ ก็จะช่วยทำให้เขาเป็นนายของจิตใจที่สามารถที่จะควบคุมมันได้ และป้องกันไม่ให้เกิดอกุศลภายใต้อารมณ์ใคร่ต้องห้ามในช่วงเวลาอื่นๆ ของสถานการณ์ในชีวิตของตน ด้วยเหตุนี้ ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) จึงเตือนว่า คนที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตและไม่สามารถทำให้จรรยา มารยาทของเขาดีขึ้นหลังจากที่ได้ถือศีลอดแล้ว แสดงว่าเขาไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ จากการถือศีลอดของเขาเลย ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ผู้ใดที่ไม่ละทิ้งการพูดเท็จและยังปฏิบัติอยู่อีก (ในขณะที่ถือศีลอด) ดังนั้นไม่ใช่ความจำเป็นเลยสำหรับอัลลอฮ์ที่เขาผู้นั้นต้องละทิ้งอาหารการดื่มกินของเขา” (อัล-บุคอรีย หมายเลข 1804)

อัลกุรอานได้บอกแก่เราว่า การถือศีลอดเคยถูกกำหนดบังคับแก่ประชาชาติต่างๆ ก่อนหน้านั้นแล้ว แม้ว่าอาจจะมียุคที่แตกต่างกัน แต่ก็ยังคงเป้าหมายเดียวกันและไม่ได้เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด นั่นคือ เพื่อให้เกิดการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์และการยำเกรงต่อพระองค์

นอกจากนี้ความหิวกระหายของคนถือศีลอดยังกลายเป็นแรงจูงใจที่ยิ่งใหญ่ กระตุ้นให้เขาช่วยเหลือคนที่ยากจนขัดสนและคนที่ตกอยู่ในสภาพที่หิวกระหายจากการไม่มีอาหารและเครื่องดื่ม โดยที่พวกเขาไม่รู้จะหาที่ไหนและไม่มีทางเลือกใดๆ เลย ทั้งนี้เพราะตัวเขาได้เคยลิ้มลองความทุกข์ยากบางส่วนที่คล้ายกับสภาพของผู้คนที่อดอยากเหล่านั้นมาแล้ว

การที่อิสลามกำหนดบังคับให้มุสลิมได้ถือศีลอดนั้น จะทำให้เขาได้นึกถึงความหิวกระหายของคนที่ยากจนขัดสน และความต้องการของพวกเขาต่ออาหารเพื่อประทังชีวิต

หัวใจ

เป็นเรื่องปกติที่ศาสนาส่วนมากจะมีการชุมนุมเพื่อประกอบพิธีกรรมบางอย่าง เพื่อแสดงถึงการเคารพภักดีและการนับถือต่อพระเจ้าของพวกเขา แต่มีการชุมนุมซึ่งรู้จักกันเป็นที่แพร่หลายและมีจำนวนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในรอบปี นั่นคือการชุมนุมเพื่อประกอบพิธีหัจญ์ ในศาสนาอิสลาม ซึ่งในแต่ละปีจะมีการชุมนุมของชาวมุสลิมมากถึงสามล้านคนในพื้นที่เล็ก ๆ ที่เดินทางมาบำเพ็ญศาสนกิจอันศักดิ์สิทธิ์นี้

การประกอบพิธีหัจญ์ในอิสลามคืออะไร?

การประกอบพิธีหัจญ์ถือเป็นหลักการอิสลามประการที่ห้า เป็นศาสนกิจที่กำหนดเป็นภาคบังคับเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในชีวิต สำหรับคนที่มีความสามารถทั้งในด้านทรัพย์สินและร่างกายเท่านั้น

มันคือการชุมนุมครั้งยิ่งใหญ่ ที่จะลายความเป็นชนชั้น เชื้อชาติ วงศ์ตระกูล ขนบธรรมเนียม การแต่งกาย และฐานะทางการเงิน ทุกคนจะสวมผ้าแบบเดียวกัน สีเดียวกัน เปล่งสำนวน เดียวกัน ที่แสดงถึงแก่นแท้ของความสามัคคีระหว่างมนุษย์กับพระผู้อภิบาลของเขา “ลับบัยกัลลอลฮุมมะ ลับบัยกั, ลับบัยกะ ลา ชะวีเราะ ละกะ ลับบัยกั, อินนัลหัมดะ วันนิอมะตะ ละกะ วัลลัลกั, ลา ชะวีเราะ ลัก”

หมายถึง ฉันได้ตอบสนองพระองค์แล้ว ไฉ้พระผู้อภิบาล ฉันได้ตอบสนองครั้งแล้วครั้งเล่า เพื่อพระองค์ ไฉ้พระผู้อภิบาล พวกเราได้เดินทางมาในขณะที่เราได้กล่าวด้วยวาจาและยืนยัน ด้วยหัวใจว่าพระองค์เพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นที่สมควรแก่การเคารพภักดี โดยไม่มีผู้ใดอีกที่สมควร นอกจากพระองค์ และพระองค์คือผู้ที่สมควรแก่การสรรเสริญและการสดุดีที่สมบูรณ์ พระองค์คือผู้ทรงสร้าง ผู้ประทานความโปรดปราน ผู้ทรงครอบครองกรรมสิทธิ์ต่างๆ โดยไม่มีภาคใดๆ ร่วมกับพระองค์

การประกอบพิธีหัจญ์ถือเป็นการเดินทางแห่งศรัทธา ในระหว่างนั้นมุสลิมจะมีการใช้ชีวิต การปฏิบัติ และกล่าวถ้อยคำต่างๆ ที่แตกต่างกันไป โดยทั้งหมดนั้นมีเป้าหมายสูงสุด เพื่อเป็นการรำลึกถึงอัลลอฮ์และการยำเกรงต่อพระองค์ รวมถึงการแสดงตนว่าต้องพึ่งพาและ ขัดสนต่อการช่วยเหลือของพระองค์ และวอนขอการอภัยโทษและผลบุญจากพระองค์ ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “แท้จริงแล้ว การเวียน ญะราฟาอ์รอบกะอฺบะฮ์และการเดินสะอ์ในช่วงประกอบพิธีหัจญ์ มีขึ้นเพื่อให้มีการรำลึกถึง อัลลอฮ์” (อิบนุ อับีษะบะฮ์ หมายเลข 15334)

ชุดเสื้อผ้าของผู้เดินทางเข้าสู่เมืองมักกะฮะ
เพื่อประกอบพิธีหัจญ์ หลังจากที่ได้
ถอดเสื้อผ้าปกติ แล้วสวมผ้าสอเฟินแทน
ทั้งนี้เพื่อแสดงถึงความอ่อนน้อมต่ออัลลอฮ์
และความเสมอภาคของคนที่มีมุงหน้า
มาทำหัจญ์

A close-up photograph of two hands, one slightly above the other, cupping a small, blue, paper-cut house. The house has a triangular roof and four square windows arranged in a 2x2 grid. The hands are positioned to support the house from below, with the fingers gently curled. The background is a neutral, light-colored surface.

ครอบครัวในอิสลาม

เราสามารถที่จะพูดได้ว่าครอบครัวส่วนใหญ่ในยุคปัจจุบัน
เปรียบได้เหมือนกับกลุ่มคนที่มีกุญแจหลายดอกเพื่อเข้าบ้าน
หลังเดียวกัน !

และกลับกลายเป็นว่ามีหลายคนได้ละทิ้งภาระหน้าที่ที่แท้จริงต่อภรรยาและลูกๆ ซึ่งถือเป็นเรื่องที่น่าเสียดายอย่างยิ่ง สิ่งใดกันที่เป็นเหตุยั้งยั้งเขาไม่มีความสุขกับการใช้ชีวิต โดยไม่ยอมแบกรับภาระหน้าที่ดังกล่าวนั้น?

แม้ว่าจะมีแนวโน้มดังกล่าวอย่างเห็นได้ชัดในยุคปัจจุบัน แต่จริงๆ แล้ว มันก็เคยเกิดขึ้นกับคนบางคนมาตั้งแต่ช่วงแรกๆ ในยุคประวัติศาสตร์แล้ว และในความเป็นจริงมันคือพฤติกรรมที่เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตัวและเป็นการแสดงถึงความเห็นแก่ตัว โดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับปัจเจกชนและสังคมโดยรวม

จากจุดนี้เอง ที่อิสลามได้เน้นย้ำในส่วนของการดูแลเอาใจใส่ครอบครัว ทั้งในแง่ระเบียบสิทธิ และภาระหน้าที่ต่อสมาชิกแต่ละคน เพราะบ้านและครอบครัวในอิสลามคือศูนย์กลางของการสร้างจิตสำนึก อบรมเลี้ยงดู และพัฒนาคน ซึ่งด้วยการสร้างครอบครัว การเลี้ยงดู และการทำหน้าที่ของมันให้

1

อิสลามได้เน้นย้ำให้มีการแต่งงานและสร้างครอบครัว

- อิสลามถือว่าการแต่งงานและการสร้างชีวิตครอบครัวเป็นหนึ่งในงานที่ดีเลิศและเป็นหนึ่งในแบบฉบับของบรรดาศาสนทูต ซึ่งในครั้งที่สาวกบางท่านของท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ต้องการอยู่อย่างสันโดษเพื่อปลีกตัวเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงอย่างเดียว รวมถึงต้องการละหมาด และถือศีลอดโดยไม่หยุดและไม่สนใจการแต่งงาน ท่านศาสนทูตก็ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า“แต่ตัวฉันนั้นถือศีลอดและละศีลอด ฉันละหมาดและฉันก็พักผ่อน และฉันแต่งงานมีภรรยา ดังนั้น ใครก็ตามที่ปฏิเสธแบบฉบับของฉัน เขาไม่ใช่พวกของฉัน” (อัล-บุคอรี หมายเลข 4776)
- อิสลามสั่งใช้ให้จัดการแต่งงานให้สะดวกง่ายดาย และได้สัญญาว่าจะมีการช่วย

เหลือสำหรับคนที่ต้องการแต่งงาน ดังที่ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “บุคคลสามประเภทที่อัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลืออย่างแน่นอน หนึ่งในนั้นคือคนที่แต่งงานเพื่อปกป้องความบริสุทธิ์ของตัวเอง” (อัล-ติรมิซีย์ หมายเลข 1655)

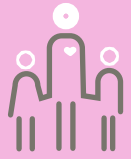
- ในขณะที่อัลกุรอานได้กล่าวถึงความโปรดปรานและสัญญาต่างๆ ของลูก หลานอาดัม อัลกุรอานได้ระบุเป็นครั้งแรกคือ การที่อัลลอฮ์ได้สร้างความสงบสุข ความรักใคร่ ความเมตตา และความสนิทสนมระหว่างสามี ภรรยา ดังที่มีระบุในอัลกุรอานว่า “และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ ทรงสร้างคู่ครองให้แก่พวกเจ้าจากตัวของพวกเขาเอง เพื่อพวกเจ้าจะได้มีความสุขอยู่กับนาง และทรงให้มีความรักใคร่และความเมตตาระหว่างพวกเจ้า” (บทอ้อ-รุม โองการที่ 21)
- อิสลามสั่งใช้คนหนุ่มสาวที่เข้าสู่วัยเจริญพันธุ์และมีผลกำลังให้แต่งงาน เพราะมันจะทำให้เกิดความสุขและทำให้จิตใจสงบ และยังเป็นทางออกที่ศาสนาได้มีไว้สำหรับการแก้ไขปัญหาความต้องการทางเพศที่ล้นปรี่ของพวกเขา

“

ในขณะที่อัลกุรอานได้กล่าวถึงความโปรดปรานและสัญญาต่างๆ สำหรับลูกหลานอาดัม อัลกุรอานได้ระบุเป็นครั้งแรกคือ การที่อัลลอฮ์ได้สร้างความสงบสุข ความรักใคร่ ความเมตตา และความสนิทสนมระหว่างสามี ภรรยา

2

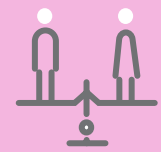
อิสลามได้ให้เกียรติอย่างเต็มที่แก่สมาชิกทุกคนในครอบครัว ไม่ว่าเขาจะเป็นชายหรือหญิง:

อิสลามได้กำหนดให้คนที่เป็นพ่อแม่มีภาระหน้าที่สำคัญในการอบรมเลี้ยงดูลูกๆ ของเขา ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ทุกๆ คนในหมู่พวกท่านนั้นถือเป็นผู้ปกครองและทุกๆ คนในหมู่พวกท่านก็ต้องถูกสอบสวนในการปกครองดูแลของเขา ดังนั้นผู้นำก็คือผู้ปกครองผู้คนที่จะต้องถูกสอบสวนในการดำเนินการปกครอง ผู้ชาย(สามี)ก็มีหน้าที่ปกครองครอบครัวของตน ซึ่งก็ต้องถูกสอบสวนเกี่ยวกับครอบครัวของตน ผู้หญิง(ภรรยา)ก็มีหน้าที่ปกครองดูแลบ้านของสามีรวมทั้งลูกๆ ของเขา ซึ่งก็จะถูกสอบสวนเกี่ยวกับพวกเขา ทาสก็เป็นผู้ปกครองดูแลทรัพย์สินของนาย ฟิงทราบไว้ด้วยว่า ทุกๆ คนเป็นผู้ปกครองดูแลและทุกคนก็ต้องถูกสอบสวนในหน้าที่ของตน” (อัล-บุคอรี หมายเลข 853)

“อิสลามได้ห้ามการใช้คำพูดหรือการกระทำที่ล่วงเกินบิดามารดา ถึงแม้เพียงแค่การเอ่ยถ้อยคำหรือน้ำเสียงที่แสดงถึงความไม่พอใจต่อท่านทั้งสอง

4

อิสลามสั่งให้รักษาสติษฐานต่างๆ ที่ถูกๆ ควรได้รับ และจำเป็นต้องมีความยุติธรรมระหว่างพวกเขาในคำเลียงดู:

ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “เป็นบาปที่เพียงพอแล้วสำหรับบุคคลละเลยการเลียงดูผู้ที่อยู่ใต้ความดูแลของเขา” (อบูดาวูด หมายเลข 1692) และท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวถึงการอบรมเลี้ยงดูและการอุปการะต่อลูกสาวโดยเฉพาะว่า “ใครก็ตามที่มีลูกสาวแล้วเขาก็ได้อบรมเลี้ยงดูและเอาใจใส่พวกนางเป็นอย่างดี พวกนางจะเป็นเสมือนเกราะกำบังดี ย่อมจะทำให้สังคมโดยรวมดีไปด้วย

3

อิสลามได้ปลูกฝังให้มีความกตัญญูและให้เกียรติต่อบิดามารดา ดูแลเอาใจใส่ และเชื่อฟังคำสั่งสอนของพวกเขาจนกระทั่งเสียชีวิต:

ดังนั้น แม้ว่าคนเป็นลูกได้เติบโต ก็ยังจำเป็นต้องให้เกียรติและทำดีต่อบิดามารดาของเขา ซึ่งอัลลอฮ์ได้นำความกตัญญูมาระบุไว้กับการเคารพภักดีต่อพระองค์ และห้ามการใช้คำพูดหรือการกระทำที่ล่วงเกินท่านทั้งสอง แม้เพียงแค่การเอ่ยถ้อยคำหรือน้ำเสียงที่แสดงถึงความไม่พอใจต่อท่านทั้งสองอัลลอฮ์ได้ดำรัสในอัลกุรอานว่า “และพระเจ้าของเจ้าบัญชาว่า พวกเจ้าอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากพระองค์เท่านั้น และจงทำดีต่อบิดามารดา เมื่อผู้ใดผู้หนึ่งหรือทั้งสองคนบรรลุนิติภาวะอยู่กับเจ้า ดังนั้นอย่ากล่าวแก่ทั้งสองว่า อุฟ (คำที่แสดงถึงความไม่พอใจ) และอย่าขู่เข็ญท่านทั้งสอง และจงพูดแก่ท่านทั้งสองด้วยถ้อยคำที่อ่อนโยน” (บทอัล-อิสรอฮ์ โองการที่ 23)

5

กำหนดบังคับให้มุสลิมเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีกับเครือญาติ:

หมายถึง การที่คนๆ หนึ่งมีสัมพันธ์ไมตรีและทำดีต่อเครือญาติทั้งฝั่งบิดาและมารดา ซึ่งการทำเช่นนั้นถือเป็นการงานที่สร้างความใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ และเป็นการน้อมรับเชื่อฟังที่ยิ่งใหญ่ต่อพระองค์ อิสลามห้ามไม่ให้ตัดสัมพันธ์กับพวกเขา หรือทำไม่ดีต่อพวกเขา ซึ่งการกระทำเช่นนั้นถือเป็นการกระทำที่เป็นบาปใหญ่ ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “คนที่ตัดสัมพันธ์ไมตรีกับเครือญาติ จะไม่ได้เข้าสวนสวรรค์” (มุสลิม หมายเลข 2556)

สถานะของผู้หญิงในอิสลาม

สิ่งที่ได้พบเห็นในโฆษณาตามช่องทีวี หรือตามป้ายริมทาง รวมถึงนิตยสารต่างๆ ทำให้เรารู้สึกว่ากระแสวัตถุนิยมได้ ก่ออาชญากรรมที่ยิ่งใหญ่ต่อผู้หญิง ซึ่งสภาพของพวกนางไม่ต่างอะไรกับตุ๊กตาของเล่นหรือสินค้าชิ้นหนึ่ง หรือสิ่งที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศและสร้างจินตนาการต่างๆ นานา

นี่คงจะไม่ได้เป็นอะไรเลยนอกจากภาพอีกด้านหนึ่งที่บิดเบือนน้อยกว่าถ้าดูโดยผิวเผินของพวกเขาสังคมปาเถื่อนในอดีต ที่ถูกผู้หญิง และใช้พวกเธอเป็นเครื่องบำเรอความสำราญและสิ่งของที่ใช้ซื้อขายเท่านั้น

ผู้หญิงที่เคยโดนอธรรมและกดขี่มานานแสนนาน ไม่ได้ต้องการที่จะต่อสู้อย่างทรหดเพื่อที่จะออกมาจากประตูอันโหดร้าย เพื่อกลับไปสู่สถานที่เดิม แต่อาจจะเป็นอีกประตูที่บิดเบือนน้อยกว่าเท่านั้นเอง

และนับตั้งแต่อิสลามได้มาเมื่อ 1400 กว่าปีที่แล้ว ก็ได้สร้างการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงต่อพฤติกรรมอันเลวทรามที่คอยกดขี่ผู้หญิง อิสลามยังได้วางหลักการและบัญญัติต่างๆ ที่มีความละเอียดรอบคอบเป็นที่สุดในการดูแลสิทธิและสถานะของผู้หญิง ให้เธอได้ใช้ชีวิตอยู่อย่างมีเกียรติและมีศักดิ์ศรี และทำหน้าที่ของเธอในชีวิตนี้อย่างสมบูรณ์ที่สุด

และด้วยเหตุนี้เอง หนึ่งในบทอัลกุรอานที่ยาวที่สุดคือบทอัน-นิสาห์ (บรรดาผู้หญิง) เพราะในนั้นจะมีบทบัญญัติต่างๆ อย่างละเอียดที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิง นอกจากนี้อัลลอฮ์ยังได้บอกเล่าเรื่องราวของบรรดาผู้หญิงที่ตีหลายคนในอัลกุรอานแก่เรา ยิ่งกว่านั้นยังได้ตั้งชื่อบทอัลกุรอานบทหนึ่งเป็นชื่อของท่านหญิงมัรยัม ซึ่งเป็นมารดาของศาสนทูตอีซาหรือเยซู (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน)

ดังนั้น อิสลามได้มาปรับมุมมองต่อผู้หญิงให้เป็นไปตามที่นางถูกพระเจ้าสร้างมาให้เป็นมนุษย์ไม่ใช่สินค้า เป็นคู่ชีวิตตลอดอายุไม่ใช่ชู้หาแค่นั้นเดียว เป็นที่พึงใจ ให้ความรักและความเมตตา ไม่ใช่เพื่อตอบสนองอารมณ์ใคร่และหาความสุขเพียงชั่วครั้งชั่วคราว

ตัวอย่างของบทบัญญัติที่เป็นการให้เกียรติแก่ผู้หญิงได้แก่:

- ให้สิทธิแก่ผู้หญิงในการเลือกคู่ครอง และให้หน้าที่อันยิ่งใหญ่ในการอบรมดูแลลูกๆ ซึ่งท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ผู้หญิง (ภรรยา) ก็มีหน้าที่ปกครองดูแลสมาชิกในบ้านของสามี ซึ่งนางจะถูกสอบสวนเกี่ยวกับพวกเขา” (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 853)
- ให้คงชื่อของนางไว้และให้เกียรติต่อสกุลทางบิดาของนาง โดยที่นางไม่ต้องเปลี่ยนนามสกุลหลังจากที่ได้แต่งงาน แต่ยังสามารถใช้สกุลของบิดาและครอบครัวของนางได้
- เน้นย้ำให้ดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีต่อผู้หญิงที่อ่อนแอที่อยู่โดยลำพัง ถึงแม้ว่านางไม่ได้เป็นญาติใกล้ชิดก็ส่งเสริมให้อุปการะเลี้ยงดูนาง และยังถือเป็นการงานที่มีความประเสริฐที่สุด ณ ที่อัลลอฮ์ ซึ่งท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ผู้ที่ช่วยเหลือหญิงหม้ายและผู้ยากไร้เหมือนกับผู้ที่ได้รับในหนทางของอัลลอฮ์ และผู้ที่ได้ยื่นละหมาดในเวลากลางคืนโดยไม่หยุดพักและผู้ถือศีลอดในเวลากลางวันอย่างต่อเนื่องโดยไม่ได้ละศีลอด” (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 5661)
- ให้ความเสมอภาคระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงในเรื่องต่างๆ อย่างมากมาย ในจำนวนนั้นคือเรื่อง

ในขณะที่มีงานเขียนบางเรื่องพยายามใส่ร้ายอิสลามว่ากดขี่ผู้หญิงและละเมิดสิทธิต่างๆ ของนาง และมีคำสอนที่ไม่สอดคล้องกับยุคสมัยและอารยธรรมปัจจุบัน ตามคำพูดที่พวกเขากล่าวอ้าง เรากลับพบว่า 75% ของคนที่เข้ารับอิสลามใหม่ในประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่นประเทศอังกฤษ ส่วนใหญ่คือบรรดาผู้หญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่พวกเธอได้เรียนรู้บทบัญญัติต่างๆ ของอิสลามที่เกี่ยวข้องกับชีวิตครอบครัว (INDEPENDENT 6-11-2011)

เกี่ยวข้องกับธุรกรรมการเงิน กระทั่งท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ผู้หญิงเป็นส่วนหนึ่งของผู้ชาย” (อบูดาอูด หมายเลข 236)

- กำหนดบังคับให้ผู้ชายอุปการะเลี้ยงดูนางโดยไม่ให้ทวงบุญคุณ หากนางคือคนที่จำเป็นต้องให้การเลี้ยงดู เช่น ภรรยา มารดา และลูกสาว
- อิสลามได้มอบสิทธิแก่ผู้หญิงในเรื่องมรดก โดยได้แบ่งให้นางด้วยความยุติธรรมและดีที่สุด ซึ่งในบางกรณีระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงก็จะได้รับอย่างเท่าเทียมกัน แต่บางกรณีก็จะแตกต่างกันบ้าง อาจจะเพิ่มหรือลดน้อยลงตามความใกล้ชิดของนางกับเจ้าของมรดกและการเลี้ยงดูที่ได้รับการมอบหมาย แต่คนที่มองเรื่องนี้อย่างผิวเผิน

และมองสั้นๆ ก็จะเน้นไปที่ส่วนผู้หญิงได้รับนั้น น้อยกว่าผู้ชายในบางกรณี โดยไม่มองถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ได้กำหนดบังคับให้ผู้ชายต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายต่างๆ เช่น ค่าเลี้ยงดูภรรยา เป็นต้น แต่อิสลามได้วางระบบที่ครอบคลุมทุกมิติและมีความเที่ยงธรรม โดยจะไม่ละเมิดต่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเป็นอันขาด

อิสลามได้มอบสิทธิแก่ผู้หญิงในเรื่องมรดก โดยได้แบ่งให้นางด้วยความยุติธรรมและดีที่สุด ซึ่งในบางกรณีระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงก็จะได้รับอย่างเท่าเทียมกัน แต่บางกรณีก็จะแตกต่างกันบ้างอาจจะเพิ่มหรือลดน้อยลงตามสภาพจริงที่ต้องรับภาระ

ผู้หญิงที่อิสลามได้เน้นย้ำให้ดูแลพวกนาง:

มารดา: มีชายคนหนึ่งมาหาท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) แล้วกล่าวว่า “โอท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ ผู้ใดคือคนที่มียศที่มากที่สุดที่ฉันจะต้องปฏิสัมพันธ์อย่างดี ท่านตอบว่า “คือมารดาของท่าน” เขาก็ถามต่ออีกว่า “ใครอีกหลังจากนั้น?” ท่านก็ตอบว่า “คือมารดาของท่าน” เขาก็ถามอีกว่า “ใครอีกหลังจากนั้น?” ท่านก็ตอบว่า “คือมารดาของท่าน” เขาก็ถามอีกว่า “ใครอีกหลังจากนั้น?” ท่านก็ตอบว่า “หลังจากนั้นก็คือบิดาของท่าน” (อัล-บุคอรี หมายเลข 5626)

ลูกสาว: ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ใครก็ตามที่มีลูกสาวสามคน แล้วเขาก็อบรมเลี้ยงดูพวกนางด้วยความอดทน ให้พวกนางได้กิน ได้ดื่ม และได้สวมเสื้อผ้าจากทรัพย์สินของเขา พวกนางจะเป็นเหมือนเกราะกำบังให้กับเขาจากไฟนรกในโลกหน้า” (อบู-นุญัยม หมายเลข 3669)

ภรรยา: ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “คนที่ดีที่สุดในหมู่พวกท่าน คือคนที่ทำดีที่สุดต่อคนในครอบครัวของเขา และฉันคือคนที่ทำดีที่สุดต่อครอบครัวของฉัน” (อัต-ติรมิซีย หมายเลข 3895)

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงในอิสลามเป็นความสัมพันธ์ที่มีการสานเกี่ยวเกลียวโดยไม่ขัดแย้งกัน ซึ่งแต่ละฝ่ายจะเติมเต็มซึ่งกันและกันในการสร้างสรรค์สังคมมุสลิม

อิสลามไม่มีพื้นที่ให้ทั้งสองเพศขัดแย้งกัน:

ในอิสลามไม่เปิดช่องสำหรับการเป็นศัตรูและขัดแย้งกันระหว่างทั้งสองเพศ และไม่มีความหมายอะไรที่จะแข่งขันกันในความเพริศแพร้วชั่วคราวของโลกนี้ และไม่มีประโยชน์อะไรที่จะมาโจมตีซึ่งกันและกัน และการพยายามตำหนิและจ้องจับผิดอีกฝ่าย

เป็นไปได้อย่างไรที่มนุษย์จะเป็นศัตรูกับอีกส่วนหนึ่งของชีวิตเขา และเป็นไปได้อย่างไรที่ซีกหนึ่งของมนุษย์จะขัดแย้งกับอีกซีกหนึ่งของเขาเอง เพราะผู้หญิงนั้นโดยแท้จริงแล้วเป็นไปตามที่ท่านศาสนทูตผู้มีเกียรติได้กล่าวไว้คือ “นางเป็นส่วนหนึ่งของผู้ชาย” ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองคือความสัมพันธ์ในเชิงเติมเต็มซึ่งกันและกัน แต่ส่วนก็จะก่อกลส่วนที่ขาดในการรังสรรค์สังคมมุสลิม

นอกจากนี้อัลกุรอานยังได้ฉายภาพให้เห็นถึงการเติมเต็มซึ่งกันและกันด้วยภาพลักษณ์ที่สวยงามน่าทึ่ง ดังคำดำรัสที่ว่า “นางทั้งหลายนั้นคือเครื่องนุ่งห่มของพวกเจ้า และพวกเจ้าก็คือเครื่องนุ่งห่มของพวกนาง” (บทอัล-บะเกาะอะฮะฮ์ ینگการที่ 187)

สิ่งที่ผู้ชายมองในแวบแรกว่าเป็นความอ่อนแอของผู้หญิงจริงๆ แล้ว ในด้านกลับมันคือความแข็งแกร่งที่ผู้ชายทำได้ไม่ดีเท่าผู้หญิงหรือทำไม่ได้เลยต่างหาก แต่ชีวิตครอบครัวมีความจำเป็นต่อสิ่งนั้น.. และสิ่งที่ผู้หญิงมองว่าเป็นความอ่อนแอของผู้ชาย บางทีก็อาจจะเป็ภาพหนึ่ง ของประเภทความสามารถที่ไม่เหมาะสม

กับเพศของเธอ แต่ชีวิตและสังคมก็จะอยู่อย่างมีเสถียรภาพไม่ได้ถ้าไม่มีปัจจัยนี้

ย่อมเป็นเรื่องที่ไร้สาระถ้าเราจะคิดว่าอัลลอฮ์ได้สร้างมนุษย์ออกมาเป็นสองเพศ (ผู้ชายกับผู้หญิง) ให้แตกต่างกัน แล้วเราก็ก้าวว่า ระหว่างทั้งสองเพศนั้นจะต้องมีความเหมือนกันในทุกเรื่อง

ตอนที่ผู้หญิงบางคนปรารถนาอยากได้สิทธิบางอย่างที่ผู้หญิงได้รับ และผู้หญิงบางคนก็ปรารถนาอยากได้สิทธิบางอย่างที่ผู้ชายได้รับ อัลกุรอานก็ได้ถูกประทานเองการลงมาว่า “และจงอย่าปรารถนาในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้แก่บางคนในหมู่พวกเจ้า เหนือกว่าอีกบางคน สำหรับผู้ชายนั้นมีส่วนได้รับจากสิ่งที่พวกเขาได้ขวนขวายไว้ และสำหรับหญิงนั้นก็มีส่วนได้รับจากสิ่งที่พวกนางได้ขวนขวายไว้ และพวกเจ้าจงขอต่ออัลลอฮ์ จากความกรุณาของพระองค์เถิด” (บทอัน-นิสาฮ์ ینگการที่ 32)

ทุกสิ่งทุกอย่างมีความพิเศษ มีหน้าที่ และมีข้อดีของมัน และทุกสิ่งทุกอย่างก็ล้วนแสดงบทบาทของมันเพื่อแสวงหาความกรุณาธิคุณและความพึงพอพระทัยของพระองค์อัลลอฮ์ ดังนั้น ศาสนาจึงไม่ได้มีขึ้นเพื่อผลประโยชน์ของผู้ชายเป็นการเฉพาะ หรือผลประโยชน์ของผู้หญิงเป็นการเฉพาะ แต่ศาสนามีขึ้นเพื่อผลประโยชน์ของมนุษย์ ผลประโยชน์ของครอบครัว และผลประโยชน์ของสังคมมุสลิม

“

กลุ่มคนส่วนใหญ่ในหน้าประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะบรรดาคนที่มีอารยธรรม ต่างเห็นพ้องกันว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงจำเป็นต้องมีกฎระเบียบมาควบคุม ทั้งนี้ก็เพื่อไม่ให้ใช้ชีวิต เหมือนอยู่ในป่าหรือคอกสัตว์ ที่ไม่ได้แตกต่างอะไรเลยระหว่างมนุษย์กับสัตว์เดรัจฉาน

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง:

การจัดระเบียบและควบคุมความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงในกฎข้อบังคับและวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ นั้นย่อมมีความหลากหลาย ขึ้นอยู่กับมุมมองและทางเลือกของมนุษย์ที่มีอยู่ตลอดหน้าประวัติศาสตร์ ซึ่งยากแก่การกล่าวถึงหรือรวบรวมไว้ทั้งหมดได้ อย่างไรก็ตามหนังสือประวัติศาสตร์และมานุษยวิทยาได้บอกแก่เราถึงกลุ่มชนที่ไม่เล็งเห็นถึงปัญหาของการเปลือยร่างกายจนล่อนจ้อน และปัญหาความละเซทางเพศที่คุกคามทั้งผู้ชายและผู้หญิง ไปจนถึงกลุ่มคนอีกพวกหนึ่งที่จงจำผู้หญิงด้วยกฎเหล็กเพราะกลัวเกินเหตุว่าพวกนางจะถูกกระทำร้าย รวมถึงกลุ่มชนอีกประเภทที่ให้ผู้ชายปกปิดร่างกายเพียงฝ่ายเดียว หรือให้ความสำคัญกับการปกปิดร่างกายเพียงบางส่วนเท่านั้น และแนวอื่นๆ จากนั้นนับไม่ถ้วน

กลุ่มคนส่วนใหญ่ในหน้าประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะบรรดาคนที่มีอารยธรรม ต่างเห็นพ้องกันว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงจำเป็นต้องมีกฎระเบียบมาควบคุม ทั้งนี้ก็เพื่อไม่ให้ใช้ชีวิตเหมือนอยู่ในป่าหรือคอกสัตว์ ที่ไม่ได้แตกต่างอะไรเลยระหว่างมนุษย์กับสัตว์เดรัจฉาน

ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงในอิสลาม:

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงในอิสลาม ไม่ใช่การคิดค้นของมนุษย์ที่จำกัดอยู่ภายใต้ขอบเขตของปัจจัยทางประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ แต่มันเป็นความสัมพันธ์ที่มีรูปแบบสมบูรณ์ โดยสามารถใช้ได้ในทุกยุคทุกสมัย เป็นรูปแบบที่อัลลอฮ์ได้ประทานลงมาในอัลกุรอาน และท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ก็ได้สอนแก่นมนุษย์ทุกคน

ความสัมพันธ์เหล่านี้มีความแตกต่างในลักษณะและขอบเขตของมัน ตามสถานภาพของผู้หญิงที่มีต่อผู้ชาย ดังที่อิสลามได้อธิบายไว้

1. เป็นสามีของนาง:

ไม่มีสิ่งใดที่จะอธิบายและชี้ให้เห็นลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา จะดีไปกว่าการอธิบายของอัลกุรอานอีกแล้ว แท้จริง อัลลอฮ์ได้เรียกสามีว่าเป็นเครื่องนุ่งห่มของภรรยา ส่วนภรรยาก็เป็นเครื่องนุ่งห่มของสามี ประหนึ่งเป็นภาพที่มีความลึกซึ้งในความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจ ความรู้สึก และร่างกายของทั้งสองฝ่าย อัลลอฮ์ได้ดำรัสว่า “นางทั้งหลายนั้นคือเครื่องนุ่งห่มของพวกเจ้า และพวกเจ้าก็คือเครื่องนุ่งห่มของพวกนาง” (บทอัล-บะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 187)

2. ผู้ชายที่เป็นมะห์ร็อมกับนาง

ความหมายของมะห์ร็อมคือ คนที่ห้ามแต่งงานด้วยกันตลอดไป เนื่องจากเป็นญาติที่ใกล้ชิดซึ่งพวกเขามีทั้งหมด 13 จำพวก อาทิ บิดา ปู่ ลูกชาย พี่ชาย น้องชาย น้าชาย อาชาย หลานอา

หรือหลานน้ำ (ทั้งจากพี่น้องชายหรือพี่น้องสาว) หลานของปู่ย่าหรือหลานของตายาย ซึ่งผู้หญิงสามารถอยู่ต่อหน้าญาติใกล้ชิดที่เป็นมะห์ร็อมได้โดยไม่ต้องสวมหิญาบอย่างสมบูรณ์ แต่ให้ปกปิดโดยอย่าให้ถึงขั้นเปลือยเรือนร่าง

3. ชายที่เป็นคนนอก:

ความหมายของคนนอกที่ไม่ได้เป็นญาติใกล้ชิด คือ ชายทุกคนที่ไม่ใช่มะห์ร็อมของนาง

อิสลามได้กำหนดหลักการในด้านความสัมพันธ์ของผู้ชายกับผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นมะห์ร็อมกัน เพื่อรักษาเกียรติและป้องกันช่องทางของมารร้าย (ชัฎฏอน) ในการล่อลวงมนุษย์ ซึ่งพระเจ้าผู้สร้างมนุษย์นั้นย่อมรู้ดีว่าอะไรที่เหมาะสมกับเขา ดังที่มีระบุในอัลกุรอานว่า “พระเจ้าทรงสร้างจะมีทรงรอบรู้ดอกหรือ พระองค์คือผู้ทรงรอบรู้อย่างถ่องแท้” (บทอัล-มุลก์ โองการที่ 14)

หลักการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงคนนอกที่ไม่ใช่มะห์ร็อม:

1. ลดสายตาให้ต่ำลง:

อัลลอฮ์ได้สั่งใช้ทั้งผู้ชายและผู้หญิงให้ลดสายตาต่ำ โดยไม่มองไปยังสิ่งที่ยั่ววนต่างๆ เพราะมันเป็นวิธีการสงวนความบริสุทธิ์และรักษาเกียรติแก่นั่น อิสลามยังบอกว่าการทอดสายตาไปทั่วโดยไม่มีขอบเขตนั้นย่อมเป็นทางชักจูงไปสู่บาปและพฤติกรรมลามก อัลกุรอานได้กล่าวว่า “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดาผู้ศรัทธาชาย ให้พวกเขาลดสายตาของพวกเขาต่ำ และให้พวกเขารักษาทวารของพวกเขา นั่นเป็นการบริสุทธิ์ยิ่งแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อะไรที่พวกเขากระทำ และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดาผู้ศรัทธาหญิง ให้พวกเขาลดสายตาของพวกเขาต่ำ และให้พวกเขารักษาทวารของพวกเขา” (บทอัน-นุร โองการที่ 30-31)

2. ปฏิสัมพันธ์ด้วยมารยาทและนิสัยที่ดี:

การปฏิสัมพันธ์ของผู้ชายกับผู้หญิงในเรื่องงาน หรือการแสวงหาความรู้ ฯลฯ ต้องเป็นไปด้วยมารยาทที่ดีและให้เกียรติต่อกัน และให้หลีกเลี่ยงสิ่งต่างๆ ที่จะเป็นการกระตุ้นตัณหาไม่ว่าในทางไหนก็ตาม

3. หิญาบหรือการปกปิดร่างกายให้มิดชิด:

อัลลอฮ์ได้บัญญัติเฉพาะผู้หญิงให้สวมหิญาบ เพราะในตัวของนางมีความสวยงามและสิ่งยั่ววนต่างๆ ที่จะเกิดปัญหากับผู้ชายมากกว่าการที่ผู้ชายจะสร้างปัญหากับผู้หญิง ด้วยเหตุนี้ นับตั้งแต่ประวัติศาสตร์ในอดีตอันยาวนาน จนถึงปัจจุบัน เรามักพบว่าส่วนใหญ่จะใช้ผู้หญิงยั่ววนผู้ชายในเรื่องการมอมเมา ไม่ใช่ตรงกันข้ามกัน และนี่เป็นสิ่งที่เราได้เห็นในสื่อต่างๆ อย่างมากมายทุกวันนี้

ส่วนขอบเขตของหิญาบในอิสลาม ก็คือการที่ผู้หญิงได้ปกปิดร่างกายของนางทั้งหมด ยกเว้นใบหน้า และฝ่ามือทั้งสองต่อหน้าผู้ชายคนนอก ดังที่อัลกุรอานได้สั่งใช้ว่า “และอย่าเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่สิ่งที่พึงเปิดเผยได้” (บทอัน-นุร โองการที่ 31)

คนที่วิจารณ์เรื่องหิญาบของอิสลามกำลังทำเป็นลืมไปว่า ภาพของผู้หญิงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในหน้าประวัติศาสตร์ เช่นที่ปรากฏในภาพวาดของแม่มารี (มารดาพระเยซู) นั้น ก็จะมีแต่ภาพที่สวมหิญาบซึ่งมีความคล้ายคลึงกับหิญาบของชาวมุสลิม

ทำไมอิสลามจึงบัญญัติให้คลุมหิญาบต่อหน้าชายที่เป็นคนนอก?

- เพื่อให้ผู้หญิงรู้สึกมั่นใจในการใช้ชีวิตและในสังคม ไม่ว่าในด้านการแสวงหาความรู้และการทำงานว่า มันสามารถดำเนินไปด้วยดี และสามารถรักษาเกียรติและความบริสุทธิ์ของนางได้
- ทำให้ลดโอกาสที่จะเกิดปัจจัยยั่ววนและช่วยให้ลุ่มหลง เพื่อประกันความบริสุทธิ์ของสังคมในแง่หนึ่ง และเป็นการรักษาเกียรติของผู้หญิงในอีกแง่หนึ่งด้วย
- ช่วยให้ผู้ชายมองผู้หญิงด้วยความบริสุทธิ์ใจและอยู่ในร่องในรอย ซึ่งจะทำให้พวกเขาปฏิบัติต่อนางในฐานะที่นางเป็นมนุษย์ด้วยกันที่มีสิทธิ์จะเข้าถึงความสะอาดตามที่นางพึงพอใจเหมือนคนอื่น ๆ ทั่วไป ตามขนบวัฒนธรรมและความรู้ทางการศึกษา ไม่ใช่มองนางเป็นสิ่งที่กระตุ้นตัณหา หรือเครื่องมือละเล่น และสนองความสุขเท่านั้น

A close-up photograph of a fresh salad served on a dark, possibly black, plate. The salad is composed of several types of green leafy vegetables, including arugula with its characteristic serrated leaves and some darker green, more tender leaves. It is garnished with sliced red tomatoes, a wedge of orange, and a slice of mushroom. The background is slightly blurred, showing a wooden surface.

หลักการอิสลามในการบริโภค อาหารและเครื่องดื่ม

โดยปกติคำถามแรกที่คนสนใจศึกษาอิสลามมักจะถามกันคือ
ทำไมอิสลามห้ามดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และบริโภคเนื้อหมู?

โดยปกติคำถามแรกที่คนสนใจศึกษาอิสลามมักจะถามกันคือ ทำไมอิสลามห้ามดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และบริโภคเนื้อหมู ?

คำตอบในเรื่องนี้ จำเป็นที่เราจะต้องให้ความกระจ่างที่สำคัญดังนี้:

อัลกุรอานอนุญาตให้ชาวมุสลิมได้ใช้ประโยชน์จากทุกสิ่งที่มีอยู่บนแผ่นดินนี้ ซึ่งอัลกุรอานได้นำเสนอหลักฐานอย่างชัดเจนว่า สิ่งที่มีอยู่บนแผ่นดินทั้งหมดล้วนถูกสร้างให้เราได้ใช้กับประโยชน์จากมัน (ดูบทอัล-บะเกาะเราะฮ์ 29)

ซึ่งในจำนวนนั้นคืออาหารและเครื่องดื่ม โดยทั้งหมดเป็นสิ่งที่อนุญาต นอกจากสิ่งที่อัลกุรอานได้ยกเว้น เหตุเพราะมันเป็นสิ่งสกปรกและอันตรายต่อสุขภาพหรือทำให้เสียสติ แต่ท่านคงให้ความสนใจเฉพาะการห้ามเนื้อหมูและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่า

เนื้อหมู:

การห้ามบริโภคเนื้อหมูได้ปรากฏจำนวนอย่างชัดเจนในอัลกุรอาน ทั้งๆ ที่หมูไม่ได้เป็นที่รู้จักมากนักในสังคมอาหรับยุคนั้น ทำให้มีบางคนแปลกใจต่อการห้ามบริโภคเนื้อหมูและพากันวิพากษ์วิจารณ์ ทั้งๆ ที่เรื่องนี้ไม่ได้เป็นสิ่งต้องห้ามเฉพาะชาวมุสลิมเท่านั้น แต่เป็นที่ทราบกันดีว่ามันเป็นสิ่งต้องห้ามสำหรับชาวยิวด้วยเช่นกัน หลักฐานในเรื่องนี้ปรากฏอย่างชัดเจนในพันธสัญญาเดิม แต่ที่น่าประหลาดใจกว่านั้นคือบรรดานักวิชาการทางด้านศาสนาหลายคนได้ยืนยันว่าหมูเป็นสิ่งที่ต้องห้ามสำหรับชาวคริสต์ด้วย ซึ่งมีหลักฐานที่ปรากฏอย่างชัดเจนในพันธสัญญาใหม่ อย่างไรก็ตามมันได้ถูกดัดแปลงและบิดเบือนไปหมดแล้ว (ดูในไบเบิล มาระโก 5/11-13, มัทธิว 67, สารที่สองของเซนต์ปีเตอร์ 2/22, ลูกา 11/15)

มีเหตุอันใดที่จะห้าม หากอัลลอฮ์ประสงค์มิให้เราบริโภคบางอย่างเพื่อเป็นการทดสอบเรา หลังจากที่พระองค์ได้อนุมัติสิ่งต่างๆ แก่เราอย่างมากมาย ทั้งนี้เพื่อทดสอบความศรัทธาและการเชื่อฟังของเรา เจกเช่นที่พระองค์ได้ทดสอบศาสดาอาดัม (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) หลังจากที่พระองค์ได้อนุมัติให้บริโภคสิ่งดีๆ ที่มีอยู่ในสวนสวรรค์อย่างมากมาย แต่พระองค์ก็ได้ห้ามรับประทานผลไม้จากต้นไม้เพียงต้นเดียวเท่านั้น?

อัลลอฮ์ได้ห้ามบริโภคบางอย่างเพื่อเป็นการทดสอบเรา หลังจากที่พระองค์ได้อนุมัติสิ่งต่างๆ แก่เราอย่างมากมาย ทั้งนี้เพื่อทดสอบความศรัทธาและการเชื่อฟังของเรา เจกเช่นที่พระองค์ได้ทดสอบศาสดาอาดัม (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) หลังจากที่พระองค์ได้อนุมัติให้บริโภคสิ่งดีๆ ที่มีอยู่ในสวนสวรรค์อย่างมากมาย แต่พระองค์ก็ได้ห้ามรับประทานผลไม้จากต้นไม้เพียงต้นเดียวเท่านั้น

สุราและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์:

การต่อสู้กับโรคระบาดและโรคร้ายที่ทำลายชีวิตของมนุษย์ และการออกกฎหมายอย่างเข้มงวดเพื่อรักษาสุขภาพของผู้คนถือเป็นภารกิจสำคัญประการหนึ่งของทุกประเทศและทุกรัฐบาล ข้อบกพร่องใดก็ตามในการใช้กฎหมายดังกล่าวจะก่อให้เกิดผลเสียที่ชั่วร้ายและรุนแรงทั้งต่อบุคคลและในสังคมโดยรวม

บางทีข้อมูลที่น่าตกใจสำหรับเราทุกคนก็คืองานวิจัยที่มีความน่าเชื่อถือ เช่นรายงานจาก

องค์การอนามัยโลกและงานวิจัยของมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ดที่ได้รับการตีพิมพ์ในนิตยสาร "Nature" ประจำวันที่ 15 มีนาคม 2012 และรายงานจากองค์การอนามัยโลกวันที่ 11/2/2011 พบว่า จำนวนเหยื่อผู้สูญเสียจากปัญหาสุราในแต่ละปีมีมากกว่าเหยื่อผู้สูญเสียจากโรคเอดส์ ไข้มาลาเรีย และวัณโรครวมกันเสียอีก และมีจำนวนมากถึงสามเท่าของเหยื่อที่เกิดจากสงคราม การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ และการก่อการร้ายในปีนั้น นี่คือการเสียชีวิตที่ยืนยันจากงานวิจัยนั้น รวมถึงรายงานขององค์การอนามัยโลกด้วย

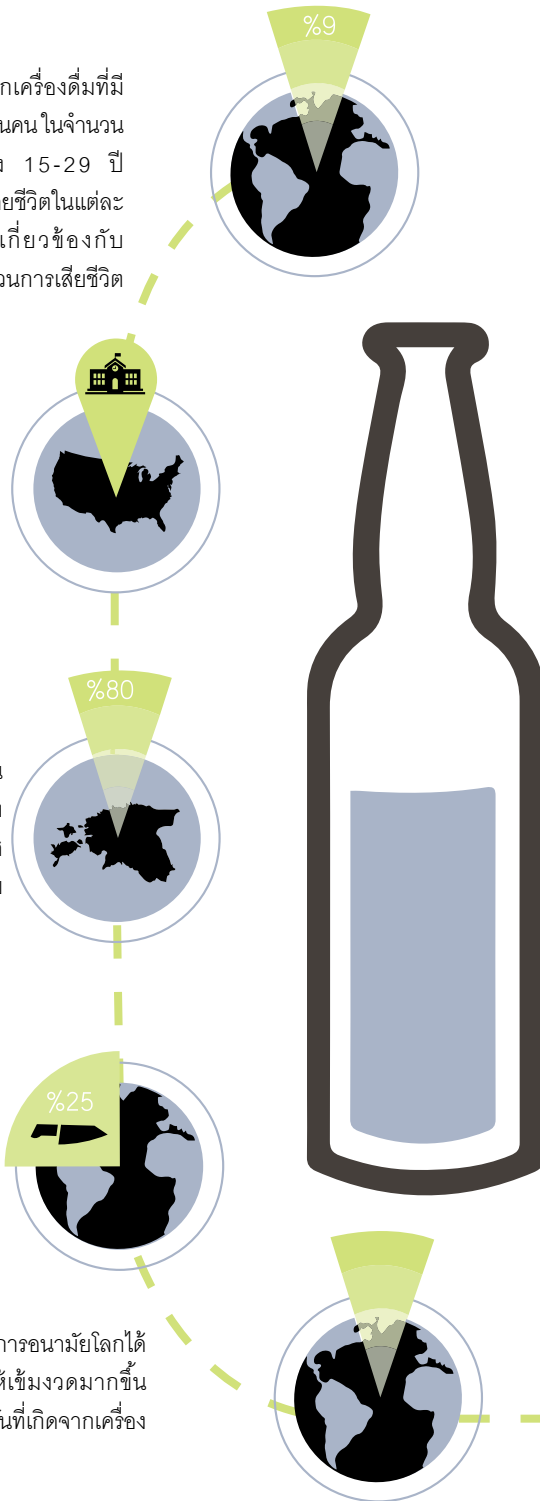
ในแต่ละปีมีผู้เสียชีวิตเพราะโรคจากเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และเสพติดมากกว่า 2.5 ล้านคน ในจำนวนนั้นเป็นเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15-29 ปีมากถึง 320,000 คน พวกเขาได้สูญเสียชีวิตในแต่ละปีทั่วทุกมุมโลกด้วยเหตุต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์และถือเป็น 9% ของจำนวนการเสียชีวิตในแต่ละปี

จากงานวิจัยของอเมริกาชิ้นหนึ่งพบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยมากถึง 7 แสนคนถูกรุมทำร้ายจากนักศึกษาด้วยกันที่ชอบดื่มแอลกอฮอล์เกินขนาด

และงานวิจัยในปี 2001 แสดงให้เห็นว่า 80% ของคดีอาชญากรรมที่ร้ายแรงที่เกิดจากบรรดาคนหนุ่มสาวในประเทศเอสโตเนีย ล้วนมีความเกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์เกินขนาด

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถูกนับว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีฆาตกรรมต่างๆ ในระดับโลก

งานวิจัยและรายงานต่างๆ จากองค์การอนามัยโลกได้เรียกร้องให้ทุกประเทศจัดระเบียบให้เข้มงวดมากขึ้นหรือให้ป้องกันโคกนาฏกรรมในแต่ละวันที่เกิดจากเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ในเวลาเพียงหนึ่งในสี่ปีในสหราชอาณาจักรเพียงที่เดียว:

- มีคดีอาชญากรรมที่รุนแรงเกือบหนึ่งล้านคดีที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และเกือบครึ่งหนึ่งของคดีอาชญากรรมที่รุนแรงทั้งหมดล้วนเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จากมุมมองของคนที่ถูกเป็นเหยื่อ
- เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เกือบ 7 ล้านครั้งที่ต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุบัติเหตุฉุกเฉินในโรงพยาบาลต่างๆ และต้องใช้งบประมาณเกือบ 650 ล้านปอนด์ ที่ต้องเก็บจากผู้เสียภาษี
- งบประมาณค่าใช้จ่ายทั้งหมดของคดีอาชญากรรมและการทะเลาะวิวาทที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ รวมถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้คนที่อยู่ระหว่าง 8-13 ล้านปอนด์ต่อปี

อัลกูรฮานมีแนวทางแก้ไขปัญห เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และสุร่าอย่างไร ?

อิสลามไม่ได้ริบผลการรายงานจากทางองค์การอนามัยโลกเพื่อศึกษาผลกระทบของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ต่อปัจเจกบุคคลและคนในสังคมโดยรวม เพราะผู้ที่สร้างมนุษย์คือผู้ทรงรอบรู้อยู่แล้วต่อสิ่งที่จะเอื้อประโยชน์ในชีวิตของมนุษย์และต่อสังคมโดยรวม

อิสลามได้มาในช่วงที่ชาวอาหรับไม่เคยว่างเว้นจากการมีเมาและดื่มสิ่งเมา ซึ่งสุร่าประเภทต่างๆ ถือเป็นสุดยอดของความสำคัญและมีค่ามากสำหรับพวกเขา โดยพวกเขาจะใช้สุร่าเพื่อเป็นการโอ้อวดกัน และยอมทุ่มเงินทองที่มีอยู่เพื่อซื้อสุรามาครอบครอง

แต่แล้วอัลกูรฮานก็ได้เข้ามาแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยวิธีที่ชาญฉลาดและมีความยุติธรรมอย่างมาก โดยได้ยืนยันว่าเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ก็มีคุณค่าและมีประโยชน์ เพราะคนที่ดื่มจะรู้สึกผ่อนคลายและสามารถคลี่คลายความโศกเศร้าที่มีอยู่ในช่วงขณะได้ อย่างไรก็ตาม ผลเสียและบั่นปลายของมันเป็นเลวร้ายกว่า เป็นไปไม่ได้เลยหรือยากมากที่จะรักษาผลเสียและผลพวงต่างๆ ของมันทางด้านจิตใจ จริยธรรม และสุขภาพทั้งต่อปัจเจกบุคคลและสังคมโดยรวม เช่นที่อัลกูรฮานได้กล่าวไว้

“พวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับน้ำเมาและการพนัน จงกล่าวเถิดว่า ในทั้งสองนั้นมีโทษมากและมีคุณหลายอย่างแก่มนุษย์ แต่โทษของมันทั้งสองนั้นมากกว่าคุณของมัน” (บทอัล-บะเกาะเราะฮ์ ซูเราะฮ์ที่ 219)

หลังจากนั้นอัลกูรฮานก็มาเน้นย้ำอีกครั้งถึงการห้ามสุร่าและถือว่าการงานของมารร้ายที่เป็นบ่อเกิดของการเป็นศัตรู การทะเลาะเบาะแว้ง การทำลายเกียรติและการฉินหลังให้กับภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ ซึ่งอัลกูรฮานได้ถามผู้คน (ชาวอาหรับในเวลานั้น) ว่า “พวกท่านจะเลิกมันหรือไม่ ?” พวกเขาได้ตอบว่า “พวกเราได้เลิกแล้ว พวกเราได้เลิกแล้ว” แล้วพวกเขาก็ได้พากันเทศร่าตามท้องถนนในเมืองมะดีนะฮ์ เพื่อแสดงถึงการตอบรับคำสั่งใช้ของอัลลอฮ์ในอัลกูรฮาน

ความผิดและการสำนึกผิด

ด้านปรัชญาถือว่าเรื่องถูกผิดเป็นหนึ่งในประเด็นสำคัญที่สุดของแนวคิดในศาสนาและลัทธิความเชื่อต่างๆ และในแต่ละความเชื่อก็มีความแตกต่างในวิธีจัดการกับความผิดและบาป รวมถึงการกลับตัวสำนึกตนและเสียใจในความผิดบาปนั้น

อิสลามได้ใช้ตัวชี้ที่ละเอียดอ่อนในการพิจารณาถึงธรรมชาติความเป็นมนุษย์ที่อัลลอฮ์ทรงสร้าง และการที่พระองค์ได้ฝังเมล็ดพันธุ์ทั้งความดีกับความชั่วในตัวเขา อิสลามไม่ได้ปฏิบัติกับมนุษย์เสมือนหนึ่งว่าเขาเป็นเทพที่ถูกบันดาลให้กำเนิดขึ้นมาด้วยคุณงามความดีอย่างบริบูรณ์ ดังนั้น อิสลามจึงยืนยันว่าลูกหลานอาดัมทุกคนล้วนมีโอกาสจะพลาดพลั้งทำความผิด อย่างไรก็ตามเขาก็ต้องแบกรับในสิ่งที่เขาตัดสินใจและเลือกทำ จากจุดนี้เองจึงมีแนวคิดของอิสลามเกี่ยวกับความผิดบาปและการสำนึกผิด ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

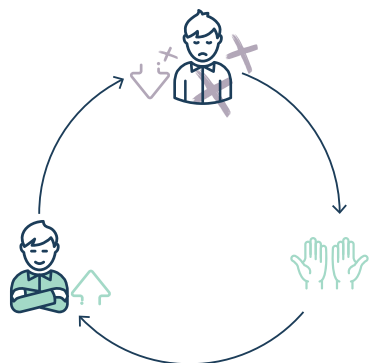
สิ่งแรกที่เราได้พบในอัลกุรอานคือความผิดเป็นเรื่องส่วนบุคคล และการสำนึกผิดก็เป็นเรื่องส่วนบุคคล ซึ่งเป็นการฉายภาพให้เห็นอย่างชัดเจนง่ายๆ โดยไม่ซับซ้อนและคลุมเครือใดๆ ดังนั้น มนุษย์จึงไม่มีความผิดบาปที่ติดตัวมาตั้งแต่ก่อนกำเนิด แต่มนุษย์ทุกคนเกิดมาในสภาพที่บริสุทธิ์ไร้บาป และไม่ต้องแบกรับความผิดที่มีมาแต่ก่อนกำเนิด เช่นเดียวกับที่ว่าไม่มีผู้ใดมีสิทธิให้อภัยและลบล้างความผิดได้ และความผิดของท่านศาสดาอาดัม (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ก็เป็นเรื่องส่วนบุคคล การลบล้างมันก็ทำได้ด้วยการสำนึกผิดโดยทันที ซึ่งมันง่าย ๆ และไม่ซับซ้อน ส่วนความผิดบาปของลูกหลานอาดัมก็เป็นเรื่องส่วนบุคคลเช่นเดียวกัน ดังนั้นวิธีการสำนึกผิดจึงเปิดกว้างด้วยความยุติธรรมและมีความชัดเจน สามารถให้มนุษย์ได้ใช้อย่างมุ่งมั่นตั้งใจในการสำนึกผิดและไม่สิ้นหวัง นอกจากนี้มนุษย์ทุกคนจะต้องแบกรับความผิดที่ตัวเองได้ทำเท่านั้น ไม่มีใครต้องแบกรับ

ความผิดของคนอื่น และนี่คือสิ่งที่บรรดาศาสนทูตได้นำมาจากอัลลอฮ์ ดังที่อัลกุรอานได้แจ้งแก่เราไว้ (ดู อัลกุรอาน บทอัน-นัจญุม์ โองการที่ 36-41)

การสำนึกผิดถือเป็นหนึ่งประเภทของการเคารพภักดีที่ยิ่งใหญ่และเป็นการใกล้ชิดอัลลอฮ์ และไม่ได้เจาะจงสำหรับใครเป็นการเฉพาะ ไม่จำเป็นต้องหาสถานที่เฉพาะ ไม่ต้องสวดภาวนาต่อหน้าใครหรือต้องผ่านการเห็นชอบจากใคร แต่มันคือศาสนกิจที่เกิดขึ้นระหว่างอัลลอฮ์และปวงบ่าวของพระองค์ ซึ่งหนึ่งในพระนามของอัลลอฮ์และคุณลักษณะของพระองค์ที่ปรากฏในอัลกุรอานก็คือ “อัล-เตวาบบ อัล-เราะฮีม” (ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา) “ขอพิริขัมบุ วะกอบิลีตาบ” (ผู้ทรงอภัยในบาป และผู้ทรงรับการขอลอภัยโทษ) และนี่คือสิ่งที่อัลกุรอานได้แจกแจงแก่เราถึงคุณลักษณะของบรรดาผู้ยำเกรงผู้ที่จะได้เข้าสวนสวรรค์ พร้อมทั้งเน้นย้ำว่า

ขั้นตอนการสำนึกผิดในอิสลามไม่จำเป็นต้องมีอะไรมากไปกว่าการละทิ้งความผิดบาปนั้น และเสียใจกับสิ่งที่ได้ทำลงไป แล้วตั้งใจที่จะไม่หวนกลับไปทำมันอีก พร้อมๆ กับให้คืนสิทธิแก่เจ้าของมัน ในกรณีที่มีการละเมิดสิทธิ

พวกเขาอาจจะตกหลุมพรางแห่งความผิดอยู่บ้างแต่พวกเขาจะรีบเร่งสำนึกผิดและขอลอภัยโทษโดยทันที “บรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขากระทำความชั่วใดๆ หรืออยู่ดีธรรมแก่ตัวเองแล้ว พวกเขาก็รำลึกถึงอัลลอฮ์ แล้วขอลอภัยโทษในบรรดาความผิดของพวกเขา และใครเล่าที่จะอภัยโทษบรรดาความผิดทั้งหลายให้ได้ นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และพวกเขามีได้ถือรับนับความผิดที่เคยปฏิบัติมาต่างๆ ที่พวกเขารู้อยู่แล้ว” (บท อาล อิมรอน โองการที่ 135)

หากมีการทำความผิดนั้นซ้ำอีกครั้ง การสำนึกผิดในก่อนหน้านั้นก็ไม่ได้เป็นโมฆะ และความผิดบาปของก่อนหน้านั้นก็ไม่หวนกลับมาถึงเขา แต่จะถือว่าเป็นการทำความผิดครั้งใหม่ และเขาจะต้องสำนึกผิดและขอลอภัยโทษต่อความผิดนั้นใหม่อีกครั้ง

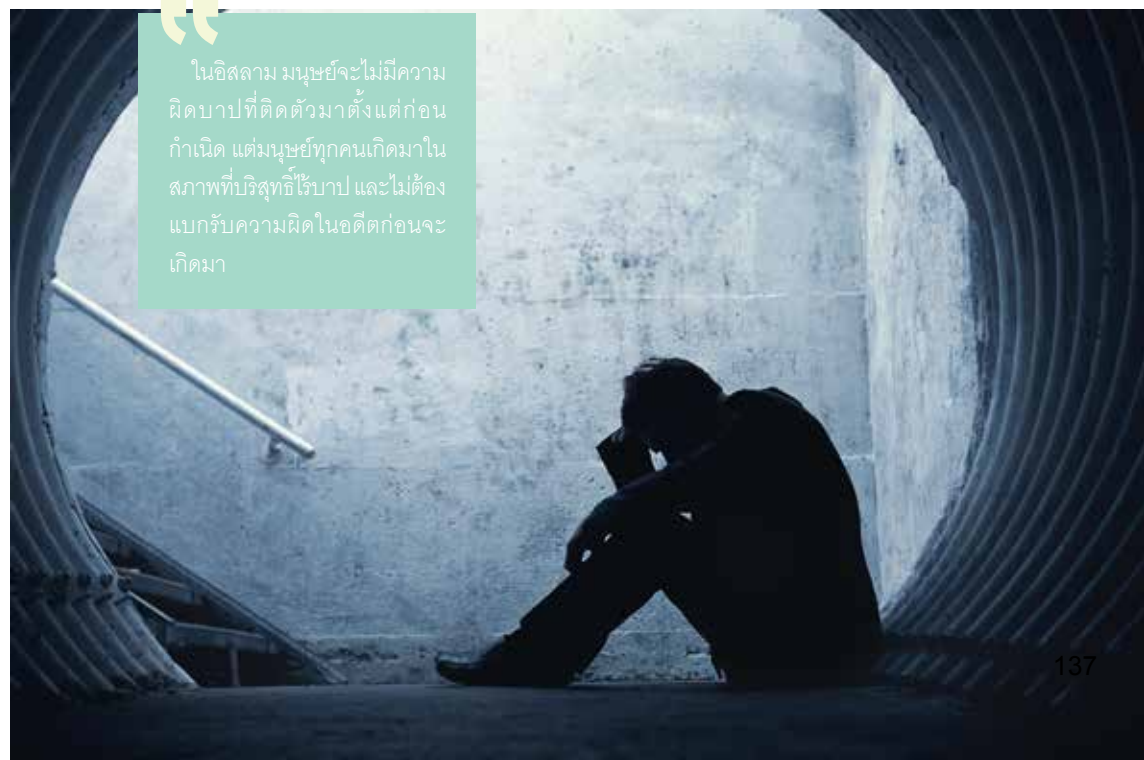
และนี่คือวิถีการใช้ชีวิตของผู้คนในอิสลาม ที่อยู่ในสภาพของความสมดุลระหว่างการพยายามได้เข้าไปสู่ความสมบูรณ์ ความสูงส่ง และการห่างไกลจากการทำความผิด กับการเข้าใจในธรรมชาติของความเป็นมนุษย์ที่มักจะอ่อนแอและบางครั้งก็หันเหจากแนวทางที่ถูกต้อง

ดังนั้น ไม่ว่าจะอยู่ในช่วงที่เข้มแข็งและความยำเกรง หรืออยู่ในช่วงที่อ่อนแอและหันเหออกจากเส้นทางก็อย่าได้โศกเศร้าเสียใจเสียที แต่ต้องมุ่งไปหาอัลลอฮ์ สำนึกผิดต่อพระองค์ และขอลอภัยโทษต่อพระองค์

และนี่คือข้อแตกต่างระหว่างคนดีกับคนที่ไม่ดี ดังที่อัลกุรอานได้แจกแจงแก่เราถึงความแตกต่างของ มัณว้าบรรดาผู้ที่ยำเกรงนั้นเมื่อใดก็ตามที่เขาทำความผิดเขาจะรำลึกและกลับเนื้อกลับตัวต่ออัลลอฮ์ โดยทันที ต่างจากคนที่จมปลักอยู่กับการทำความผิดโดยไม่สำนึก (ดู อัลกุรอาน บทอัล-อะอฺรอฟ โองการที่ 201-202)

ในอิสลาม มนุษย์จะไม่มี ความผิดบาปที่ติดตัวมาตั้งแต่ก่อนกำเนิด แต่มนุษย์ทุกคนเกิดมาในสภาพที่บริสุทธิ์ไร้บาป และไม่ต้องแบกรับความผิดในอดีตก่อนจะเกิดมา

วิทยาศาสตร์และสติปัญญา

บ

บางคนคิดว่าวิทยาศาสตร์กับสติปัญญาเป็นเรื่องที่เข้ากันไม่ได้ และ
ยังขัดแย้งกับวิถีการต่างๆ เพราะวิทยาศาสตร์ในมุมมองของเขาคือ
ต้นตอของความเพ้อฝัน เรื่องราวปรัมปรา และความคิดที่ล้าสมัย
ในขณะที่ความรู้และปรัชญาคือสองแนวทางที่จะนำไปสู่วิทยาการ
ที่เป็นระบบ จนอาจจะทำให้บรรลุถึงขั้นเป็นความรู้ที่เชื่อถือได้
อย่างมั่นใจและยืนยันได้ ผ่านเงื่อนไขของการค้นคว้า วิเคราะห์
และทดลอง ซึ่งความเชื่อนี้เมื่อพิจารณาแล้วสามารถแบ่งได้ว่ามี
ทั้งส่วนที่ถูกและส่วนที่ผิด

บางคนคิดว่าศาสนากับสติปัญญาเป็นเรื่องที่เข้ากันไม่ได้ และยังขัดแย้งกับวิทยาการต่างๆ เพราะศาสนาในมุมมองของเขาคือต้นตอของความเพ้อฝัน เรื่องราวปรัมปรา และความคิดที่ล้าสมัย ในขณะที่ความรู้และปรัชญาคือสองแนวทางที่จะนำไปสู่วิทยาการที่เป็นระบบ จนอาจจะทำให้บรรลุถึงขั้นเป็นความรู้ที่เชื่อถือได้อย่างมั่นใจและยืนยันได้ ผ่านเงื่อนไขของการค้นคว้า วิเคราะห์ และทดลอง ซึ่งความเชื่อนี้เมื่อพิจารณาแล้วสามารถแบ่งได้ว่ามีทั้งส่วนที่ถูกและส่วนที่ผิด

ส่วนที่ถูกคือ มีศาสนาจำนวนมากที่กดขี่และเป็นศัตรูกับสติปัญญาในบางครั้ง แหล่งอ้างอิงและตำราบรรดาของศาสนาเหล่านี้จึงเต็มไปด้วยเรื่องราวปรัมปราและหลักความเชื่อที่ผิดเพี้ยนค้านกับชีวิตจริงและวิทยาการ

และส่วนที่ผิดคือ การเหมารวมว่าทุกศาสนานั้นเหมือนกัน โดยไม่พิจารณารายละเอียดเฉพาะที่มีอยู่ในแต่ละศาสนา ทั้งในส่วนที่เป็นแหล่งอ้างอิง เนื้อหา แนวคิด และหลักฐานของแต่ละศาสนา

ผู้ที่ศึกษาอัลกุรอาน ซึ่งถือเป็นแหล่งอ้างอิงหลักของอิสลาม จะรับรู้อย่างมั่นใจว่าอิสลามได้ให้สถานะอันสูงส่งแก่สติปัญญาที่ไม่อาจเทียบเคียงกับศาสนาอื่นได้ ผู้ที่ศึกษาอัลกุรอานไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายามมากมายในการพิจารณาอย่างละเอียด เพียงเพื่อจะสัมผัสได้เลยว่าอัลกุรอานได้ส่งเสริมและเชิญชวนให้เขาใช้สติปัญญาในการครุ่นคิดและใคร่ครวญ เพราะมีการทวนคำถามที่เป็นการกระตุ้นให้ฉุกคิดอยู่ตลอดว่า “พวกท่านไม่คิดบ้างหรือ?” มากกว่า 13 ครั้งในอัลกุรอาน

“

ผู้ที่ศึกษาอัลกุรอานไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายามมากมายในการพิจารณาอย่างละเอียด เพียงเพื่อจะสัมผัสได้เลยว่าอัลกุรอานได้ส่งเสริมและเชิญชวนให้เขาใช้สติปัญญาในการครุ่นคิดและใคร่ครวญ

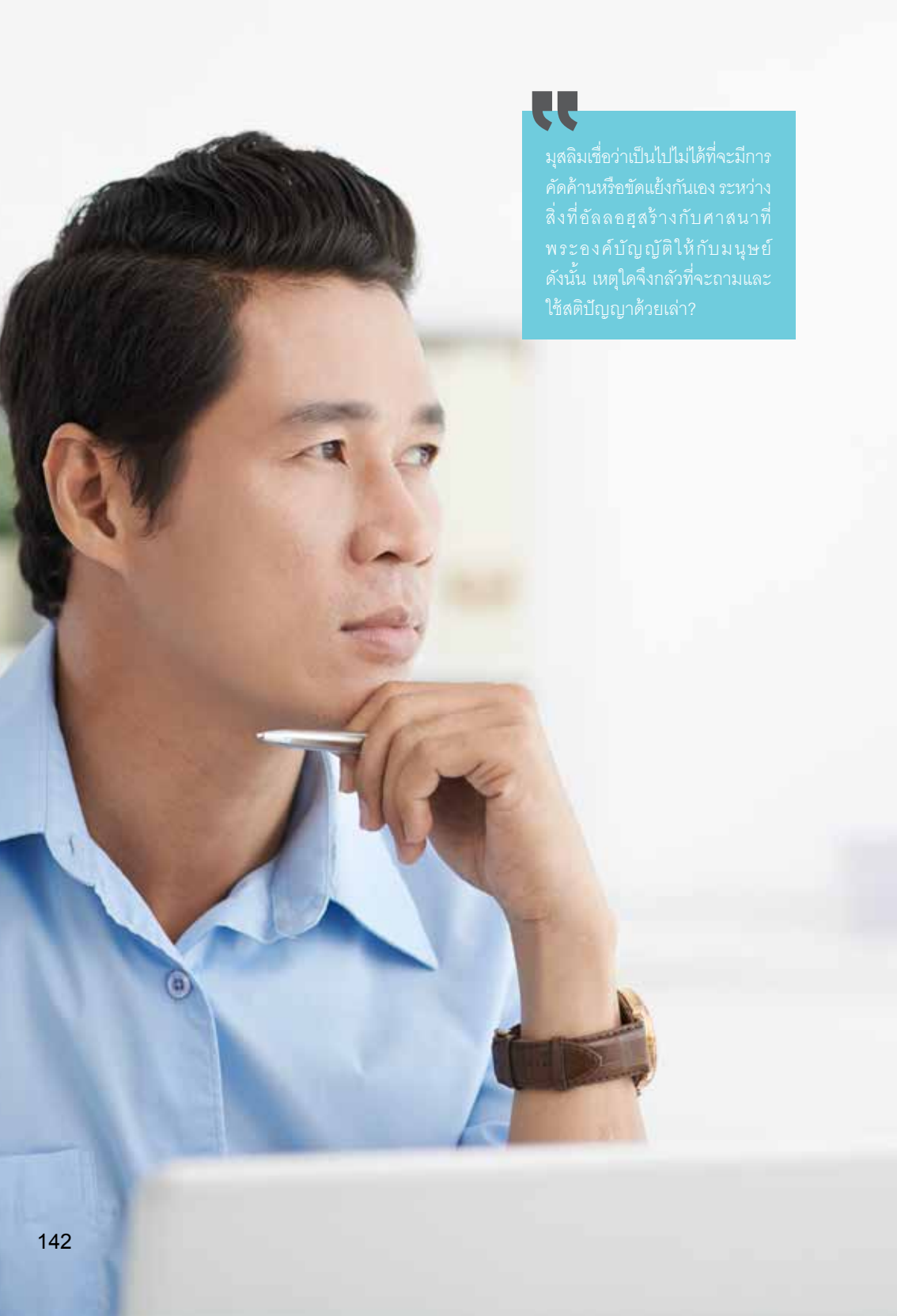
เป็นที่ประจักษ์ว่าอัลกุรอานได้แนะนำให้ใช้สติปัญญาในหลายๆ เรื่อง ดังนี้

- อัลกุรอานได้สนทนากับมนุษย์ผู้มีปัญญาที่เปิดกว้าง และเป็นอิสระจากการกดขี่ เยอหยิ่งจองหอง หวาดกลัว และโง่เขลาทุกรูปแบบ อัลกุรอานได้ให้หลักฐานทางสติปัญญาและเหตุผลต่างๆ อันเป็นตรรกะเพื่ออ้างถึงความจำเป็นที่ต้องศรัทธาต่ออัลลอฮ์ เช่น พระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า

“หรือว่าพวกเขาถูกบังเกิดมาโดยไม่มีผู้ให้บังเกิด หรือว่าพวกเขาเป็นผู้ให้บังเกิดตนเอง หรือว่าพวกเขาเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้เปล่าเลย เพราะพวกเขาไม่เชื่อมั่นต่างหาก” (บทอัฏ-ฏูร โองการที่ 35-36)
- ตอบโต้หลักฐานของผู้ที่ต้อตั้ง และปฏิเสธคำกล่าวอ้างที่ไม่ถือเป็นหลักฐานและเหตุผลที่ยอมรับได้ ดังที่พระองค์ได้ดำรัสว่า

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงนำหลักฐานของพวกท่านมา ถ้าพวกท่านเป็นผู้พูดจริง” (บทอัล-บะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 111)
- ตำหนิบรรดาคนที่ไม่ใช่สติปัญญาของตน และพรรณนาถึงพวกเขาเสมือนว่าเป็นคนที่ไร้ความรู้สึก เพราะพวกเขาไม่ได้ใช้ประโยชน์จากสิ่งที่ได้เห็นและได้ยินเพื่อการเลือกตัดสินใจที่ถูกต้อง ดังที่พระองค์ได้ดำรัสว่า

“พวกเขามีได้ออกเดินทางไปในแผ่นดินดอกหรือ เพื่อพวกเขาจะได้มีหัวใจที่ใช้คิดพิจารณา หรือมีหูเพื่อสดับฟัง แท้จริง ดวงตานั้นมิได้บอดดอก แต่หัวใจที่อยู่ในทรวงอกต่างหากที่บอด” (บทอัล-หัจญ์ โองการที่ 46)
- เตือนให้หลีกเลี่ยงจากปัจจัยที่กีดกันไม่ให้มนุษย์ได้ครุ่นคิด ซึ่งอัลกุรอานไม่เพียงส่งเสริมให้ใช้ความรู้สึกและสติปัญญา รวมถึงให้เกียรตินั้นเท่านั้น แต่อัลกุรอานยังได้เตือนเราให้ระวังจากความพลั้งเผลอของปัญญาด้วย เนื่องจากธรรมชาติของมนุษย์นั้นสามารถรับอิทธิพลได้ทั้งจากแรงผลักดันที่ดีและที่ชั่วร้าย ทำให้ผลลัพธ์แห่งการใช้ปัญญาเองก็มีส่วนที่จะพลาดพลั้งและบิดเบือนจากสัจธรรมได้ในบางครั้ง อาจด้วยเพราะความอยาก หรือความเกลียดกลัว หรือตกหลุมพรางอย่างไม่รู้ตัวก็ได้

“

มุสลิมเชื่อว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะมีการ
คิดค้นหรือขัดแย้งกันเอง ระหว่าง
สิ่งที่อัลลอฮ์สร้างกับศาสนาที่
พระองค์บัญญัติให้กับมนุษย์
ดังนั้น เหตุใดจึงกลัวที่จะถามและ
ใช้สติปัญญาด้วยเล่า?

อุปสรรคต่อการคิดที่ถูกต้อง ดังที่อัลกุรอานได้ระบุไว้:

■ **การเลียนแบบตามอย่างปิดหูปิดตา (ตักลิด):**

คือการสืบทอดความเชื่อ พฤติกรรม และชนบ
แนวคิดเดิมๆ ที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งมันอาจจะส่งผลอย่าง
ใหญ่หลวงต่อวิธีการใช้ปัญญาและการใช้ความคิด
จนทำให้ยากต่อการยอมรับสัจธรรมและละทิ้งสิ่งที่
มดเท็จ และบางครั้ง อาจจะทำให้หยุดการใช้ความ
คิดโดยสิ้นเชิง ด้วยข้ออ้างว่าสิ่งที่ทำอยู่นั้นเป็น
ความเคยชินหรือมีมาตั้งแต่เกิดแล้ว เจกเซนที่
อัลกุรอานได้เล่าแก่เราถึงคนบางคนที่ยึดมั่นมา
ถึงพวกเขา แต่การตักลิดก็ได้ปิดกั้นไม่ให้เขาปฏิบัติ
ตามสัจธรรมนั้น เมื่อเรากล่าวแก่พวกเขาว่า
จงปฏิบัติตามสัจธรรมที่อัลลอฮ์ได้ประทานมาเกิด
พวกเขาก็กล่าวว่า เราจะปฏิบัติตามสิ่งที่เราค้นเคย
ว่าบรรพบุรุษของเราเคยปฏิบัติมาเท่านั้น แล้ว
อัลกุรอานก็ได้นำเสนอข้อมูลอีกว่าพวกเขาได้
ปฏิบัติตามบรรพบุรุษโดยไม่ได้อิงกับปัญญา ความ
รู้ และทางนำใดเลยๆ แต่เลียนแบบตามเพียงเพราะ
คนเหล่านั้นเป็นบรรพบุรุษของพวกเขาแค่นั้นเอง
(อัลกุรอานบทอัล-บะเกาะเราะฮ์ 170)

■ **ความดีฮันและหยิงไฮ:**

คือการที่สติปัญญาได้รู้ว่าจะรู้คือสิ่งที่ถูกต้อง
แต่เขากลับไม่ยอมรับและปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกต้อง
นั้น เพียงเพื่อต้องการรักษามลประโยชน์หรือ
ตำแหน่งหน้าตาของเขาในสังคม หรือเป็นเพราะ
ความอิจฉาริษยา หรือถูกแกล้งที่มาจาก
ความถูกต้องนั้น เจกเซนที่อัลลอฮ์ได้ระบุใน
อัลกุรอานถึงคุณลักษณะของคนบางคนไว้ว่า
พวกเขาได้ปฏิเสธสัจธรรมอย่างชัดเจน ทั้งๆ ที่จิตใจ
ของพวกเขาได้รู้ดีว่ามันคือสัจธรรม และไม่มีสิ่งใดที่
หักห้ามเขาจากการยอมรับมัน นอกจากนี้
ความ หยิง ไฮ และ ความ อ ยุ ตี ร ร ม

(อัลกุรอานบทอัน-นัมล 14)

■ **ลุ่มหลงอยู่กับความสุขสำราญ:**

สติปัญญาอาจจะรู้ดีว่าอะไรคือสิ่งที่ถูกต้อง
แต่เขากลับไม่กล้าที่จะเลือกมันเพราะลุ่มหลงอยู่
กับความสุขสำราญ ซึ่งอัลกุรอานได้เล่าให้เราเห็น
ตัวอย่างของชายคนหนึ่งที่มีความรู้ความเข้าใจเป็น
อย่างดี อันที่จริงเขาควรที่จะต้องปฏิบัติตามความ
รู้นั้น แต่เขากลับละทิ้งมันแล้วไปปฏิบัติตามอารมณ์
ใฝ่ต่ำและผลประโยชน์เฉพาะหน้าของตนเอง และ
มันไม่ใช่เพราะเหตุอันใดเลย นอกจากเพราะได้ลุ่ม
หลงในความสุขสำราญจนไม่สามารถที่จะตัดสินใจ
เอาตัวเลือกที่ถูกต้องได้ (อัลกุรอานบทอัล-อะอฺรอฟ
175-176)

อัลกุรอานมักเชิญชวนมนุษย์ให้ใช้สติปัญญาอยู่
เสมอในทุกๆ ด้าน รวมถึงให้ตั้งคำถาม สังเกต พิสูจน์
ไตร่ตรองและตระหนักคิด ทั้งในตัวตน โลก และ
สรรพสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลาย โดยไม่มีเงื่อนไขล่วง
หน้าหรือจำกัดด้วยฐานความเชื่อเฉพาะใดๆ ทั้งสิ้น

แท้จริงแล้ว ผู้ที่กลัวการตั้งคำถามและ
การใช้ความคิด คือคนที่ตัวตนของเขาได้ซ่อนสิ่งที่
ขัดแย้งกับทั้งสองประการดังกล่าวไว้ต่างหาก
แต่สำหรับศาสนาแห่งสัจธรรมนั้น ย่อมต้องมาจาก
อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างมนุษย์และได้ให้ความสามารถ
ในการใช้สติปัญญาไว้กับเขา และเป็นไปไม่ได้ที่
สรรพสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้างมาจะขัดแย้งกับศาสนา
ที่พระองค์ทรงบัญญัติให้กับมนุษย์ ดังนั้น
เหตุใดจึงกลัวที่จะถามและใช้สติปัญญาด้วยเล่า?

“พึงรู้เถิดว่า การสร้างและกิจการทั้งหลายนั้นเป็น
สิทธิของพระองค์เท่านั้น มหาบริสุทธิ์องค์อัลลอฮ์ผู้
เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก” (อัลกุรอาน
บทอัล-อะอฺรอฟ 54)

อิสลามศาสนาแห่งสันติภาพ

ท

หลายคนอาจจะรู้สึกประหลาดใจ กับสิ่งที่ถูกนำเสนอซ้ำแล้วซ้ำเล่าในสื่อต่างๆ ถ้าเมื่อใดได้รับรู้ว่าสันติภาพเป็นสิ่งที่มีความพิเศษในอิสลาม ด้วยการที่มุสลิมจะกล่าวสลามอันเป็นถ้อยคำทักทายแห่งสันติภาพ และปลูกฝังจิตสำนึกถึงนัยของมันนับจำนวนไม่ถ้วนในแต่ละวัน

“อิสลาม” (ผู้ทรงศานติ) คือหนึ่งในพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง และสวามิภักดิ์ที่พระองค์ได้เตรียมไว้ในโลกหนาก็มีชื่อว่า “ดาร์ุลอิสลาม” (สถานที่แห่งความศานติ) และคำทักทายของชาวมุสลิมก็เริ่มต้นด้วยคำว่า “อัสลาม” (ขอความสันติจงประสบแด่ท่าน) และชาวมุสลิมได้ปิดท้ายการละหมาดด้วยการกล่าว “อัสลาม” ถึงสองครั้ง นอกจากนี้ยังได้ผนวกมันทั้งหมดเป็นชื่อเรียกศาสนาว่า “อิสลาม” ซึ่งมีนัยถึงความสันติและความสงบสุข

อิสลามได้เรียกร้องไปสู่ความสันติ และได้เคารพต่อสิทธิของสัตว์ตัวน้อยๆ ที่อ่อนแอและไร้พิษภัย ดังที่ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้บอกแก่เราว่า “หญิงคนหนึ่งต้องเข้ามารักด้วยสาเหตุที่นางได้ทราบมาว่า แมว โดยที่นางขังมันไว้ไม่ได้ให้อาหารแก่มัน และนางก็มีได้ปล่อยให้มันได้อาหารเองจากเศษซากตามพื้นดิน” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 2242) ตรงกันข้ามกับหญิงโสเภณีคนหนึ่ง ที่ได้เข้าสวรรค์ด้วยสาเหตุที่นางได้ให้น้ำดื่มแก่สุนัขตัวหนึ่ง (บันทึกโดยอัล-บุคอรี หมายเลข 3280)

อิสลามได้วางบรรทัดฐานและหลักศาสนาที่น่าทึ่งอย่างมากในการเคารพต่อสิทธิของผู้คนและการอยู่ร่วมกับพวกเขา ถึงแม้ว่าระหว่างเขาจะมีความแตกต่างกันในเรื่องศาสนาและความคิดเห็น จนกระทั่งท่านศาสนทูตมุฮัมมัดได้ประกาศเตือนผู้ที่

ก่อกรรมหรือข่มเหงผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม หรือให้เขาทำสิ่งที่เกินกำลัง ว่าคนผู้นั้นจะเป็นคูโจทก์จำเลยตรงข้ามกับท่านศาสนทูตในวันแห่งการพิพากษา (บันทึกโดยอบู ดาวูด หมายเลข 3052)

อย่างไรก็ตาม ในเมื่ออิสลามได้เรียกร้องไปสู่ความสันติต่อผู้อื่น อิสลามได้เน้นย้ำอีกว่าความสันติที่จะเกิดขึ้นนั้นต้องเป็นไปตามข้อเท็จจริงและความยุติธรรม โดยการมอบสิทธินั้นแก่ผู้ที่คู่ควรและผู้ธรรมด้องเลิจากการกรรมของเขา และผู้ที่ปล้นสะดมต้องหยุดจากการกระทำของเขา ไม่ใช่สันติภาพที่ดับตาหลงลงด้วยการมอบให้โจรอาของที่ขโมยไป แล้วบังคับให้เจ้าของทรัพย์สินนั้นยินยอมด้วยการจ่ายค่าเสียหายให้ไม่ก็สังหาร

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดได้ประกาศเตือนผู้ที่ก่อกรรมต่อผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม หรือข่มเหง หรือให้เขาทำสิ่งที่เกินกำลัง ว่าเขาจะอยู่ฝ่ายตรงข้ามกับท่านศาสนทูตในวันแห่งการพิพากษา

แต่ก็ยังมีความทรมานและแคมเปญต่างๆ ที่ผู้คนจำนวนมากใช้เพื่อโฆษณาชวนเชื่อเรื่องเล่า ความคิดเห็นและทัศนคติของตัวเองอยู่ ซึ่งแน่นอนว่า ในแต่ละฉากของละครมักจะมีหลายมุม และในแต่ละบทของวรรณกรรมก็มักจะมีหลายเรื่องเล่า โดยน้อยคนนักที่จะแสวงหาข้อเท็จจริงและกล้าปฏิเสธการโฆษณาชวนเชื่อของสื่อเพื่อเจาะลึกข้อมูลจากแหล่งอ้างอิงที่ถูกต้องจริงๆ แล้วตัดสินเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างตรงประเด็นไร้อคติและมีความเที่ยงธรรม

สิ่งที่อยู่ตรงหน้าท่านนี้ คือข้อเท็จจริงบางประการให้ท่านได้พิจารณา...

น้อยคนนักที่จะแสวงหาข้อเท็จจริงและกล้าปฏิเสธการโฆษณาชวนเชื่อของสื่อ เพื่อเจาะลึกข้อมูลจากแหล่งอ้างอิงที่ถูกต้องจริงๆ แล้วตัดสินเรื่องราวต่างๆ ให้ตรงประเด็นไร้อคติและมีความเที่ยงธรรม

อิสลามคือศาสนาที่มีการแพร่ขยายอย่างรวดเร็วที่สุดในปัจจุบัน

การแพร่ขยายของอิสลามในทุกวันนี้เป็นไปอย่างรวดเร็วอย่างน่าประหลาดใจ ซึ่งมันได้ครอบคลุมทั่วทุกมุมโลก ทั้งในอเมริกา ยุโรป แอฟริกา และเอเชีย โดยสำนัก PEW เพื่อการวิจัยและศึกษาศาสนา (pewresearch.org) ทั้งๆ ที่ศักยภาพมืออย่างจำกัดและชาวมุสลิมเองก็มีความอ่อนแอ อีกทั้งการครอบงำของสื่อระดับโลกที่บิดเบือนผ่านข่าวสารที่เป็นเท็จ และเผยแพร่ตัวอย่างที่ไม่ดีซึ่งไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับอิสลามอยู่เนืองๆ ดังนั้น คำถาม ก็คือ ตกลงการแพร่ขยายของอิสลามเป็นไปเพราะการบังคับผู้คน หรือเพราะด้วยความสมัครใจเนื่องจากความเลื่อมใสของพวกเขาเอง?

ภาพในความเป็นจริงที่ทุกคนสามารถเห็นได้ก็คือ แท้จริงแล้ว การที่ชาวมุสลิมยึดปฏิบัติการเคารพสิทธิของผู้อื่น และให้เกียรติต่อการเลือกนับถือและวัฒนธรรมต่างๆ ของพวกเขา ย่อมส่งผลอย่างมากต่อจิตใจของผู้คนที่จะทำให้พวกเขายอมรับศาสนานี้ ซึ่งมันไม่ได้เป็นสิ่งที่ชาวมุสลิมทำลงไปเพราะหวังบุญคุณใดๆ ทั้งสิ้น แต่ทั้งหมดนั้นเป็นการปฏิบัติตามหลักการที่อัลลอฮ์ได้เน้นย้ำไว้ในอัลกุรอานอย่างชัดเจนว่า

“ไม่มีการบังคับใดๆ ให้นับถือในศาสนาอิสลาม เพราะความถูกต้องนั้นได้เป็นที่กระจ่างแจ้งแล้วจากความผิดบิดเบือน” (บท อัล-บะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 256)

บังคับให้คนเข้ารับอิสลามได้หรือไม่ ?

นานเพียงใดแล้วที่มนุษย์ได้ใช้ความรุนแรงเพื่อบังคับใช้ความคิดเห็นและอิทธิพลของตัวเอง เพียงเพื่อต้องการให้บรรลุผลประโยชน์ที่ตนต้องการ ประวัติศาสตร์มีบันทึกตัวอย่างต่างๆ เหล่านี้จากผู้คนที่มีนิกายศาสนาและลัทธิต่างๆ ไว้แล้วอย่างมากมาย

ประวัติศาสตร์ได้เป็นประจักษ์พยานต่อตัวอย่างปฏิบัติการล้างเผ่าพันธุ์อันน่าสยดสยองที่เกิดขึ้นกับชาวเมืองดั้งเดิม ตอนที่นักสำรวจดินแดนและผู้อพยพได้เดินทางมาถึงโลกใหม่ของพวกเขา จนบาทหลวงชาวสเปนชื่อบาร์โตโลเมเด (Bartolome de las Casas) ได้บรรยายถึงเหตุการณ์หลังจากที่เขาได้เห็นการหลั่งเลือดในครั้งนั้นว่า “พวกเขาไม่ได้มองว่าชาวเมืองดั้งเดิมที่นั่นเป็นมนุษย์ แต่พวกเขามองว่าคนพวกนั้นต่ำต้อยกว่าสัตว์เดรัจฉานเสียอีก”

(A Brief Account of the Destruction of the Indies by Bartolome de las Casas)

ชาวมุสลิมได้ปฏิบัติต่อฝ่ายตรงข้ามอย่างไร เมื่อพวกเขาเข้ามาปกครองดินแดนใหม่?

ชาวมุสลิมได้ปกครองอันดาลูเซียของสเปนนานแปดศตวรรษ

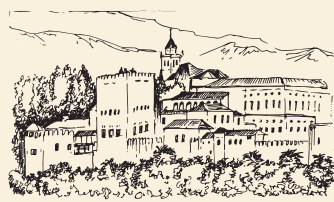
ชาวมุสลิมได้ปกครองอันดาลูเซียของสเปน 781 ปี

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 711-1492 และได้กลายเป็นศูนย์กลางของอารยธรรมของโลก และไม่เคยมีการ

บังคับชาวคริสต์แม้เพียงคนเดียวให้นับถืออิสลาม แต่กลับคุ้มครองสิทธิของพวกเขา และสนับสนุนธุรกิจและย่านการค้าของพวกเขาในอาณาจักรนี้ นอกจากนี้ชาวมุสลิมยังได้จัดการก่อกรรมที่เกิดขึ้นกับชาวยิวก่อนการพิชิตของอิสลาม ซึ่งข้อเท็จจริงนี้มีบันทึกในประวัติศาสตร์ไว้อย่างมากมายแล้วทั้งสิ้น

แต่ภายหลังจากอิซาเบลล่าและเฟอร์นันเดซได้มีชัยชนะเหนือชาวมุสลิมในสเปน พวกเขากลับห้ามไม่ให้แสดงอะไรก็ตามที่เป็นอัตลักษณ์ของอิสลาม ทั้งยังตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อลงโทษคนที่ยืนยันว่าเขายังเป็นมุสลิม ถึงแม้จะนับถืออย่างลับๆ ก็ตาม

นอกจากนี้ชาวมุสลิมยังถูกขับไล่และให้ย้ายออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเขา แต่ที่น่าสนใจมากอีกประการหนึ่งก็คือ พร้อมๆ กับการขับไล่ชาวมุสลิมจากอันดาลูเซีย ชาวยิวก็ถูกขับไล่ไปด้วยเช่นกัน ยิวพวกนี้ได้เดินทางออกไปพร้อมกับชาวมุสลิมไปยังดินแดนของอิสลาม ที่ที่พวกเขาสามารถพบที่อยู่สำหรับการมีชีวิตที่ปลอดภัยและกินดีอยู่ดี

ชาวมุสลิมเคยปกครองประเทศอินเดียเกือบหนึ่งพันปี ซึ่ง 80% ของประชากรอินเดียนั้นไม่ใช่มุสลิม

ชาวมุสลิมเคยปกครองทวีปอินเดียเกือบหนึ่งพันปี พวกเขาได้ให้ความคุ้มครองแก่คนที่นับถือศาสนาต่างๆ ไม่ว่าในด้านสิทธิและการปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขา และได้ยกเลิกการกดขี่ข่มเหงต่อศาสนาเล็กๆ ที่ก่อนหน้านี้มักจะโดนรังแก นักประวัติศาสตร์ทั้งหมดได้ยืนยันว่าอิสลามได้แพร่กระจายในแถบนี้โดยไม่ได้อาศัยความรุนแรง และไม่เคยบังคับผู้ใดให้นับถืออิสลาม

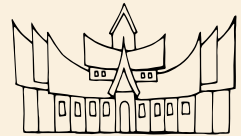
ชาวมุสลิมได้ปกครองประเทศอียิปต์ยาวนานกว่า 1,400 ปี และได้คุ้มครองสถานะของชาวไอยคุปต์ตลอดมา

ชาวมุสลิมได้ปกครองประเทศอียิปต์นับตั้งแต่เริ่มแรกของอิสลาม

เมื่อท่านอัมรฺ บิน อัล-อาศ หนึ่งในสาวกของท่านศาสดามุฮัมมัดได้เข้ามาพิชิตเมืองนี้ ท่านไม่เพียงคุ้มครองศาสนาและสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์ของบรรดาชาวคริสต์เท่านั้น แต่ท่านยังได้ยกเลิกการกดขี่ข่มเหงที่พวกเขาเคยถูกรังแกจากชาวโรมัน เหตุเพราะมีลัทธิที่แตกต่างกัน แม้จะศาสนาเดียวกันก็ตาม ทำให้บรรดาชาวคริสต์ในช่วงเวลานั้นได้มีชีวิตที่เป็นอิสระในเรื่องศาสนาและการปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขา และจำนวนชาวคริสต์ไอยคุปต์ที่มีอยู่ในประเทศอียิปต์ทุกวันนี้มีมากถึง 5 ล้านคนด้วยซ้ำ

ประเทศมุสลิมที่ใหญ่ที่สุดเข้ารับอิสลามโดยปราศจากการสู้รบและกองกำลังทางทหาร

อินโดนีเซียถือเป็นประเทศที่มีประชากรมุสลิมมากที่สุด ซึ่งมีจำนวนประชากรมากถึง 250 ล้านคน โดยคิดเป็นสัดส่วนชาวมุสลิมมากถึง 87% อิสลามได้เข้ามายังประเทศนี้ด้วยจรรยาบรรณของนักธุรกิจชาวมุสลิมในศตวรรษที่หกของฮิจญ์เราะฮ์ศักราช (ประมาณคริสต์ศตวรรษที่ 12) และไม่เคยใช้กองกำลังทางทหารเข้ามาพิชิตดินแดนนี้แต่อย่างใด และไม่เคยปรากฏมีการหลั่งเลือดสงคราม จวบจนกระทั่งในยุคล่าอาณานิคมของโปรตุเกส ฮอลแลนด์ และอังกฤษ

ระหว่างอิสลามกับความ
เป็นจริงของมุสลิมบางส่วน

ทำไมมันย้อนแย้งอย่างหนักขนาดนี้? คือคำพูดของผู้คนบางส่วนที่ได้เรียนรู้ข้อเท็จจริงในคำสอนของศาสนาอิสลามที่เรีกร่องไปสู่การมีจริยธรรมายาทอันสูงส่ง การมุ่งมั่นพัฒนาผืนแผ่นดิน การสร้างประโยชน์ต่อมนุษยชาติ และการกระจายความสงบสุขระหว่างผู้คน แต่เมื่อหันมามองรอบๆ ตัว ก็ได้พบเห็นตัวอย่างของคนที่อ้างว่าเป็นมุสลิมกลับดูห่างไกลมากเหลือเกินกับความเป็นอิสลาม จึงเกิดคำถามว่าไหนหรือที่คนเหล่านี้คือผู้เจริญรอยตามศาสนาที่แท้จริง?

ทำ

ทำไมมันย้อนแย้งอย่างหนักขนาดนี้? คือคำพูดของผู้คนบางส่วนที่ได้เรียนรู้ข้อเท็จจริงในคำสอนของศาสนาอิสลามที่เรียกร้องไปสู่การมีจรรยาบรรณที่อันสูงส่ง การมุ่งมั่นพัฒนาผืนแผ่นดิน การสร้างประโยชน์ต่อมนุษยชาติ และการกระจายความสงบสุขระหว่างผู้คน แต่เมื่อหันมามองรอบๆ ตัว ก็ได้พบเห็นตัวอย่างของคนที่อ้างว่าเป็นมุสลิมกลับดูห่างไกลจากเหลือเกินกับความเป็นอิสลาม จึงเกิดคำถามว่าใช่แน่หรือที่คนเหล่านี้คือผู้เจริญรอยตามศาสนาที่แท้จริง?

ในความเป็นจริง สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความลังเลสงสัยและไม่เข้าใจ ซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาและใคร่ครวญอย่างใจเย็น ในประเด็นต่างๆ มากมาย อาทิ:

- ไม่ใช่ทุกคนที่อ้างว่านับถือศาสนาอิสลามหรือเกิดในศาสนาอิสลามแล้วจะเป็นมุสลิมที่เคร่งครัดในหลักการต่างๆ ทั้งหมดของศาสนา ซึ่งมีคนจำนวนมากในทุกๆ ที่รอบตัวเราที่มีความบกพร่องและห่างไกลจากแก่นแท้และข้อเท็จจริงของอิสลาม และก็มีมุสลิมบางคนที่ยังจำอิสลามเพียงแค่อ้างเท่านั้น
- ไม่สมควรที่จะโยนความผิดของผู้คนไปยังศาสนาและความเชื่อที่พวกเขายึดถือ ซึ่งไม่ควรที่จะกล่าวว่า ความโหดร้ายของอดอล์ฟ ฮิตเลอร์เกิดจากศาสนาที่เขาเชื่อถือ หรือศาสนาคริสต์ได้เรียกร้องไปสู่ความรุนแรงด้วยเหตุผลที่ว่าฮิตเลอร์เป็นชาวคริสต์ หรือคนที่อยู่ในลัทธิปฏิเสธพระเจ้าต้องเป็นคนที่ชอบสังหารผู้คน เหตุเพราะโจเซฟ สตาลินได้สังหารผู้คนนับล้านคนในขณะที่เขาปฏิเสธพระเจ้า ทั้งหมดนี้ย่อมเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่เป็นวัตถุวิสัย

“ ไม่สมควรที่จะโยนความผิดของผู้คนไปยังศาสนาและความเชื่อที่พวกเขายึดถือ ”

ไร้ความละเอียดอ่อนและปราศจากความถูกต้อง

- ความจริงแล้วมีตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงความงดงาม ความยิ่งใหญ่ และการประยุกต์ใช้ข้อเท็จจริงอิสลาม รวมถึงจิตวิญญาณของสันติภาพ ความรู้ และนวัตกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นมากมายบนหน้าประวัติศาสตร์ทั่วทุกมุมโลกเพราะอารยธรรมอิสลาม ตั้งแต่อินเดียจากซีกตะวันออกไปจนถึงสเปนในซีกตะวันตก ร่องรอยต่างๆ ยังคงมีให้เราได้เห็น และถือว่าเป็นแสงสว่างและต้นกำเนิดของอารยธรรมต่างๆ ที่เราใช้ชีวิตอยู่จนทุกวันนี้ เช่นเดียวกับที่มีตัวอย่างประเทศที่พยายามสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ในปัจจุบัน นอกเหนือจากตัวอย่างส่วนตัวของบุคคลที่โดดเด่นในวิทยาการด้านต่างๆ ที่มีอยู่ทั่วทุกมุมโลก
- ไม่มีใครที่ปฏิเสธความก้าวหน้าของวิทยาการทางการแพทย์และไม่ยอมรักษาตัวเพียงเพราะเห็นตัวอย่างไม่ดีของแพทย์บางคนใกล้ตัวเขา และไม่มีใครที่จะประกาศเป็นศัตรูกับการศึกษาและถึงขั้นห้ามลูกหลานของเขาเรียนหนังสือ เพียงเพราะเห็นโรงเรียนบางที่หรือครูที่ไม่ดีบางคนในแวดวงอาชีพที่ทรงเกียรตินี้ สิ่งที่เขาต้องพิจารณาคือเนื้อหาจริง ๆ ไม่ใช่ตัวอย่างไม่ดีที่พาดพิงถึงมัน แต่ที่น่าประหลาดใจคือ ทั้งๆ ที่มีความพยายามประเคิมข่าวบิดเบือนอิสลามอย่างรุนแรงจากคนที่อ้างตัวว่าเป็นมุสลิมหรือจากศัตรูอิสลาม แต่ก็ยังคงมีผู้คนอีกมากมายที่สามารถเข้าถึงข้อมูลเดิมที่ถูกต้องและไร้การบิดเบือนใดๆ ได้ และผู้คนก็ยังคงเข้ารับอิสลามจากทั่วทุกมุมโลก

“ ไม่มีใครที่ประกาศเป็นศัตรูกับการศึกษาและถึงขั้นห้ามลูกหลานของเขาเรียนหนังสือ เพียงเพราะเห็นโรงเรียนบางที่หรือครูที่ไม่ดีบางคนในแวดวงอันทรงเกียรตินี้ ”

มุมมองใหม่

ก็ครั้งแล้วที่ท่านสังเลใจในการตัดสินใจและคว้าโอกาสเพื่อประโยชน์ต่อตัวเอง แล้วท่านก็ยังคงเสียใจและตำหนิตัวเองจนถึงทุกวันนี้

แท้จริงแล้ว เกียรติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับมนุษย์ก็คือ การที่เขามีอิสระและสามารถตัดสินใจในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเอง โดยไม่ต้องหวาดหวั่นหรือลังเล

และหากการยืนหยัดในการเผชิญหน้า การท้าทายอุปสรรคและปัญหาต่างๆ ถือว่าเป็นความกล้าหาญที่น่ายกย่องและชื่นชมแล้วละก็ แน่แน่นอนว่า ความกล้าหาญของคนผู้หนึ่งในการตัดสินใจเลือกสิ่งที่คุณเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อตัวเอง และความกล้าหาญในการยอมรับผิดพลาดของตน เมื่อปรากฏสิ่งที่ถูกต้องและชัดเจนกว่า ย่อมเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่นั่นมากหลายเท่า เพราะนั่นคือความกล้าหาญต่อหน้าจิตใจของตน และเป็นการเอาชนะความหึงผยองและยโสในตัวเอง ที่จะส่งผลให้เห็นโดยตรงต่อตัวตนและบุคลิกภาพของเขาหลังจากนั้น

เช่นเดียวกับที่ท่านเปิดโอกาสให้ตัวเองได้เรียนรู้คุณลักษณะต่างๆ เบื้องต้นของอิสลามจากแหล่งอ้างอิงของมันแล้ว ท่านก็อย่าได้ตระหนี่ที่จะครุ่นคิดและพิจารณาสิ่งที่ท่านได้อ่านมาด้วย

หากความสละสลวยและความงดงามของศาสนานี้ได้ปรากฏให้ท่านเห็นแล้ว และท่านก็ยังต้องการศึกษาเรียนรู้และตั้งคำถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับแก่นแท้และความพิเศษของอิสลาม เบื้องหน้าของท่านมีพื้นที่กว้างขวางให้ท่านอ่าน ศึกษาเรียนรู้ เสวนา และสอบถาม แต่ขอให้ท่านได้มองมายังอิสลามด้วยสายตาอื่นและด้วยมุมมองใหม่ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

เป็นเกียรติอย่างยิ่งสำหรับเรา ที่ท่านได้อ่านหนังสือเล่มนี้จนจบ เราหวังว่ามันจะช่วยให้คุณตั้งคำถามอย่างจริงจัง หรือกระตุ้นความคิดบางอย่าง ที่ท่านอาจเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เรายินดีที่จะรับฟังความคิดเห็น คำถาม และคำคัดค้านของท่าน เราสัญญาว่าจะรับเอามาพิจารณาอย่างใส่ใจและตั้งใจที่สุด

สำหรับข้อมูลอื่นๆ เกี่ยวกับศาสนาอิสลาม:

THISISLAM.net

ร่วมแสดงความเห็น

info@modern-guide.com

- ท่านไม่สนใจบ้างเลยหรือ...ที่จะมองภาพของศาสนาอิสลามที่กำลังเป็นประเด็นถกเถียงมากที่สุดในสื่อต่างๆ..รอบตัวท่าน..ผ่านช่องทาง และวิธีที่ชัดเจนกว่า?
- ไม่เหมาะหรือ...ถ้าท่านจะลองหยุดพิจารณาเพียงชั่วคราว...เพื่อทำความเข้าใจกับแบบเจาะลึกกับศาสนาอิสลามที่มีการแพร่ขยายกว้างขวางที่สุด...และถูกยอมรับอย่างเร็วที่สุดตอนนี้อยู่ในโลก?
- ท่านไม่รู้สักสนุกและได้สาระบ้างเลยหรือ...ที่ได้ค้นพบเรียนรู้วัฒนธรรมต่างๆ ของผู้อื่น และปรัชญาต่างๆ ของพวกเขา...เกี่ยวกับการใช้ชีวิต ศาสนา และสรรพสิ่งที่อยู่ล้อมรอบตัวเรา?
- ทำไมท่านไม่เปิดโอกาสให้ตัวเองได้คิดพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลามจากแหล่งอ้างอิงโดยตรง...แล้วท่านก็ใช้ความคิดและสติปัญญาของท่านในการตัดสินใจ?

หากท่านเห็นด้วยเช่นนั้น...หรือเห็นว่ามันบางอย่างสำคัญ..หรือน่าสนใจหนังสือเล่มนี้จะช่วยให้ท่านค้นพบความต้องการของท่านได้

